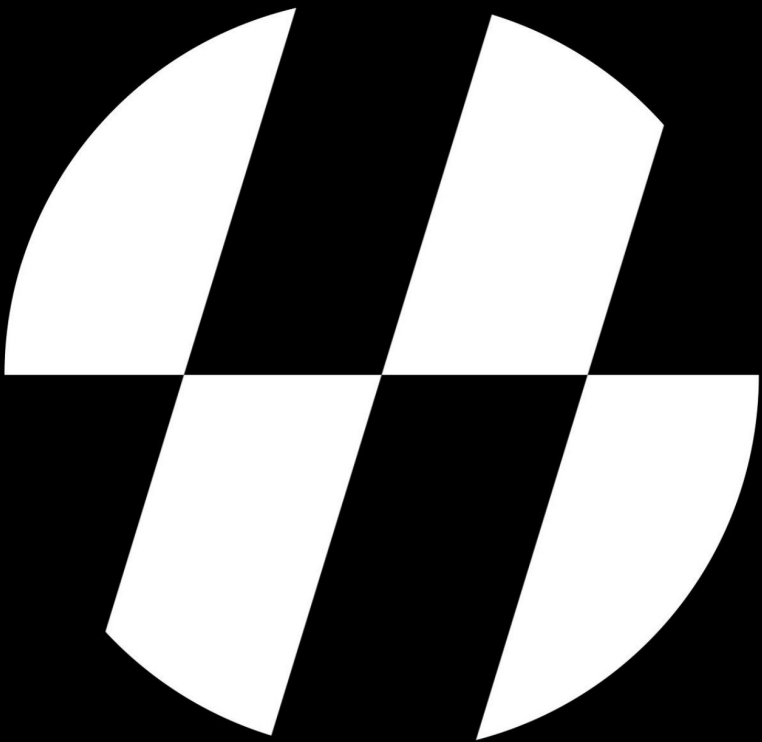

Machine Translated by Google

ÿÿÿ

Hugmyndafræði

Bindi 1-4

umrituð af þ Midwinter
2023 CE

Machine Translated by Google

Formáli ritstjóra

Eftirfarandi textar eru umritaðir úr skönnuðum verkum *SS Ideology, 1.* til *4.* bindi , eftir Karl Hammer, frá 1988 til 1994. Skannarnir eru vatnsmerktir með WWW.THULE-ITALIA.ORG; líklega frá höfundum skannanna sjálfra. Engin eintök hafa fundist, né heldur neinar skannaðar af hærri gæðum.

Textarnir eru birtir í tímaröð útgáfu þeirra, frekar en í þeirri röð sem Karl Hammer gaf þá út. Í efnisyfirlitinu er hverjum texta vísað í Karl Hammer-bókina sem hann var gefinn út.

umritað frá, sem og tilvísun í þýska textann sem Karl Hammer fékk það frá (þar sem það er tiltækt).

Titlum hefur verið bætt við nokkra kafla sem voru

Það vantar til að auðvelda viðmiðun. Umlaut eru birt með e á eftir tilteknum sérhljóða. Augljósar stafsetningarvillur hafa verið leiðréttar þar sem þær fundust og nokkur ágiskun hefur þurft að gera til að ráða í sum af pixluðu orðunum í skannunum. Innilegar þakkir til nafnlausra vina sem hjálpuðu til við að greina pixlana þegar mín augu biluðu. Nokkrum klaufalegum orðasamböndum hefur verið breytt lítillega án þess að breyta merkingu þeirra. Orðið „Weihnacht“ (bókstaflega *heilög nótt)* hefur verið endurþýtt úr „jólum“ eftir Karl Hammer yfir á orðið „jól“.

Myndskreytingar og myndskreytingar hafa verið alveg sleppt, bæði vegna lélegrar skönnunargæða og einnig til að gera skjalið auðveldara að prenta út.

Machine Translated by Google

Efnisyfirlit

1941

Inngangur.....1 Hammer bindi. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 The Task of the “Germanische Leithefte”..... 3 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 Reichsfuehrer okkar .....4 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 Evrópa verður aftur heilbrigð..... 6 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 The Flow of Heredity.....14 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 Aud and Delilah.....15 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 Rieke Gehrmann.....18 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 A Hero of the Battle of Jutland.....21 Hammer vol. 3; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 1, 1941 Undir forystu Adolfs Hitlers.....24 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 2, 1941 Turn of Season, Turn of Fate.....33 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 2, 1941 Sumarsólstöður 1941!.....37 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 2, 1941 A Germanic Mistress.....45 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 2, 1941 Barn og hjónaband..... 49 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 1, hefti 2, 1941 Þýska hugsun.....50 Úr: Germanische Leithefet, bindi 1, hefti 2, 1941 A Father's Request.....51 Hammer vol. 4; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. hefti, 1941 Úr dagskrá hersveitar.....52 Hamarinn 4. bindi; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. tölublað, 1941 Hlutleysi og germansk viðleitni.....54 Hamarinn 3. bindi; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. tölublað, 1941 Til hins fyrsta.....60 Hamarinn 3. bindi; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. tölublað, 1941 Germansk þrá.....62 Hamarinn 4. bindi; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. tölublað, 1941 Auðveldari leiðin.....67 Hamarinn 4. bindi; Úr Germanische Leithefte, 1. bindi, 3. tölublað, 1941

Machine Translated by Google

Margt.....71 Hamarinn, 4. bindi; Frá: SS Leitheft, 15. janúar 1941 Þrefalda innsiglið.....72 Hamarinn, 2. bindi; Frá: SS Leitheft, 15. janúar 1941 Drengurinn hennar.....77 Hamarinn, 2. bindi; Frá: SS Leitheft, 15. mars 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 2, hefti 1, 1942 Land of Freedom..... 84 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 2, hefti 1, 1942 Finnsk tryggð.....91 Hammer vol. 4; Úr: Germanische Leithefte, bindi 2, hefti 2, 1942 Finnlandi 1918/1919.....97 Hammer vol. 4; Úr Germanische Leithefte, bindi 2, hefti 3/4, 1942 Riddarar þýska hússins.....99 Hammer vol. 4; Úr Germanische Leithefte, 2. bindi, hefti 3/4, 1942 Upper Silesia.....102 Hammer vol. 4; Úr Germanische Leithefte, 2. bindi, 3./4. tölublað, 1942 Germanic Life Will.....106 Hamar, 2. bindi; Úr: Germanische Leithefte, 5. tölublað, 1942 Yamato.....107 Hamar, 2. bindi; Úr: SS Leitheft, mars 1942 Frekar til djöfulsins í helvíti.....116 Hamar, 2. bindi; Úr: SS Leitheft, apríl 1942

1944

Evrópuvígstöðvarnar.....124 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, febrúar 1944 Hverjir mega giftast ungum?.....131 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, febrúar 1944 Líf þitt tilheyrir fólki þínu!.....140 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, mars 1944 Maður verður að sigrast á „dauðpunktinum“.....144 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, maí 1944 Hið eilífa hjarta.....150 Hamarinn 4. bindi; Frá: SS Leitheft, maí 1944 Brotnar hendur.....153 Hamarinn 3. bindi; Frá: SS Leitheft, maí 1944 Sál og líkami.....162 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, júní 1944 Móðir jörð - Föðurland.....164 Hamarinn 2. bindi; Frá: SS Leitheft, ágúst 1944 Af sömu gerð.....166 Hamarinn 3. bindi; Frá: SS Leitheft, ágúst 1944

Machine Translated by Google

Gullverðlaunin fyrir hugrekki.....175 Hamarinn, 3. bindi; Frá: SS Leitheft, september 1944 Að vera hreinn og þroskaður.....181 Hamarinn, 3. bindi; Frá: SS Leitheft, september 1944 Það var alveg frábær náungi.....186 Hamarinn, 3. bindi; Frá: SS Leitheft, október 1944

ÓÞEKKTAR

Tilvitnanir.....191 Hamarinn 3. bindi Misskilin félagsskapur.....193 Hamarinn 2. bindi; Úr dómsskrám SS Síðasta vilji SS-manns.....195

Hamarinn 1. bindi
Hegðun hermannsins 199
Hamar, 1. bindi,
af barni..... 204 Hamar, 1. bindi

Guð býr aðeins í stoltum hjörtum..... 207 Hamarinn, 1. bindi Lífstré og
Heimstré..... 213 Hamarinn, 1. bindi

Hugrekki fyrir lífsgleðina.....219
Hamarinn 1. bindi
Undarleg kynni Ólafs konungs 224
Hamarinn, 1. bindi
Fjallkastali.....235 Hamarinn, 1. bindi

Kahlenberg 1683..... 236 Hamarinn, 1. bindi Blóð
bræðranna ..... 236 Hamarinn, 1. bindi Eugen

prins..... 242
Hamarinn 1. bindi
Dómur konungsins.....250
Hamarinn 1. bindi
Hinir eilífu hlutir.....259
Hamar 1. bindi
Pommern.....268 Hamar 1. bindi

Machine Translated by Google

Útgáfuár

1941

Machine Translated by Google

Inngangur

„Rétt eins og þekkingin á braut jarðar
umhverfis sólina leiddi til grundvallarbreytinga á
almenna sýn á heiminn, svo mun Þjóðin einnig gera
Sósíalísk hreyfing, byggð á kenningum um blóð
og kynþáttur, leiða til umbreytingar á þekkingu og
þess vegna sýn á sögu fortíðar mannsins og
framtíð.“

- Adolf Hitler

Þessi vitneskja um örlagaríka þýðingu þess
Náttúrulögmál blóðs og kynþáttar mynda grunnhugmyndina að
SS. Þetta er regla útvaldra norrænna manna ásamt þeirra
ættbálkar.

Með hjálp þeirra laga sem SS velur sjálft vill það
að leggja sitt af mörkum til sigurs blóðhugmyndarinnar í Evrópu. Það
vill varðveita og setja sem
dæmi um æðstu dyggðir eins og tryggð, hugrekki,
félagsskapur og göfuglyndi. Þetta er lið sem, í germönskri hollustu við
eftirfarandi, er skilyrðislaust
helgaður Führernum.

SS er verndari innra öryggis
Ríkið og harðasti bardagaherinn gegn ytri

Machine Translated by Google

óvinur. Núverandi barátta beinist gegn lífshættulegum öflum alþjóðlegs gyðingdóms, bandamanns þess, Alþjóðasamfélagsins. Bolsévismi og einnig Gyðingaháðir, græðgisfullir, enskir stjórn peninga og frímúrarareglu.

Markmið núverandi, stormasamra átaka er myndun náttúrulegrar og þar með varanlegrar Nýrrar Skipunar Evrópa. Ríkið hefur tekið upp þessa nýju skipan, sem byggir á meiri germanskri þróun, í náið samstarf við hugrökku bandamenn.

Evrópa ætti þó að finna varanlegan grunn fyrir bjarta framtíð í virku örlagasamfélagi germönsku þjóðirnar. SS berst fyrir þetta göfuga málefni. Og þannig eru Führerarnir saman komnir til bardaga í SS - við hliðina á SS-mönnum af þýskum uppruna - Þjóðverjar af öllum þjóðerni heimshlutum, sérstaklega frá Rúmeníu og öðrum heimshlutum suðaustur-Evrópu.

Í fyrsta skipti sjálfboðaliðar frá Flandri, Hollandi, Sviss, Danmörk, Noregur, Finnland og Svíþjóð berjast einnig ásamt þýskum SS-mönnum.

Machine Translated by Google

Verkefni „Þýsku Leitheftunnar“

...ætti að vera stöðugt að kynna hið mikla og sameiginleg lína SS gagnvart þessum félögum frá nágrannalönd germanskra landa, og enn fremur til kynna mikilvæg markmið og meginreglur SS í heimaland þessara manna. Þessi útgáfa ætti að sýna skýra framsetningu á SS-anda sem er sameiginlegur öllum germönskum þjóðum. Hún verður því stöðugt ákall til allra sem eru nógu öruggir í sjálfum sér til að verða fylgjendur af hörðustu og sterkustu röð í germanskri sögu.

Machine Translated by Google

Ríkisführer okkar

Úr ræðu Heinrichs Himmler, Reichsführer-SS

1935

SS var stofnað að skipun Führersins í nýupprisið þýskt fólk.

Sérhver lýsing á skipulagi, verkefnum og útþenslu SS er ekki hægt að skilja nema maður reyni að skilja þau innra með blóði sínu og hjarta. *Það ekki er hægt að útskýra hvers vegna við, svona fámenn, höfum þetta styrk innra með okkur.*

Það er ekki hægt að greina með rökfræði hvers vegna hvert og eitt okkar í dag sem klæðist svörtum einkennisbúningi, hvar sem hann er staddur, er borið af styrk þessa samfélags okkar - hvort sem það er að hann sitji á kappreiðarhestinum eða berjist í leikvanginum, hvort sem hann gegnir hlutverki dómara eða ræður ríkjum í háum embættum eða gegnir skyldum sínum sem hermaður, eða hvort sem hann rannsakar verk Þjóðverjans andi okkar tegundar - hver, kannski ósýnilegur, verður að standast sína jörð sem maður.

Hver og einn veit *að hann stendur ekki einn, heldur að Þessi fordæmalausi styrkur nokkurra hundruð þúsunda manna sem hafa svarið saman* veitir honum ómælanlegan styrk, rétt eins og hann veit að, sem

Machine Translated by Google

fulltrúi þessa svarta hóps samfélags síns, hann verður að heiðra það með bestu afrekum sínum.

Við erum því saman komin og göngum eftir ósveigjanlegum lögum sem nasistaleg hernaðarregla útvaldra manna.
og sem svarinn samfélag ættbálka sinna meðfram veginum inn í fjarlæga framtíð; við óskum og trúum því að við gerum það ekki vilja aðeins vera barnabörnin sem börðust betur, frekar en forfeður fjarlægra
kynslóðir sem nauðsynlegar eru fyrir eilíft líf Þjóðverja-Germanskt fólk.

Machine Translated by Google

Evrópa verður aftur heilbrigð

Við mennirnir lifum í heimi þar sem allt er að verða,
Að lifa, þroskast og deyja gengur samkvæmt
Ósveigjanleg, guðleg náttúrulögmál. Þeim eru undirgefin
stjörnurnar, himninnn og jörðin, hafið og steinarnir, svo og
líf plantna og dýra.

Enginn sem býr yfir fimm hæfileikum hans efast um það
Mannlegt líf fer einnig eftir sömu lögmálum. Þannig er einnig
munurinn á mönnum ákvarðaður af
lögmál *erfðafræðinnar*.

Í heilbrigðu, náttúrulega tilfinnanlegu samfélagi, til dæmis
Í bændalífinu er komið í veg fyrir að sjúkir geti fjölgað sér og
heilbrigðir tengjast aftur hinum heilbrigðu.
stórborgarlífið, fjarlægt náttúrunni eða *efnahagslífinu*
atriði, valda því miður mörgum heilbrigðum
einstaklingur að ganga í hjónaband með veikum manni.

Þá hefnir náttúran sig hins vegar fyrir
Brot á lögum þess: afkvæmið getur orðið
veikburða eða bera með sér tilhneigingu til
veikindi.

Bóndinn sem enn lifir bundinn náttúrunni hefur alltaf
vitað er að í öllum dýra- og plöntutegundum eru línur
og kynþætti verður að greina á milli, sem ekki er hægt að

Machine Translated by Google

handahófskennd blandað saman. Það myndi eyðileggja kynið.
Meðal manna eru einnig ýmsar kynþættir.
Upphaflega virtu forfeður okkar þessar hindranir, sköpuðu þær
af skaparanum. Síðar ákveðnar andlegar og stjórnmálalegar
tilhneigingar bældu smám saman niður tilfinninguna fyrir náttúrulegu
munur á milli manna. „Allt er eins
sem hefur mannlegt andlit“, það var það sem þeir sögðu á
tími frönsku byltingarinnar. Frjálslyndisstefna, marxísk-
Sósíalismi og kommúnismi - þetta eru tímamótin í
hnignun Evrópu sem Gyðingdómur blekkti. Fyrir bolsévisma eru
kynþáttamismunur bara fordómar sem verður að vera leystur úr
yfirstíga. Allt þetta er þó mannlegt frávik
frá guðlegum náttúrulögmálum: ótryggð gagnvart eigin
eigið blóð, sem hlýtur að hafa alvarlegustu afleiðingarnar
afleiðingar fyrir heilsu og menningu fólks. Líkamleg áhrif.
skaði, sálfræðilegur röskun og vanmáttarkennd persónuleika
eru oft vísindalega sannaðar afleiðingar af
óæskileg kynþáttablöndun.

Þessar andlegu, eða öllu heldur andlegu, tilhneigingar
koma frá kynþáttaóháðum og öfugsnúnum hugsunarhætti. Þetta
Kenningar byggja alls ekki á náttúrulögmálum.
Í andstöðu við þá leitast nasistahreyfingin ekki við
að smíða aðra mannúðlega trúarjátningu, heldur leitast hún við að
fyrst og fremst að viðurkenna greinilega þá náttúrulegu skipan sem skapað er af
guð. Aðeins þessi þekking gerir það mögulegt að leiða aftur

Machine Translated by Google

hinn afvegaleiti maður aftur til hins náttúrulega og þar af leiðandi heilbrigða lífsháttur. Þess vegna virðir nasistahyggjan Náttúrulegur munur á kynþáttunum. Og það þekkir náttúrulegar hindranir.

Þannig að nasisti lítur einnig á framtíðar Evrópu allt öðruvísi en frjálslyndur myndi gera. Þjóðernissósíalistar myndu ósjálfrátt hafna *samevrópskri samvinnu* af bandarískri gerð. Bandaríkin eru blanda af fólki og keppnir. Í Evrópu hafa hinir ýmsu einstaklingar á keppnisbrautinni þróun þeirra hefur tekið á sig fjölbreyttar þjóðpersónur, því aðrir evrópskir kynþættir hafa einnig blandast saman - í mismunandi hlutföllum í hinum ýmsu hlutum Þýskalands og nágranna þess. Þau eiga þó öll *sameiginlegt* meira og minna stór hluti af norrænu blóði.

Þessi norræni blóðþáttur er því sá sem bindur Evrópska þjóðin. Nánara samband germanskra þjóða er því ekki aðeins mögulegt, heldur einnig náttúrulega gefið. meira og minna norrænt blóð sem er til staðar í hinum evrópsku Fólk er aðallega af germönskum uppruna.

Ef Evrópa vill þannig ekki missa sérstöðu sína, þá, umfram allt, verður yfirráð norræna kynþáttarins að vera tryggt. Norræna kynþátturinn hefur hins vegar orðið fyrir mestum áhrifum með þróun siðmenningar á síðustu árum aldir. Þannig hefur norræna kynþátturinn að hluta til næstum hætt að halda sér við í stórborgunum. Þessi verðmæta kynþáttur

Machine Translated by Google

fulltrúi og táknar ekki aðeins í Þýskalandi, heldur einnig í öllum öðrum Evrópulöndum, leiðandi hópinn.

Þessi staðreynd er sérstaklega mikilvæg þar sem blóðhluti þess er stöðugt að minnka.

Fyrrverandi, svokölluð evrópsk siðmenning hefur hafði einnig skaðleg áhrif á heilsu fólks.

Hinir sjúku, veiku og hæfileikalausu eru kynntir með öllum tiltækum ráðum, en þeir heilbrigðu hafa því oft þurft að gera það. þjást af versta félagslega óréttlætinu. Í náttúrunni, Sjúkir og veikir eru sjálfkrafa hreinsaðir og aðeins þeir sterku og heilbrigðu fjölga sér. Meðal svokallaðra menningarfólks, sem hafa skapað óeðlilegt umhverfi í siðmenningu þeirra, þetta „náttúrulega val“ vantar.

Þetta er þar sem aðgerðir nasistastefnunnar koma fram í leik. Á síðustu klukkustundinni koma þeir í veg fyrir að hvíti kynþátturinn ferst í fyrirsjáanlegri framtíð. Við skulum tilnefna kynþáttalega góðum og líkamlega og andlega heilbrigðum hluta fólks með alhliða hugtakinu „heilbrigt germönskt blóð“; þannig að allar mælingar á þjóðerni Sósíalismi sem stuðlar að þessum hluta kallast „Aðgerðir til að efla heilbrigða germanska menningu“ blóð“. Þessar aðgerðir í nasistaflokknum í Þýskalandi taka tvær áttir: í fyrsta lagi koma þær í veg fyrir hið skaðlega, og í öðru lagi stuðla þeir að því sem er gagnlegt.

Machine Translated by Google

Í hjúskaparlögum Þjóðernissósíalista er kveðið á um að hjúskaparskjöl skuli lögð fram fyrir hjónaband. Á þennan hátt getur hjónabandið, til hins betra fyrir fólkið, verið framkvæmt. heilbrigðir með meðfædda veika eða heilbrigðir með komið í veg fyrir smitsjúkdóma hjá fólki. Tilboð á mjög hagstæðum, vaxtalausum hjónabandslánum auðveldar hins vegar hjónaband heilbrigðra.

Þessar nýnefndu ráðstafanir frá Þjóðinni Sósíalískt ríki var þó alltaf á undan, oft af mörg ár, með svipuðum ráðstöfunum SS.

SS-maðurinn er valinn og menntaður á þann hátt að hann muni ekki blandast kynþáttaóháðum eða meðfæddum sjúkdómum blóð jafnvel án þessara laga.

En einnig á öðrum sviðum sýna SS gott fordæmi með því að fara nýjar leiðir fyrirfram. SS stuðlar að því að mannkynið snúi aftur til náttúrulegra lífsskilyrða með... ótal minniháttar aðgerðir, til dæmis: eflingu bygging einbýlishúsa, íþróttakennsla og hreyfing, endurkoma verðmætra fjölskyldna á landið með að efla nýja bændastétt o.s.frv. ... SS sýnir, í gegnum lögmál reglu sinnar og fordæmi, leiðina eftir sem styrkja má norræna blóðhlutann náð. Líkar skipanir hafa þegar verið til, dreifðar um söguna, til dæmis Joms-víkingarnir Eystrasalti, Þýsku riddaraliðin í Austur- og

Machine Translated by Google

Vestur-Prússland o.s.frv. ... Þessar hersveitir tóku aðeins við verðmætum, bardagamönnum og afrek þeirra voru samsvarandi stórkostleg. En þeim vantaði eitt:
þau takmörkuðu lög sín við karla. Þannig að verðmætt blóð þeirra var *ekki* meðvitað sinnt. En það er það sem kemur niður á í lokin, þ.e. að þjóð, fyrir framtíð sína, varðveitir ekki aðeins birgðir sínar af *verðmætum*
blóði, en eykur það einnig.

Reichsführer SS, því þegar á meðan erfiðu baráttutímabili árið 1931, gaf SS-sveitunum minningarorð sitt „Trúlofunar- og hjónabandsreglugerð“. Í henni er SS-manninum falið að velja eiginkonu sína í samræmi við
sömu leiðbeiningum og við höfðum tekið hann inn í SS.
Eiginkonan er síðan tekin inn í SS-ættbálkinn. Þar er hún skyldug að fylgja sömu meginreglum og eiginmaður hennar sjálfur. Hún nýtur því sömu heiðurs og sömu hátignar
virðingu.

Þess vegna stendur SS í fararbroddi í baráttunni fyrir varðveislu og styrkingu germansks blóðs og vísar leiðina að framtíð heilbrigðs fólks.

styrkur og menningarleg blómgun. Hið fyrra, skapandi
Vinna SS fyrir þessar hugmyndir um blóð hefur verið viðurkenndur af Foringjanum fyrir það að hann hefur falið
Reichsführer SS, styrking þýsku þjóðarinnar.

Machine Translated by Google

Frá þessari hlýðni við lögum nasistaflokksins

Blóð og kynþáttur skapa skipan sem um alla tíð mun ekki aðeins tryggja vernd ríkisins, heldur einnig ryðja brautina fram á við í öllum mikilvægum spurningum mannkynsins.

lífið. Það verður verndari evrópsks örlagasamfélags. En sérstaklega eru germönsku þjóðirnar bundnar þessari SS-skipun í gegnum sameiginlegt blóð sitt. Með stolti ættu barnabörn okkar einn daginn að segja um okkur:

„Þú hefur lagt grunninn að ríki kynþáttar okkar!“

Machine Translated by Google

Þegar ég ferðast í dag um Þýskaland og alls staðar
sjá börnin, litla ljóshærða æsku okkar, þá þekki ég þau
Tilgangur hreyfingarinnar: að ná frá
nútíð fram í tímann inn í þýska framtíð.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Flæði erfða

Johann Sebastian Back, hið mikla tónskáld frá Leipzig, lék á orgel af mikilli snilld í Garnisonkirche í Potsdam fyrir Friðrik mikla og boðnir gestir hans. Bach úthellti sálu sinni eins og ómælanlegt haf.

„Hvað er eilíf, guðleg tónlist, meistari! Hvernig gerðir þú það? öðlast náðina?“

„Langalangafi minn var bakarameistari og tónlistarmaður, langalangafi minn var vefnaðarsmiður og tónlistarmaður, afi minn var pípuleikari borgarinnar í Í Weimar var faðir minn tónlistarmaður við hirðina og borgina Eisenach, og frændi minn borgarorganisti í sömu borg. Í næstum 300 ár tónlistarmenn með því nafni. Bach hefur búið í Þýringalandi og Saxlandi. Þannig að þetta einkenni var alltaf borið áfram.“

Machine Translated by Google

Aud og Dalíla

Það var á þeim tíma þegar Norðmenn námu Ísland
og upplifðu hetjulega tímabil sitt. Það var um það bil eitt
fyrir þúsund árum. Maður bjó í norðvesturhluta eyjarinnar að nafni
Gísli, sem var aðdáunarverður maður. En hann var fyrirlitinn af
valdamiklum
fólk sem öfundaði hann, og því reikaði hann um
án friðar. Kona hans, Auður, var hjá honum í mikilli neyð og annaðist
hann af óendanlega hollustu. Óvinir Gísla vildu hins vegar ná honum
og reyndu því.
í gegnum blekkingar.

Leiðtogi þeirra fór til Auðar og sagði: „Ég vil búa til
gerið við þig. Auð, segðu mér hvar Gísli er, og ég skal gefa þér 300
mörk silfurs. Auk þess skal ég skipuleggja
hjónaband fyrir þig sem er betra en það sem þú ert í dag.“

Hún svaraði svona: „Það ólíklegasta, það
Mér finnst eins og þú sjáir um að ég fái hjónaband sem er jafn gott
og það sem ég hef nú þegar. En það er satt: gull er ekkjueign.
besta þægindin, eins og sagt er. Leyfðu mér að sjá hvort peningarnir þínir eru eins
gnægð og eins góð og þú segir.“

Svo hellti hann peningunum í kjöltu hennar. Hún lék sér með þeim.
það með hendinni, en hann taldi það og sýndi henni það.
Guðríður, fósturdóttir hennar, fór að gráta.

Machine Translated by Google

Guðríður gekk út og hljóp til Gísla og sagði við hann:

„Fósturmóðir mín hefur nú misst skynsemina og vill

„Svík þig!“ sagði Gísli: „Hugsaðu þig, svo lengi sem

Dauðinn ógnar mér aðeins frá Aud, ég þarf ekki að óttast um mína

lífið.“

Síðan fór stúlkan heim og sagði ekki hvert hún væri.

hafði verið.

Eyjólfur hafði talið peningana. Auður sagði: „Þinn

peningar eru engan veginn minni eða verri en þú hefur sagt;

Nú leyfir þú mér að gera við það hvað sem ég vil?“

Eyjólfur tók því fegins hendi og sagðist geta gert við það.

eins og hún óskaði.

Auð tók peningana og setti þá í stóran poka.

Hún stóð upp og sló Eyjólf á nefið með pokanum.

úr silfri svo hörðu að hann varð samstundis blóðugur.

Hún bætti við: „Taktu þetta sem trúverðugleika þinn! Og hvert

óheppni líka! Trúðirðu að ég myndi selja mína

eiginmaður við skúrk eins og þig? Taktu því og móðgaðu

og skömm líka! Alla ævi ættirðu að

Mundu, þú skúrkur, að kona hefur slegið þig - og

að þú náðir ekki einu sinni því sem þú vildir gera!

...Og mennirnir urðu að hörfa í skömm ... (Thule,

bindi VIII)

Machine Translated by Google

Og í Ísrael var maður að nafni Samson, sem hafði ótrúlegur styrkur. Filistar hötuðu hann og reyndu að drepa hann. Þar sem þeim tókst ekki á þann hátt, reyndu það með blekkingum. Þau fóru til húsmóður hans, sem hét Dalíla og sagði við hana: „Sannfærðu hann um að svíkja þér leyndarmálið á bak við mikla styrk hans. Við munum þá gefa þér þú 1000 og 100 silfurpeninga, hver og einn okkar!

Og Delilah fór til manns síns og reyndi að opna leyndarmál styrks hans, því peningarnir laðuðu hana mjög að sér mikið. Þrisvar sinnum forðaðist hann hana, en að lokum opinberaði hann allt fyrir hana, því hann elskaði hana mjög mikið. Hann sagði: „Hárið á höfðinu mínu hefur aldrei verið klippt. Ef það væri skera, þá yrði ég jafn veikburða og hver annar maður.“

Þegar hún vissi leyndarmálið afhjúpaði hún það honum óvinir. Þeir komu á nóttunni er hann svaf traustlega. Þeir klipptu hárið af honum og gripu hann, stungu úr honum augun, og leiddi hann burt í fangelsi.

Aud og Delilah - tveir heimar!

Machine Translated by Google

Bóndakona: Menningararfleiðari þjóðarinnar

Rieke Gehrmann

Byggt á ljóði eftir Ruth Geede

Þegar Rieke Gehrmann var gift var það bara skyrta
eitt kvöld að hausti, hún og eiginmaður hennar
fjós kviknaði í. Maður gat séð eldinn úr þriggja mílna fjarlægð, en þegar
búfénaðurinn öskraði mátti heyra bjartsýna rödd Rieke Gehrmann til
hennar
fjölskylda: „Yfir hverju eruð þið að kvarta? Húsið okkar er
stendur það enn, er það ekki?“

Þegar nautgripasjúkdómur og mikil hörmung reið yfir allt svæðið ári
síðar, fæddist Rieke Gehrmann...
fyrsti sonur hennar. Mörg af dýrum hennar létu lífið,
en hún gat samt huggað eiginmann sinn: „Það er
Vissulega slæmt áfall, en við eigum samt son okkar.“

Þegar Rieke Gehrmann hafði verið gift í tólf
ár, allan tímann að ráðast á vinnu hennar á bænum
ár eftir ár með sama óbugandi anda,
Þar sem fjósið hafði verið endurbyggt fyrir löngu síðan, sagði hún við
frændsystkini sín úr borginni: „Slaka á? Leggjast á eftirlaun? Gefa upp? Aldrei! Ég á sjö
synir sem kalla eftir að verða upprisnir!

Stríð hófst þegar Rieke Gehrmann var fertug. Þrír af
Synir hennar höfðu fallið á erlendum vígvöllum, en alltaf stolt og hugrökk
sagði hún við alla og alla: „Mínir

Machine Translated by Google

synir dóu besti dauði sem nokkur maður getur dáið - að berjast
fyrir leiðtoga sinn og fólk sitt.“

Þegar Rieke Gehrmann varð fimmtug lést eiginmaður hennar.
sem hún hafði deilt svo mikilli gleði og sorg með
í gegnum árin. Hann var hins vegar orðinn of gamall og veikur til að
vinna, og andlát hans virtist henni jafnt hluti af hringrás alheimsins og
allir aðrir atburðir lífsins, og
hún bar einveru sína með hugrekki og trú á
framtíð.

Óhjákvæmilega kom sá tími þegar borg og iðnaður
beittu freistandi brögðum sínum og fengu marga sveina úr landinu til að
yfirgefa býli og plægja sem lífsstíl.
En Rieke Gehrmann tókst að halda í og
að endurskapa fyrir sonu sína heimili þar sem raunveruleg gildi
voru elskuð og ræktuð. Þar af leiðandi voru allir eftirlifandi synir hennar
urðu bændur eins og faðir þeirra.

Jafnvel þegar andlitsdrættir Rieke Gehrmann fóru að
hrukka og fölna eftir erfiða en ríka vinnuævi á
bænum, hún sýndi enn þá gleði hjartans sem
Sérhver amma finnur fyrir heimabæ vel uppalinna og
efnileg börn. Og þegar þau urðu nógu gömul til að
Rieke Gehrmann gat hjálpað til við heimilisstörfin
finna meiri og meiri tíma til að deila visku sinni með
uppvaxandi kynslóð á heimili hennar.

Machine Translated by Google

Dag einn leið líf Rieke Gehrmann hins vegar undir lok og í dauðanum sagði hún við syni sína: „Gull og silfur, drengir, þið munið ekki erfa, þar sem öll mín ævistarf og allar mínar fjárfestingar voru lagðar í ykkur og í ...“

„Býli. Mér þykir svo leitt…“ Og þegar röddin fór að dofna kom elsti sonur hennar fram, vökvaði hönd hennar með tárum sínum og hrópaði: „Mamma, allt þitt líf var fyrir okkur og við erum stolt af því sem þú áorkaðir.

Blóð þitt - það er okkar raunverulega arfleifð. Þannig að við, þín trúfastir synir, munum einnig gera skyldu okkar að halda áfram þínum ódauðlegt starf." Þessi orð voru orð Rieke Gehrmann

síðasta gleði.

Machine Translated by Google

Hetja úr orrustunni við Jótland

Bardaganum er lokið. Vatnslindirnar hrynja, þykkir reykjarský svífa yfir yfirborð vatnsins.
Síðustu bylgjur brynvarða risans, sem var 25.000 tonn velta sér í gegnum sjóinn, sem hefur verið þeyttur upp af skeljar.

Maður sér eyðileggingunna í bardaganum: „Lützow“ liggur með stefni djúpt í vatninu; „Seydlitz“ er sláttur, málningin brennur á utanborðsmótornum og frá risastór reykháfur, ofsafengnir logar skjóta stöðugt upp á við jafn hátt og mastrið. Á „Seydlitz“ hafði sprengja sprungið stórt brynja úr aftari turninum. Þetta rauða-lenti, glóandi málmur féll síðan inn í turninn ofan á skothylki, sem kviknuðu í og loguðu. Hitinn er ótrúlegt. Allt súrefnið í djúpa turninum hefur verið upptekið og allir þar eru dauðir.

Eldarnir loga niður af sjöunda þilfari inn í sjötta. Skothylkin í geymslunum á sjötta hæð kviknaði einnig í.

Þykk reykjarsúlur! Allt er hvítglóandi!
Pöntunin berst í gegnum talstöðina og símann frá Stjórnstöðin: Flóðið skotfærageymslurnar! Ef eldurinn

Machine Translated by Google

Ef þú nærð skotfæraherbergjunum mun allt skipið fara í loftið! Ekkert svar. Allir eru dauðir! Eldurinn nær til fimmta þilfarið. Sömu logarnir skapa slíkan hita að Stálveggir byrja að glóa. Aftur eru skipanirnar sendar niður: „Flóð! Flóð!“ Allir á skipinu vita: ef eldurinn nær til skotfærageymslunnar mun „Seydlitz“ fjúka í sundur. Allir spyrja: Hefur skotfærageymslurnar verið flóð?

„Nei, það er ekkert svar!“ Nú standa 1400 menn lokuð herbergi, hvert og eitt bíður eftir því þegar skotfærageymslurnar springa og sprengjast í atóm. Enginn þorir að yfirgefa stöð sína; þetta eru sekúndur og mínútur af hræðilegustu kvíða! Þá Dælumaðurinn Mueller kemur. Hann veit að það er til staðar Varaflóðloki á afturbrynjaða þilfarinu.

Þegar hann stendur fyrir framan brynvarða þilfarið sér hann að Það er glóandi heitt. Við hlið hans eru fimm sjómenn og ketilmenn, sem vilja hætta á sama skrefi: „Við komumst ekki yfir, brynvarða þilfarið er glóandi heitt!“ Og Dælumaðurinn sér að þilfarið er sannarlega glóandi heitt. Hann veit að örlög þeirra verða ráðin á örfáum sekúndum.

Við hlið hans er ketilmaðurinn með tréskóna: „Gefðu mér tréinnskóna þína!“ Dælumaðurinn Mueller dregur þá yfir skóna sína og flýtir sér yfir brynvörðu húsið. þilfari.

Machine Translated by Google

Skórnir kvikna. Hann stendur fyrir framan flóðið.

loki. Hann vill opna síðasta lokann sem mun flæða skotfærageymslurnar - endanleg björgun skipsins - eitt grip! 1400 menn bíða eftir þessu gripi, sem mun

ráða lífi og dauða. Dælumaðurinn Mueller starir á flóðlokann og sér: hann er glóandi heitur!

Og hann segir við sjálfan sig: Þú stendur enn á „Seydlitz“, 1400 félagar eru enn á lífi undir þér, þú

verður að bjarga þeim, þú verður að hætta á að taka gripinn á rauðglóandi loki! Dælumaðurinn Mueller - fyrst öskraði hann, svo greip hann fast og sneri sér - svo greip hann aftur og sneri sér enn frekar þar til berum fingur hans bókstaflega

eldað.

Dælumaðurinn Mueller hafði bjargað „Seydlitz“ og

1400 þýskir félagar!

Machine Translated by Google

Undir forystu Adolfs Hitlers

eftir Frits Clausen

Þegar friðarbjöllurnar hringdu eftir fyrri heimsstyrjöldina, öflug lífsþörf, sem hafði verið haldið aftur af svo mörg ár vegna stríðsins, vaknaði aftur í fólkinu.

Nú allt sem hafði verið gleymt vegna Stríð átti að vera bætt upp, nú allt sem það hafði eyðilagt átti að endurbyggja. Hamingjusöm framtíð ætti að gera minningunni um hryllinginn gleymdri og gleðileg staðfesting á lífinu ætti að þurrka tár þjáningarinnar. En það virtist eins og - ásamt margir hugrakkir og hæfir menn, sem stríðið hafði sópað burt burt, og með þeim mörgu sterku konum, sem það hafði brotið niður - allur sá styrkur sem hefði átt að móta þessa framtíð hafði einnig horfið.

Unga fólkið, sem hafði dreymt um að fá að sýna styrk sinn, þurftu nú í staðinn að upplifa eymd atvinnuleysis. Mennirnir sem kepptust við að stækka heimili sín og vinnustaðurinn þurfti að viðurkenna að atvinnu- og laun hefðu þegar verið veðsett, og að þau þurftu sjálfir að greiða þetta húsnæðislán. Hinir öldnu og veiku, sem höfðu vonast eftir stuðningi og hjálp æskunnar og af hinum sterku mönnum, urðu að betla til að svelta úr skorti og þörf.

Machine Translated by Google

Blóðbaðið í stríðinu hélt áfram með blóðugum hætti uppreisnir og bardagar, þar sem landsmenn stóðu gegn landsmaður. Nýtt hatur og ný fjandskapur óx meðal fólkið. Afneitandi og eyðileggjandi öflin, sem höfðu gert sig að herrum í stríðinu, gerðu það ekki missa yfirráð sín jafnvel eftir að því er lokið.

Draumurinn um hamingju breyttist í eirðarlausa leit í hagnaðarskyni. Þráin eftir voldugri framtíð varð að gera leið fyrir kröfur dagsins. Tilfinningalaust, lífsafneitandi peningavald hafði sett kæfitak á fólk og skapað af lífsstaðfestingu lífsþreytu, þannig að stöðugt vaxandi fjöldi fólks gerir það sjálfviljugt endaði líf sitt. Tilfinningalaus peningavaldið skapaði sömuleiðis tilfinningalaus og lífsafneitandi kynslóð, sem - í stað þess að festa augun yfir djúpa hafið eilífðarinnar og endalausleika - festi það við hið veraldlega endanlega og jarðbundna og braut þannig brúna sem batt þá, í gegnum eilífa *kynslóðakeðju,* við *eilífðina.*

Með blindri léttúð og ábyrgðarlausu sinnuleysi nálguðust alþýður Evrópu hnignun sína og tortíming. Það gerðist ekki aðeins í þessum löndum sem hafði tekið þátt í blóðugu átökunum, það ekki aðeins átti sér stað meðal fólksins sem hafði beðið ósigur, frekar einnig meðal þeirra sem ekki tóku þátt í barátta yfirleitt.

Machine Translated by Google

Ábyrgir þjóðhöfðingjar og leiðandi stjórnmálamenn
vildi ekki sjá og brjóta með þróun í
sem afneitandi og eyðileggjandi öfl alls staðar
höfðu ríkjandi áhrif. Þeir stóðu frammi fyrir öllu
lífsandstæðingur og undirróðursaðgerðir án tilfinningar eða aðgerða.
Stjórnendurnir reyndu aðeins að gefa í skyn að þeir væru
eigin ómissandi með því að taka þátt í hinum fjölmörgu
alþjóðlegar ráðstefnur og ráðstefnur sem markaði
eftirstríðstímabilinu, eða með því að heimsækja hina mörgu gagnslausu
þingsamningaviðræður. Og á meðan þessar
Þingviðræður væru enn í gangi,
Afneitandi öfl gerðu sig að ótakmörkuðum herrum í
eitt stærsta og ríkasta land í heimi.
Yfir líkfjöll og ólýsanlega eymd, þeir
gerði orð Friedrichs Engels að veruleika, að
„Almenn eyðilegging er fyrsta forsenda heimsins“
bylting“.

Frá heimsveldinu sem grunnformið hafði eitt sinn verið
skapaðir af norrænum víkingaanda, þeir aftur og aftur
lýsti því yfir að markmiði sínu væri að slökkva og
eyðileggja allt sem þessi andi og önnur mótandi kraftar
heimsins höfðu skapað. Héðan stýrðu þeir
vöxt kommúnistaflokka allra landa, sem, eins og þeir sjálfir upplýstu
heiminn um á heimsvísu sinni
þinginu árið 1928, voru aðeins hlutar af stórum, heimsvíða
kommúnistaflokki.

Machine Translated by Google

Hér skipulögðu þeir Rauða herinn, sem hafði það hlutverk að útrýma með ofbeldi sérstöðu fólksins og öllu því sem þessi sérstaða hafði skapað í formi gildismats í hinum ýmsu löndum.

Og maður tók jafnvel á móti sendiboðum þeirra í þessum löndum og gerði þjóðhöfðingjum kleift að hrista
hendur þessara sendiboða, sem enn voru rauðar af
blóð nánustu ættingja þessara þjóðhöfðingja.

En rétt eins og leiðtogi Evrópu stóð frammi fyrir þessari þróun, blindaður og ábyrgðarlaus, þá risu upp öfl í öllum löndum sem gerðu uppreisn gegn þeim. Mörg nöfn þeirra sem reyndu að breyta þessari þróun hafa gleymst og mörg þeirra voru aldrei nefnd.

vita; fyrir tilraunir þeirra til að berjast gegn eyðileggingunni
strandaði of snemma eða fór villar leiðir.

Þannig var sigursælum þýskum frjálsum hermönnum meinaður endanlegur sigur, vegna þess að þáverandi lýðræðis-marxíska ríkisstjórn ríkisins - sem lét undan þrýstingi frá lýðræðisríkjum heimsins - neyddi þá til að hætta baráttu sinni.

Mikil mótspyrna reis á Ítalíu þar sem korporalinn
Benito Mussolini, sem hafði særst alvarlega í átökunum.
heimsstyrjöldinni, byggði upp fasistahreyfinguna fyrir baráttuna
gegn hruninu.

Á þeim tíma þegar kommúnistaríkið Rauða lýðveldið hafði
þegar verið lýst yfir í Suður-Þýskalandi og Ungverjalandi og Sovétstjórn virtist hafa verið að fullu tryggð í

Machine Translated by Google

Rússland, hann safnaði saman fasistasveitum sínum og leiddi
þau til Rómar, þar sem hann var skipaður forseti ráðherra
konungs á Ítalíu. Á meðan á endurreisn sterks og öflugs ríkisveldis stóð
gat Mussolini safnað saman fólki sínu úr hinum mörgu flokkum og
klofningum sem höfðu verið
reif það í sundur. Markmið hans var að vekja aftur upp hið sterka
ríkisuppbyggingaröfl hins mikla forna Rómar. Hann sá
Samstarf heimsauðmagnsins og marxisma og áhrif þess í hinum miklu
leynilegu stúkum frímúrarareglunnar.

Í Þýskalandi barðist Adolf Hitler gegn sömu óvinum og sameiginlegri
gyðingauppruna þeirra. Hann hélt áfram.
út frá þeirri hugmynd að lífsfylling fólksins verði að vera
endurnýjaður.

Hann fól þýsku þjóðinni það verkefni að hugleiða það
upprunalegur styrkur.

Hann vakti þennan styrk í samfélagi þar sem aðalatriðið
Styrkleikar höfðu þegar verið djúpt grafnir af undirróðursöflum ... í
þjóðfélagi þar sem allir stóðu þegar gegn öllum öðrum ... í ríki þar sem
undirstöður höfðu þegar verið hristar af yfirvofandi kommúnisma

bylting. Þjóðarstyrkurinn sem hann vakti nýlega
var svo sterkt að það barði ekki aðeins niður undirróðurinn
krafta í eigin þjóð, heldur gæti það líka tortímt
þeim alls staðar þar sem þeir ógnuðu Þýskalandi og Evrópu frá öðrum
löndum.

Machine Translated by Google

Þegar hershöfðingi Franco vakti þessi öfl í

Spánverjar árið 1936, til að stöðva kommúníska eyðileggingu og rauða morð sem hrjáðu landið, var það Kondórahersveit Adolfs Hitlers sem, ásamt bandamönnum Spánverja og Ítala, gat tryggt sér sigur. Adolf Hitler vakti ekki aðeins fólk sitt til vitundar um...

verða meðvitaður um nauðsyn þess að finna lausn á
margar kröfur tímans; hann leiddi hann til viðurkenningar á eilífum kröfum lífsins. Hann vakti aftur í fólki sínu drauminn og þrána til að sækjast eftir tíma og rúmi; hann vakti viljann til að móta þessa lífssýn innan tíma og rúms. Hann vissi hversu náið maðurinn er.

bundinn ætt sinni, og hvernig vissan liggur nákvæmlega
hér til að geta brúað inn í framtíðina. Hann vissi
að þessi viðurkenning á hinu mikla blóðkraftaverki-
skyldleika og erfðir leiða til innsýnar í það guðdómlega lögmál sem ákvarðar lífið og er hæsta birtingarmyndin
allra samfélaga manna.

Með þessari viðurkenningu hefur köllun Adolfs Hitlers vaxið langt út fyrir að vera einungis þýskt verkefni; hann er langtum...

meira en bara verndari evrópskra landa í
almennum skilningi. Hann er hinn mikli uppgötvunarmaður og arkitekt Evrópubúar, og ekki síst þeir sem hann sjálfur er nátengdur eigin þjóð sinni
svo oft mjög stressað.

Machine Translated by Google

Þannig að verkefni hans á einnig við um Danmörku.
Þróunin í Danmörku er ekki frábrugðin að minnsta kosti
sú sem er í öðrum Evrópulöndum, og ef Danmörk
tilheyrir þeim löndum sem á tímum fyrri heimsstyrjaldarinnar
Stríð græddi peninga, eins og eftirstríðstímabilið hér líka,
fengið sinn svip af atvinnuleysi, efnahagskreppum, með
gjaldþrot þeirra og nauðungaruppboð, félagsleg þörf,
vaxandi glæpir og sjálfsvíg og lækkandi fæðingartíðni.

Reyndi maður líka að hindra þetta í þessu landi?
þróun. Maður reyndi að breyta lögunum í þeim
stofna nýja stjórnmálaflokka, en markmið þeirra og leiðir hafa hins
vegar gleymst; einn reyndi að brjóta niður hina gömlu
flokkar; en mennirnir sem tóku að sér þetta dóu í fátækt
og gleymt.

Einn skapaði hreyfingar og undirbjó gríðarlegar
umbreytingar ríkisins, án þess þó að geta
útrýma afneitandi og eyðileggjandi öflum, og án þess
að geta komið í veg fyrir að sama eyðileggingin yrði
Danmörk sem hafði verið skipulögð fyrir Evrópubúa,
ef Adolf Hitler hefði ekki barið þessar sveitir niður.

Ef Danmörk hins vegar upplifði aftur þjóðarbrot
vakning, þá er það ekki eingöngu að rekja það til
ytri vörn - sem Adolf Hitler hefur skapað fyrir okkur,
líka gegn eyðileggingaröflunum - frekar en þessum mikla
verkefni að sýna einnig fólki okkar leiðina að safninu
af upprunalegum gildum þess.

Machine Translated by Google

Hann er líka fyrir okkar tíma eina hugsanlega aflið sem getur mótað Óðinsmynd í Danmörku úr líki Ýmis, þannig að bæði andi og vilji geti fundið sameiginlega birtingarmynd í tiltækri mynd. Hann hefur ekki aðeins sýnt okkur Dönum leiðina aftur til undirlínu lífssýnar hetjutímabilsins, heldur hefur hann leitt æsku okkar til...

ný barátta gegn óvininum í heiminum í því stríði
leikhúsið þar sem okkur var eitt sinn gefið þjóðartákn okkar, Dannebrog, af voldugum öflum himinsins. Hann vakti einnig trúna í okkur á að enn á ný gætu falleg listaverk og byggingarlist komið fram, svipuð þeim sem enn bera vitni um baráttu þjóðar okkar um geiminn.

og draumi þess í gegnum tímann - í andstöðu við þá lífs-
afneitun og dauðar skrímsli framleidd í tómleika okkar
tími.

Með þessari miklu lífsreynslu einni saman getum við Danir aftur
ná því beina, gleðilega og virka lífi hér á jörðinni
sem Grundtvig syngur, og ganga aftur í réttum fótsporum göfugfeðra okkar, lifa aftur með sama gildi í kastala og kofa, og sjá aftur með augum sem voru
skapaður til að horfa til himins, vakandi fyrir öllu fegurra
og frábært hérna niðri, og engu að síður náið með
djúp þrá og fyllt af dýrð eilífðarinnar.

Machine Translated by Google

Hinn mikli norski skáld Henrik Ibsen skrifaði til sín
vinur, rithöfundurinn Strodtmann frá Slésvík-Holtsetalandi, um innri mörk
Skandinavíu með nýuppkomnu
Þýska ríkið:

„Ég lít aðeins á skandinavíska mannkynið sem
millistig í átt að sameiningu alls hins mikla
Germanskur ættbálkur.“

„Ef ég héldi að við myndum, eftir allt saman, standa kyrr með
einangrað skandinavískt samfélag, þá myndi ég aldrei gera það aftur
setti pennann minn undir blekið til að kynna þetta.“

Machine Translated by Google

Árstíðaskipti, örlagaskipti

Logi brennur til loga, þar til hann slokknar,
Eldur fær líf sem eldsfræ -
Maðurinn sendir líka neistann áfram.
Þjóðlagaloginn slokknar aldrei.
- Úr *Eddu*

Í milljónir og milljónir ára hefur plánetan okkar verið á braut um sólina, um móður alls lífs á jörðin okkar.

En aðeins með því að sjá, leita og skilningsríkur andi norræns manns gerði hið göfuga, eilífa röð sólkerfisins fer inn í meðvitund mannkynið.

Á sumar- og vetrarsólstöðum þekktu þeir miskunnarlausa lögmálið „deyja og verða“ og staðfesti það með þrjóskri viðurkenningu.

Sunnudagar voru hátíðisdagar þeirra, en sólstöður voru heilagar fyrir þá. þau. Á næturnar á sumarsólstöðum kviknuðu þau eldar á hæðunum sem tákn um lífsvilja og sköpunargáfu-mun standa gegn öflum næturinnar og afneitunarinnar.

Fyrir þá vetrarsólstöður - með stöðugri endurkomu ljós - var tákn um eilífð lífsins sem barðist.

Machine Translated by Google

Þannig skipulögðu þeir líf sitt innan ramma
guðleg skipan. Í þessari trú báru þeir sólarmerkið,
hakakrossinn, sem þeirra heilaga tákn.

Með þessari trú og undir þessu merki, indó-germanska
Fólk kom inn í ljós sögunnar fyrir 5.000 árum.

Hvert sem þau fóru í löngum ferðum sínum, ringulreið
hörfaði undan skipun, landið blómstraði og
Frjósemi og uppskera blessuðu veg þeirra.

Hvort þeir hafi komist inn á fjarlægar steppurnar
Norður-Rússland sem kyndilberar mannlegrar reglu eða
mynduðu ríki í Asíu, hvort sem þau sungu mest
falleg lög fyrir ljósið eins og arískir Persar, eða eins og
Grikkir kveiktu Ólympíueldinn, hvort sem þeir fögnuðu
Hátíð ósigrandi mannsins í rómverska öldungaráðinu
og héðan skapa heimsveldi; þar sem þeirra
eldar brunnu þar breyttist örlögin úr myrkri nótt í
bjartur dagur.

„Maðurinn sendir líka neistann áfram. Þjóðarloginn aldrei
fer út.“

Ungt fólk hélt áfram fornum sið að
sólstöðueldur á leið þeirra, kynslóð eftir kynslóð,
sem berar heilagrar reglu og ljóss menningarinnar.

Germanska þjóðin kemur inn í söguna.

Machine Translated by Google

Kimbríumenn og Teutónar, Vandalar og Svabar, og
Margar aðrar germanskar ættbálkar kynna nýja, bjarma tíma á þeim
tíma sem þær eignast nýtt land.

Í meira en þúsund ára baráttu,
Uppbyggjandi germanskur maður berst gegn ringulreið og
eyðileggingaröflum í Evrópu.

Innfæddur bændastyrkur hans skapar úr mýrum og frumskógum
auðlegð akra Evrópu. Frá
andlegur styrkur skapandi germanska mannsins sprettur upp
umfram allt hápunktur evrópskrar menningar. En aðeins hetjuleg
mikilleiki germanskrar hernaðar *verndar* lífssamfélag Evrópu í afgerandi
bardögum gegn
stöðugt árásargjarnir hirðingjaþjóðflokkar Nálægs og
Mið-Asía.

Tryggur þessari örlagaríku hefð, sterkasta og sameinaðasta sveit
norræns-germansks mannkyns ,
Reich leiðir í dag miskunnarlausa baráttu tilverunnar fyrir
Líf Evrópu.

Undir sterkri forystu Duce nær Ítalía yfir
suðurhlið álfunnar í harðsnúinni baráttu: því
Í dag hafa myrkraöflin aftur risið gegn
berar menningarvilja mannkynsins.

Blindur, ensk-saxneska plútókratían
Dansinn í kringum gullkálfinn svíkur heiður þess
eigið germanskt blóð.

Machine Translated by Google

Spillt af eitri gyðingabolsévisma, fjöldinn
Milljónir Sovétmanna heyja bitra baráttu fyrir heiminum
bylting, fyrir uppreisn hinna óæðri.

Með hörku náttúrulögmálanna, krafti
ljós er kallað til úrskurðar gegn hryllingi eilífðarinnar
nótt.

Dagur eða nótt -
Líf eða dauði -

Með logandi loga staðfestu forfeður okkar kraftinn
ljóss og lífs.

Og loga ætti líka að loga hjá okkur, þeirra
afkomendur.

Machine Translated by Google

Sumarsólstöður 1941!

Aldrei áður í sögunni hefur jafn umfangsmikill hernaður verið
herinn safnaðist saman á sólstöðum fyrir örlagaríka orrustuna sem
Björt nótt 21./22. júní 1941.

Heilög alvara greip alla sem gerðu sér grein fyrir því hvað það var
snerist um: tilvist eða ekki tilvist arísks blóðs og
þess vegna evrópskrar menningar sjálfrar. Frá Norður-Íshafi til
Svartahafið, hersveitir Þjóðverja og bandamanna þeirra
herir réðust inn í óvinamassina. Hið hræðilega
mynd af lífshættunni sem ógnaði fólkinu
Evrópu varð sýnilegt:

Gífurlegir fjandsamlegir fjöldar í óteljandi sovéskum herjum,
með risavaxið vopnabúr, voru tilbúnir fyrir
stökkva inn í hjarta Evrópu, þegar högg
Þýskir hermenn réðust á þá.

Eftir fyrstu sigursælu orrusturnar um Bialystok og Minsk,
í Salla, Smolensk og í Úkraínu voru barist,
hneykslanleg vitneskja var ljós að heimurinn hafði aldrei
áður séð slíkt.

Það sem hafði verið safnað saman gegn ríkinu og Evrópu
var risavaxinn hópur blóðþyrstra og óæðri - en
þrjóskar - verur.

Machine Translated by Google

Ef Húnar og riddarar Gengis Kans væru
plága mannkynsins sem gekk yfir Evrópu, þá í
þessa baráttu leit hetjuleg æska Evrópu inn í
lúmskt augnaráð *kerfisbundins ofbeldis og*
dýralegt skrímsli.

Rússland, þú góða og fagra land, í slíkum höndum!

Fjórum sinnum í sögunni var reynt að
samþætta þetta stóra land í evrópska samvinnusamfélagið
menning.

Fyrstu menningarflutningsmennirnir voru indó-germanskir
fólk. Sköpunargáfa þeirra er enn í dag vottuð af
norrænar byggingar þeirra (steinhaugar), og þær eru varðveittar
í grafhýsum sínum sem eilíft minnismerki.

En styrkur þeirra var ekki nægur til að róa niður
Villtar þjóðmessur í risastóru rýminu.

Þúsundum ára síðar, á annarri öld f.Kr.,
Nýir nýir boðberar evrópskrar siðferðis og menningar
komist inn á svæðið milli Dieper og Dnestr.

Þeir voru germanskir einstaklingar af þjóðætt
Gotar.

Aftur germönsku landeigendurnir og stríðsmennirnir
sigraði ómenningu víðfeðma landsins. Í viðleitni til
í margar aldir stækkuðu þeir hið mikla heimsveldi
Gotar frá Eystrasalti að ströndum Svartahafsins

Machine Translated by Google

Kaspíahafið, með víðfeðmu, sjálfstæðu
miðstöðvar byggðar.

Landið virtist hafa verið unnið fyrir Evrópumenn
lífs-samfélag.

Á þessu tímabili hins vegar var kynþáttablöndunin í Rómaveldi
Heimsveldi hafði þegar tekið á sig ógnandi myndir.

Og aftur, germanska fólkið var ekki töluvert
nógu sterkt - og ekki nægilega meðvitað um
möguleikar sameinaðs styrks þeirra - til
samtímis að sækja fram gegn Róm og hylja
austurhliðin gegn alþýðufólki Asíu.

Þannig varð þetta gotneska heimsveldi fórnarlamb árása
Húnar á fjórðu öld.

Nótt og djúp þögn lagðist aftur yfir þetta víðáttumikla land.

Aldir liðu.

Þá hins vegar rak norræni eldmóðinn nýjar ættbálka
til verulegrar sköpunar.

Jafnvel fyrir lok tíma hins mikla, germanska
kaup á nýju landi, um 860, víkingar frá
norðurhlutinn komst inn í óendurleyst land og skapaði
Víkingaríki.

Núgorod og Kíev urðu höfuðborgir þessa heimsveldis.
og efnahagsmiðstöðvar af mestu máli.
Akrar báru aftur ávöxt, landbúnaður og verslun blómstruðu.

Machine Translated by Google

Ríku löndin í austri og nærri Asíu, og
Evrópsk lönd bættu sig upp í miklum viðskiptum á þessu náttúrulega
lífssvæði.

Hins vegar var nýr eyðileggingarstormur að brjótast út í
fjarlægur grár víðáttumikill steppa Asíu:

Gengis Kan stækkaði volduga mongólska veldi sitt
frá Kyrrahafinu til Slesíu. Árið 1224 var Kíev
sigrað. Og þegar herir hans gengu í átt að
suður og vestur, ljós þessarar efnilegu sköpunar
Víkingar voru slökktir.

Leifar af blóði þess voru frásogaðir inn í
Slavnesk þjóð. Aldum saman svaf landið aftur í
rökkur menningarleysisins.

Um 1700 var rússneski aðalsmaðurinn og síðar keisarinn,
Pétur mikli reyndi að stjórna Rússlandi á evrópskan hátt. En með
tölulegum breytingum, allt of
lítill sköpunarkraftur Þjóðverja frá Eystrasalti og
einnig frá Svíþjóð, þá var það auðvitað til lengdar ómögulegt að veita
þessu risavaxna landi trausta forystu
ríki.

Tilraunin stóð yfir í tvær aldir. En þetta ástand
var dauður ytra byrði. Að baki því var falið
formleysi tugum þjóðarbrota, sem höfðu verið hrærðir saman í litríka
blöndu á þjóðhátíðartímanum
ferðalög frá Asíu til Evrópu.

Machine Translated by Google

Þessi þjóðlagablanda, hrjáð af villimennsku steppuþjóðflokkar, voru í gegnum sögu sína klofnir á milli menning og menningarleysi, milli aga og agaleysi og milli auðmjúkrar guðrækni og guðleysis. Þetta var viðeigandi morðvopn fyrir eilífðina Gyðingur gegn arískum-norrænum mannúð Evrópu.

Vegna blóðfórnar rússnesku stjórnarinnar jarðlögum í heimsstyrjöldinni, leiðin fyrir undirmannúð og Gyðingar voru opnir og þannig gat bolsévisminn sigrað í 1917.

Eftirstandandi norræna blóðið var slátrað, og Upphaf evrópskrar menningar útrýmt.

Margar milljónir manna urðu fórnarlömb þessa gyðinga-Bolsévík [1] ölvun.

Það sem gerðist síðan í Rússlandi er aðeins hægt að lýsa með myndum með dæmi um dýr:

Gæludýrin okkar komu fram - meira og minna mörg kynslóðir síðan - frá villtum dýrum með hjálp ræktunaraðgerðir.

Ef maður leyfir þeim að verða villtar aftur í nokkra daga kynslóðir, eða setur þær í slæmar hendur, munu þær í sínum villimennskan verður enn meira sundurslitna og undarlegri en þau voru í sinni náttúrulegu villtri náttúru.

[1] Stutt, ólæsilegt orð stendur á milli „bolsévíka“ og „ölvunar“. í textanum eftir Karl Hammer.

Machine Translated by Google

Samkvæmt þessari meginreglu, undir forystu Gyðinga, voru rússnesku þjóðirnar vísvitandi þeyttar inn í villimennska hópa.

Þetta var ímyndað af djöfullegum illum anda Gyðingdómsins, voldugur hópur milljóna Asíubúa *sem gerðir voru villtir* ættu að rífa í sundur fólk Evrópu.

Aðeins í sálarlausum heimi, sviptum norræn-germönsku Fólk, trúði Júdea að það væri mögulegt að ná þessu myrka heimsveldi.

Við höfum dæmi frá því sem er að gerast í nýlegum tíma frá nauðgað landamæraríkjunum Litháen, Lettlandi og Eistlandi.

Frá og með júní 1940 útrýmdu Sovétríkin ekki aðeins öll arísk stjórnunarstéttin, myrti tugi þúsundir í ferlinu, en í Litháen og Hvíta-Rússlandi Rússland hófst það einnig, *beint á landamærum Þýskalands Ríkið,* til að setjast að Kirgisíu, Kalmúkum, Tartarum og meðlimum annarra hirðingjaættbálka.

Evrópa átti að verða hirðingjaveldi og hennar Ríkt menningarlandslag myndi, eftir ránsárás, verða að óbyggðum án manns.

Örlagaríkari en nokkru sinni fyrr stóð Evrópa gegn áður en *gamla verkefnið* að berjast gegn öflum eyðileggingu.

Rétt eins og íbúar Evrópu á hinum mikla sögulega tíma ákvarðanir fyrri tíma stóðu, undir forystu

Machine Translated by Google

Germanskir menn, staðráðnir í að verjast
sameiginlegur óvinur, svo gangið inn þessa daga líka, þeir bestu
hluti evrópskrar æsku með ríkinu í átt að
sigur og örlagaríkur sigur.

Aldrei áður í sögunni hefur germanska þjóðin
átti slíkan frábæran leiðtoga eins og við höfum í dag, hið góða
gæfan að eiga.

Markmið þessarar baráttu er hins vegar lokamarkmiðið.
að sigrast á eilífri hættu frá austri.

Hvað indó-germanska fólkið, Gotar og Víkingar
gat ekki náð til lengri tíma litið, það verður nú að vera
tekið til ákvörðunar og tryggt um alla tíð.

Fyrir meira en þúsund árum síðan stofnuðu Víkingar
skipulegt veldi þeirra á svæðinu í kringum Nowgorod og
Kíev, hetjulega og upp á eigin spýtur.

Á sama svæði berst í dag - með sama hugrekki
og innan ramma þýska hersins - a
Germansk deild sem ber nafnið Víkingur með
stolt, fyrir evrópska örlagasnúning.

Machine Translated by Google

Erkibiskupinn af Kantaraborg, prímatinn af
Enska kirkjan sagði í desember 1936:

„Ég vara við hættunni á guðleysi. Það er aðeins
of vel þekkt að í Sovétríkjunum var stór mannlegur
Samfélagið er gleypt af árásargjarnum aðilum
guðleysi og af andkristnum kenningum
Stéttastríð. Maður verður að vera á varðbergi til að koma í veg fyrir
þessi andi frá því að einnig ná til ensku þjóðarinnar.“

Í lok júlí 1941:

„Ég syrgi fórnina og er djúpt snortin af stórkostlegu hugrekki og styrk
rússnesku þjóðarinnar, sem heldur fána siðmenningarinnar hátt í
baráttunni gegn fasisma. Ég er sannfærð um að þið munið sigra að
lokum.“

Machine Translated by Google

Ástralskir dollarar

Germönsk húsfreyja

úr Gíslasögu

Nú varð Aud Vesteinstochter eiginkona í Buehl
og náðu bænum ásamt Ásgerði. Sextíu höfuð
af nautgripum stóðu í básnum. Það leið ekki á löngu þar til fólkið tók
eftir því að af öllum íslenskum konum var hún örugglega sú fyrsta hvað
varðar umhyggju og hæfni. Frá
hegðun hennar gat maður þekkt snilligáfu hennar og
dugnaði og reynslu hennar í mörgu.

En það sýndi sig líka að hún varð aldrei hrokafull.
Umfram allar aðrar konur var hún réttlát og vingjarnleg gagnvart
undirmenn sína, og hún var líka örlát.

Gísli Þorbjörnson brosti oft ómeðvitað þegar
Hann sá Aud við vinnu hennar; hann varð hlýr og glaður.
með þeirri hugmynd að hún væri orðin eiginkona hans. Hjónaband hans
með henni var rólegt og hlýlegt líf saman, gagnkvæm umhyggja
og skapa til að styrkja ættbálkinn.

Út á við tók maður ekki eftir þessu djúpa sambandi:
því að Gísli og Auður voru bæði sparsamir og hlédrægir í
tilfinningatjáningu sinni, rétt eins og þau höfðu lært af
forfeður samkvæmt ósviknum germanskum hætti.

„Að setja hendurnar í kjöltu sína þýðir að setja þær á rangan stað!“
sagði Auður oft þegar hún hló að ungu vinnukonunum sínum. Og ungu
vinnukonurnar roðnuðu ef Auður

Machine Translated by Google

náðu þeim að dreyma, og svo unnu þau með
tvöfaldur áhugi. Í fyrstu, líklega þessi eða hinn
möglaði, en möglið hætti fljótlega.

Hvernig gæti maður ekki líka unnið, þegar eiginkonan sjálf
setja svo gott fordæmi.

Auð reis upp löngu fyrir dögun til að útbúa skyr og til að
baka brauð.

Það voru margir aðrir leigjendur í Buehl; allir vildu
að verða fullur.

Og hversu vel kunni Aud Vesteinstochter að
útbúa mat!

Litla eldhússtúlkan Hrefna hjálpaði henni fúslega.

Önnur verkefni komu í kjölfar fyrri verkanna.

Þegar mennirnir birtust í salnum var þegar komið
gufandi grautur á borðinu og ilmurinn af
Nýbakað brauð fyllt með stóru rými.

Aud hvatti þá til að taka þátt. Brandararnir flugu fram og til baka.

Já, það ríkti góður andi gagnkvæmrar hamingju á
Bühl!

Maður tók að sér daglegt starf með gleði, og hver og einn með gleði
Byrjað verkefni gengur vel.

Útivinnan var skipt á milli bænda,
en heima gættu Auður og Ásgerður verkanna
af vinnukonunum, skrúbbun og þrifum, brauðbakstri
og tilbúningur mjaðar og matar.

Machine Translated by Google

Á sumrin voru berin tínd og garðplönturnar umönnun - á veturna spunnu konurnar og ófu.

Falleg, litrík föt komu fram undan Auds færar hendur. Undrandi sáu hinir hvernig hún togaði gullþráður eftir gullþráð í gegnum rauða silkið á hátíðarklæðnaður. Stundum beindi hún orðum sínum að meyjarnar og láta þær segja henni frá heimalandi sínu, um foreldra og systkini.

Þær komu vel saman, vinnukonurnar og húsfreyjan. Oft töluðu Hrefna og Þorgarður og Vigdís um hvernig öðruvísi var það Bruehl síðan Aud Vesteinstochter stjórnaði og annast þar sem eiginkona.

Machine Translated by Google

„Styrk vænti ég af manninum; hann viðheldur
virðing laganna. En af náð einni ríkir konan.“
- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Barn og hjónaband

eftir Friedrich Nietzsche

Þú ert ung/ur og þráir barn og hjónaband.

En ég segi þér: Ert þú maður sem þráir barn?

Ert þú sigurvegari og sjálfsigrandi,

Meistari skynfæranna, stjórnandi dyggða þinna?

Svo ég spyr þig.

Eða talar dýrið og girndin frá lönguninni?

Eða einmanaleiki? Eða óánægja með sjálfan sig?

Ég vil að sigur þinn og frelsi þráir barn.

Þú ættir að reisa lifandi minnismerki um sigur þinn og frelsun þína.

Þú ættir að byggja út fyrir sjálfan þig. En fyrst, fyrir mig þú verður sjálfur að vera byggður, ferhyrndur í líkama og sál.

Þú ættir að fjölga þér ekki aðeins áfram, heldur upp á við!

Megi hjónabandsgarðurinn hjálpa þér að því.

Machine Translated by Google

[TITILL BÆTT VIÐ AF RITSTJÓRA]

Þýsk hugsun

eftir Kurt Eggers

Þýsk hugsun setur ekki upp óraunhæfar kenningar og von um kraftaverk, heldur metur það manninn samkvæmt mikilvægi hans fyrir samfélagið.

Það mælir líf einstaklingsins á móti lífi allri þjóðinni.

Það mælir nútíðina með mælikvarða framtíðarinnar til staðar.

Þannig verður gildi einstaklingsins lítið fyrir framan mikilleika samfélagsins.

Þannig verður gildi persónuleikans mikið í miðað við fyrirmyndaráhrif þess á samfélagið.

Machine Translated by Google

Beiðni föður

SS-skrifstofa barst eftirfarandi bréf frá
Faðir alvarlega særðs hollensks SS-manns:

„Middelburg, 24. september 1941“

„Ég staðfesti hér með móttöku - og þakka þér fyrir - þína
bréf frá 15. þessa mánaðar. Ég get upplýst þig um að ég hef
fengið bréf frá syni mínum þar sem hann upplýsti mig um að vinstra
augað hans væri svo skaddað að hann geti ekki...
lengur sjá með það.“

„Hann er þó kátur og glaðlyndur. Aftur og aftur les ég í bréfum hans
að verðið sem hann hefur greitt fyrir sitt...“
Foringi, er ekki of háttsettur. En ég tek eftir *einum* ótta og *einni* beiðni í
bréfum hans: óttann við að vera lýstur óhæfur til
skyldu. Hann óskar þess að halda áfram að berjast fyrir Evrópu
endurnýjun.“

„Sonur minn Hans á sér aðeins *eina* ósk: að vera ekki útskrifaður,“
en að halda áfram að gegna skyldum sínum einhvers staðar sem *hermaður.“*

„Ósk okkar væri að hafa Hans hér í leyfi í smá stund.“
stuttur tími. Það hvernig Hans okkar er klipptur út, það versta sem gerist
Það sem gæti gerst honum væri að vera rekinn úr starfi eins og
óhæfur til starfa. Þess vegna bið ég þig að gera allt sem í þínu valdi stendur.
til að koma í veg fyrir það.“

Machine Translated by Google

Frá dagskrá hersveitar

af yfirmanninum

Eftir eina af hörðustu orrustunum á norðausturvígstöðvunum frá Jelnja, *Foerster* -hópnum í 1./SS mótorhjólinu herfylki - sem hafði það hlutverk að gæta herfylkisins vinstri hlið - fannst sem hér segir:

Hópstjórinn, SS-Unterscharführer *Foerster,* með hönd hans á sprengihring síðustu handsprengjunnar, skot í höfuðið.

Fyrsti riffillmaðurinn, SS-Rottenführer *Kialber,* með vélbyssan enn við öxlina og skot í henni tunna, skotin í höfuðið.

Annar riffillmaður, SS-Sturmmann *Buschner,* og þriðji Riffillmaðurinn, SS-Schuetze *Schyma,* dauður í refsgryfjum sínum.

Einleiksboðberinn, SS-Sturmmann *Oldeboershuis,* krjúpandi dauður við vélina sína með höndina á stýrið, féll á þeirri stundu þegar hann var átti að taka við lokaboðskapnum.

Ökumaðurinn, SS-Sturmmann *Schwenk,* lést í bíl sínum refjahola.

Af óvininum sá maður aðeins dauða - liggjandi í hálfu hringja í kringum staðsetningu hópsins - innan handsprengju svið.

Machine Translated by Google

Dæmi um hugtakið „vörn“! Í lotningu við stöndum frammi fyrir slíkri hetjuskap!

Ég hef lagt til að þessi nöfn verði birt á heiðurssíða þýska hersins.

Machine Translated by Google

Hlutleysi og germansk viðleitni

„...og þetta segi ég skýrt - ég vil vita og heyra
ekkert hlutleysislegt ... ef ég kem að landamærum, verður þú að
lýstu yfir að þú sért kaldur eða hlýr, því að Guð berst gegn
djöfullinn hér. Ef þú vilt að ég haldi mig fast við Guð, þá komdu
mér. En ef þú kýst að halda fast við djöfulinn, þá
hlýtur að berjast gegn mér. Tertium non dabitur,
Það er enginn þriðji kostur, það er víst. Hvers konar hlutur
Er það – hlutleysi? Ég skil það ekki.“

- Gústaf II. Adolf, konungur Svíþjóðar, til Georgs Vilhjálms
í Brandenborg árið 1630.

Á þessum vikum og mánuðum er örlög Evrópu ráðin. Germanskir
sjálfboðaliðar með heilbrigða eðlishvöt frá germönskum löndum álfunnar
okkar.
hafa ákveðið að berjast með Ríkinu. Handan við
að heilt fólk hafi safnast saman hugrökklega til að berjast fyrir Evrópu,
jafnvel þau sem eru ekki beint blóðbönd við þýsku þjóðina en eru
nátengd,
bundnir því sem nágrannar eða í gegnum sameiginlega sögu.

Hins vegar voru og eru ríki sem
Staðan var ekki ljós í upphafi. Þeir hringdu og hringdu
sjálfir „hlutlausir“.

Machine Translated by Google

Með tímanum varð ljóst að jafnvel
litlaus viðhorf þessara annarra voru ekki alveg svo
hlutlaust eins og það virtist fyrst; því þegar það varð alvarlegt, þá
ákvað að hluta til *fyrir* England og Gyðinga, þar af leiðandi *gegn*
Evrópa og nýja skipan hennar. Ríkjandi auðvaldsstéttir
af þessu „hlutlausa“ fólki hugsaði aldrei raunverulega um það
að vera hlutlaus. Þeir höfðu þegar, löngu áður en
upphaf stríðsins, afsala sér þjóðarfullveldi sínu
þar sem þeir fyrst lögðu landsvæði sín til umráða
andleg framrás óvina ríkisins; þ.e. þeir gáfu upp fréttaþjónustur sínar,
fjölmiðla og útvarp og umbunuðu njósnasamtök bandamanna á sínum

„hlutlaus“ jörð.

Heiður, stolt og sjálfstæði - hvað gerðu þessir hlutir?
vond við þau ef aðeins fullir diskar þeirra væru látnir óskemmdir!
Hversu stolt geta þessir menn hins vegar verið og
konur sem, þrátt fyrir allar ofsóknir,
staðfesti þá þegar hugmyndir hins nýja
árþúsund í þessum löndum!

En það sem hugmyndafræðilegir andstæðingar þeirra þar kölluðu
hlutleysi, var í besta falli sjálfsblekking. Venjulega, hins vegar,
það var tilraunin til að blekkja ríkið á lævísan hátt og
sitt eigið fólk. Enginn af vírsnældum þeirra trúði á a
Langtímaárangur þessarar blekkingarstefnu. Löngu áður en
þau tóku kjarkinn til að taka „erfiða ákvörðunina“ - „fyrir

Machine Translated by Google

„Þjóðar sakir þeirra“ - til að yfirgefa landið, stóðu flugvélar þeirra fullar af tanki og tilbúnar. Þessi aumkunarverða flugferð var einungis rökrétt niðurstaða alls þeirra starfa, rétt eins og hernám þýska hersins á löndum sem þeir höfðu
blekkt. Svo yfirgefið fólk þeirra í neyð sinni þurfti að
taka fyrsta skrefið til að skilja aðstæður sínar. Það þýddi að þau þurftu að viðurkenna að með hjálp þeirra
auðvaldsmenn, þeir höfðu einfaldlega verið dregnir inn í stríðið áætlanir Stóra-Bretlands sem peðs. Þeir urðu að efla
viðurkenna að England virti aðeins sjálfstæði þeirra og lét brauðið í körfum þeirra svo lengi sem þau væru enn gagnleg sem peð. Þessi viðurkenning verður að
hafa verið bitur. Eins biturt og það er alltaf þegar maður verður að viðurkenna grundvallarvillu sem maður hafði reynt að gera
byggja upp alla tilveru sína.

Víðir hringir á hernumdu „hlutlausu“ svæðunum eru enn ekki tilbúinn að skilja aðstæðurnar að hluta til.
Hvers vegna og hvað er þetta árangurslausa ástand þrjóskrar gremju? Vegna þess að óvinir okkar gátu - að *einu* leyti - í *raun* „hlutleyst“ þetta fólk. Þ.e. þeir
tók frá þeim framtíðarsýn sína fyrir sögulega, germanska uppruna, fyrir eigin reisn, fyrir pólitískan veruleika og raunverulegt evrópskt valdasamband. Þar sem þau
fengu aðstoð á undanförnum árum frá gyðingum sem fluttu út frá Þýskalandi. Í sameiningu við þá gátu þeir

Machine Translated by Google

að ná fram algjörri lömun stjórnmálahugsunar í litlum lýðræðisríkjum af germönskum uppruna: sérhver fordómalaus, sjálfstæð þróun stjórnmála

skoðun þar var útrýmt niður í smæstu
leifar. Heilbrigð löngun í eigur, heilbrigð eðlishvöt til eignarhalds og velmegunar, var ekki lengur eingöngu ætluð til að viðhalda lífinu, heldur var hún upphafin að innihaldi og tilgangi lífsins sjálfs.

Þannig að heiður og stolt urðu að verða hamlað. Hver sem er í þessum löndum, sem voru stolt af því að hafa „frelsi og mannréttindi“, tóku sér frelsi til að hugsa og hegða sér öðruvísi en kerfið,

en „samfélagið“ eða en fjöldinn, var sniðgenginn og
efnahagslega í rúst. Þannig reis andi kaupmannsins upp og kæfði allar minningar um hetjulegan uppruna
Germanskt fólk sem og viljinn til skýrrar ákvörðunar. Einn
lifði bara fyrir daginn og stakk höfðinu í sandinn.
Þar af leiðandi trúði maður ekki einu sinni því að einn daginn, og reyndar í náinni framtíð, yrðu teknar ákvarðanir
krafðist sem maður gat ekki *talað burt* eða *keypt sig* með
peningar.

Að þessi andi leti og vanvirðingar gerði það ekki
Að smita fólkið algjörlega er sannað af hugrökkum körlum og konum sem buðu sig fram mjög snemma
eigur og blóð þeirra fyrir sigur a

Machine Translated by Google

Þjóðernissósíalismi í löndum sínum. Ekki síst voru þetta bændahópar, þess vegna fólk sem lifir ekki eins og eins dags skordýr, heldur er vant að horfa yfir
nokkrar kynslóðir, hvort sem það er með plöntum, hvort sem það er með ræktun dýra, eða hvort sem það er með sjálfum sér frá erfðabýli til erfðabýlis. Þessir nasistar töluðu ekki aðeins um að hlutleysi hefði

aldrei raunverulega verið til í þessum löndum, og að þessi lönd hafði verið bundið við Stóra-Bretland. Nei, þessir þjóðar Sósíalistar fóru lengra: landfræðileg tengsl landa sinna, dýpri innsýn í söguleg tengsl og raunveruleg valdatengsl Evrópu leiddu þá til...

eftirfarandi viðurkenning: Hlutleysi er á þeirri stundu siðferðilega ómögulegt þegar blóðskyld þjóð berst fyrir lífi sínu og bræðra sinna. Samkvæmt þessari viðurkenningu hafa þúsundir sjálfboðaliða frá þessum germönsku
Lönd sem nágrannaríkin voru, streymdu síðan að vígstöðvunum. Blóð þeirra, sem rennur fyrir sameiginlega baráttu, mun einn daginn tengja germönsku ríkin óaðskiljanlega saman.
aftur.

Við, Þjóðverjar og „hlutlausir“, verðum þó að íhuga og reyndu að ímynda þér eftirfarandi: Hvernig myndi það standa sig með heiður og virðing þessa „hlutlausa“ fólks ef þetta sjálfboðaliðar höfðu *ekki* komið úr þeirra röðum?! Þessir sjálfboðaliðar hafa með vinnu sinni og sem fyrstur

Machine Translated by Google

opnuðu hlið landa sinna til að leyfa inngöngu í nýtt, stórt örlag. Með skýrri afstöðu sinni til Ríkisins sem lífgefandi miðstöð álfunnar hafa þeir frelsað fólk sitt frá aldagömlum ástandi

einangrun og kvenvæðingu. Þessir sjálfboðaliðar hafa tekið

að saga lands þeirra verði í framtíðinni meira en saga efnislegrar ánægju lífsins. Allt „hlutlaust“ fólk mun einn daginn - ef þau

viðurkenna þetta stríð sem úrslitaþátt í *þeirra lífi*

lífssaga líka - viðurkenna hreinskilnislega að hetjuskapur og fórnfýsi ungu sona þeirra var mesta afrek í sögu þeirra í aldir.

Machine Translated by Google

Til þess fyrsta

Frá fyrstu ræðu þáverandi yfirmanns
I./SS Nordland til fyrstu dönsku sjálfboðaliðanna
herfylki þann 25. júní 1940:

Þið danskir nasistar sjáið á meðal ykkar
og í Þýskalandi sama blóðið. Blóð, kynþáttur er sterkari
en tungumál og þjóðerni.

Tungumál og þjóðerni ættu að lifa áfram, frjáls og
óheft, í nýrri Evrópu undir forystu Germana, en þeir
ætti aldrei aftur að sundra germönskum mönnum eða jafnvel gera
þá í óvini.

Þetta er upphaf nýrrar, mikilfenglegrar tímabils.

Þú hefur skilið þetta.

Þú vilt berjast gegn dauðlegum óvinum
hakakrossinn, gegn gyðingdómi alls heimsins og
hin mörgu öfl sem það blekkir.

Þú ert fyrsti fulltrúi Norðurlanda
Germanía, sem - til heiðurs þjóð ykkar - fann
Leiðin til Þýskalands, meistarinn í baráttunni.

Þú hefur stoltið og heiðrin til að þjóna og berjast
í varðhaldi sínu undir mesta manni allra tíma, undir
Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Dag einn munu börn og barnabörn segja um þig:
„Þeir tilheyrðu þeim fáu sem í upphafi höfðu viðurkennt
fyrir hvað þessi heimsbarátta var háð, og
sem ekki sveik germanskt bræðrablóð með
huglaus hlutleysi.“

Machine Translated by Google

Germansk þrá

Í hverjum einasta ósvikna, germanska manni er gamli víkingurinn
Þráin lifir enn í dag; leitin að hinu mikla
Ævintýri lífsins, barátta baráttunnar vegna.
Þessi ævintýraþrá knýr germanska manninn til
stýra skipi lífs síns upp á hættulegar hæðir
tilvist til að skora þar á svokallaða örlög
einvígi. Í baráttunni við örlögin sannar hjartað hvernig
sterkt er það, og sál stríðsmannsins sem er farinn burt
að berjast við hversu mikið það er af norrænu blóði.

Eigin hjarta manns, að finna sína eigin sál er þess vegna
lokatilgangur þessarar germönsku þráar. Það sem við
koma heim úr ferðalaginu inn í hið mikla
ævintýri er það sem við enn í dag köllum á okkar máli -
upplifun!

Sá sem aldrei hefur lagt af stað í hið mikla stríð
Jörðin mun því aldrei eignast það
reynsla sem gerir mann klárari, þroskaðri,
og sterkari. Þess vegna fyrirlítur norræni maðurinn
„Maðurinn á bak við eldavélina“ af hverju klamrar sig við pils konu
og sem aldrei getur „snúið aftur úr fjarlægri fjarlægð“.

Ósvikin ævintýraþrá má ekki rugla saman
með löngun í herfang. Sannur stríðsmaður gerir það ekki

Machine Translated by Google

vanhelga hjarta hans fyrir herfang: sigurvegaranum falla auðvitað eigur hinna ósigruðu!

Í hetjusöngvum norrænu kynþáttar okkar er enginn maður hylltur sem dæmi um hugrekki sem afreka
virðingu á grundvelli eigna sinna, frekar en þeirra sem, án þess að hafa áhyggjur, tóku áhættuna á stökkinu út í hið óþekkta, sem tóku upp bardaga og gátu
vega hjarta sitt.

Sú stelling sem þeir notuðu til að beita hinu afgerandi sverði högg - eða ef þeir mættu yfirburðarmanni - fengu það, einir var áhugaverður.

Stórmennska hjarta mannsins sannaðist í mótlæti,
í uppreisnargirni „engu að síður“ gegn umhverfinu. Og
hver sem gat sett stimpil vilja síns á
umhverfi, jafnvel þótt það væri í dauðanum, var „hetja“. Þessi hugsjón gerði Beethoven kleift að nota það, á þeim tíma þegar heyrnarleysi (það versta) örlög tónlistarmanns!) urðu honum sífellt meira og meira að tala uppreisnargjörn og stolt orð: Ég vil
grípa í kjálka örlaganna!

Maðurinn sem berst á móti, sem þorir að gera uppreisn gegn ástand sem leitast við að beygja hann eða brjóta, er herra,
ekki sköpun, örlög hans.

Þrá Germana eftir raunum hefur alið af sér skapandi ævintýraþrá, sem Víkingarnir urðu af.

Machine Translated by Google

tóku að sér stríðsleiðangra sína - ekki skaðlega, heldur þvert á móti, menningarskapandi og ríkisskapandi.

Í baráttunni um þekkinguna er germanska vísindamenn og uppgötvarar, listamenn og fræðimenn hafa sköpuðu sín stórkostlegu verk, án þeirra væri í dag engin menning, ekkert samfélagslíf, ekkert siðmenningu.

Maðurinn frá Norðurlöndunum er knúinn til verka til að sanna tilvist sína til að þróa styrkleika sína. Í þessu skilningur vinnur hann „eilífð“ sína. Því svo er ritað í Edda , „eins eilíf eru fræg verk dauður“! Án réttarhalda er enginn möguleiki á verknaði sem sannar gildi. Án áhættusamrar áreynslu, engin staðfesting um einlægni hinnar laðandi þrár!

Sá sem verður félögum sínum fyrirmynd með staðfestandi verki, lifir í minningu þeirra, er ógleymdur, nýtur frægðar fyrir verk sín og er þess vegna „eilíft“. Þrá Germana nær hámarki í kröfunni um „eilífð“ í þessum heimi, sem er bundin örlögum kynþáttarins. Norræni maðurinn getur aðeins barist fyrir sínu kynþáttur, og í þessari kynþátt berjast, elska, deyja og vera eilífur. Sérhvert ævintýri, sérhver stríðsreiðubúinn, sérhver áhætta eingöngu hefur þýðingu ef það þjónar styrkþróun kynþáttarins og því í lokin sækist það eftir

Machine Translated by Google

Tilgangurinn að verða ávöxtur. Það er hið jákvæða merking skapandi, germanskrar óróleika.

Þar er líka eðlislæg, eyðileggjandi eirðarleysi hirðingjarnir, löngun í ævintýri sem hefur enga skapandi styrkleikar: við finnum slíka ránsveiðimenn meðal þeirra Austurlandabúar, fyrst og fremst meðal Gyðinga. Við fyrirlítum þá vegna stoltrar sjálfsvitundar kynþáttar okkar, sem beitir sverði til að klára verkefni.

Þetta stríð hefur fært okkur germönskum mönnum miklar uppgötvanir skapandi verkefni. Framundan liggur Evrópa, sem verður að vera frelsaður frá sundrungu sinni, frá „töfrasvefni“ sínum - inn í sem það hefur verið sökkt af dulrænum, alþjóðlegum völdum - ef það á að verða nýtt heimaland fyrir okkur.

Við hlæjum með viðbjóði yfir misskilningi á fólk sem sat fast í gær, sem getur ekki skilja merkingu þessarar baráttu og hverjir kannski vilja líta á okkur sem „geðsjúklinga“.

Við vitum að við erum sterk í trúnni okkar, að við erum af komandi tími, að á morgun og hinn daginn mun tilheyra okkur, að framtíðin er okkar. Við viljum enga miskunn, heldur réttlæti! Þess vegna erum við orðin hermenn Færingjanum, sem tekur að sér nýja skipan Evrópu frá sjónarmið um réttindi ungs fólks.

Meðal forfeðra okkar var það þegar talið vera heiður að fá að berjast undir hetjulegum leiðtoga. Við

Machine Translated by Google

eru hamingjusöm, ekki aðeins að fá að lifa á tímum sem einkennist af mestu hetjulegu uppreisninni Germönskum mönnum, heldur að vera hermenn Führersins sem hefur gefið germanskri þrá sverðið.

Það sem í gær var enn draumur, er í dag orðið veruleikinn. Ef við í gær þráðum enn raunir og ástríðufullt verk, þá hefur Foringinn í dag gefið okkur söguleg raunarstund. Við vitum að komandi Evrópa verður jafn sterkur svo lengi sem germanski viljinn til valda er, vakinn af Foringjanum, er enn á lífi og vakandi.

Og það er undir okkur komið að valda því aftur og aftur þrá, ævintýraþrá okkar, viðbúningur okkar og staðfesting okkar til að flæða inn í baráttuna fyrir lífinu-

réttur kynþáttar okkar.

Machine Translated by Google

Auðveldari leiðin

Það var deild SS-manna í litlum bæ í
Slésvík-Holtsetaland. Þessir menn höfðu verið hertir af
margar slagsmál. Þau eru eiginkonur þeirra og börn sem lifðu meðvitað
í samræmi við lög skipunarinnar, sem Reichsführer-SS hafði gefið þeim.
Einn
Dag kom ungur maður að nafni Kretzschmer til
þeim og beðið um að ganga í sveitina. En hver sem vill
til að ganga í SS verður fyrst að athuga hvort hann sé
Persónuleiki er hentugur fyrir kröfur pöntunarinnar.
Kretzschmer viðurkenndi að málaferli væru í gangi.
gegn honum. En hann var staðfastlega sannfærður um sýknu.
Þá frestaði Brodersen, yfirmaður SS-sveitarinnar, beiðninni þar til
úrskurður dómstólsins hefði fallið.

Eftir nokkrar vikur sendi Kretzschmer aftur skýrslu.
kynnti niðurstöðu dómstólsins - skýra sýknu. Á
á sama tíma hins vegar SS-maðurinn Petersen, sem bjó í
sama svæði og Kretzschmer, birtist fyrir framan einingunа
leiðtoginn og sagði: „Leiðtogi einingarinnar, við verðum að hafna þessum manni; í
„Í mínum augum er hann huglaus.“ Þessi ásökun var hörð og
sveitarforinginn Brodersen sneri sér skyndilega að
Petersen og sagði hvasst: „Heiður hans hefur enn á ný verið
staðfest hefur dómstóllinn úrskurðað og sýknað hann.

Machine Translated by Google

Hvernig viltu réttlæta harðan dóm þinn?
Petersen sá að einingaleiðtoginn, sem var vel þekktur
fyrir sérstaklega réttlátt eðli sitt, var reiður út af sínu
mótmæli. En framkoma hans var ákveðin og augnaráð hans frjálst.
eins og hann svaraði: „Samkvæmt lögum ríkisins hefur Kretzschmer
verið sýknaður; en samkvæmt
óskrifuð lög SS, verð ég að dæma hann sekan.“

Þá greindi Petersen frá því sem hann hafði komist að um
Kretzschmer aðeins nokkrum klukkustundum fyrr:

„Þú veist að fyrir nokkrum mánuðum síðan var þetta hættulega
Félagi hans, Josef Mamzak, flutti til Neumünster - þar af
Það var aldrei ljóst hvort hann tilheyrði rauðu liðinu eða ekki.
til afturhaldssamra. Jafnvel þótt við séum hér í hálfan dag
ferð frá Neumünster, við höfum öll
engu að síður heyrði ég af árás þessa Mamzaks gegn
Gertrud Jensen. Samkvæmt framburði dómstólsins,
Kretzschmer var ekki 50 metra frá vettvangi atviksins.
glæpurinn. Þess vegna gerði saksóknarinn ráð fyrir því að
Kretzschmer hafði tekið þátt í árásinni. Á meðan,
Kretzschmer gæti sannað sakleysi sitt í þessu sambandi.
og þess vegna sýknaði dómstóllinn hann. Fyrir ríkið og
almenningur, þar með var málinu lokið, en
Ekki fyrir okkur SS-menn! Því að, sem sæmilegur náungi, Kretzschmer
hlýtur að hafa hjálpað stúlkunni. Hann gerði það ekki. Þess vegna,
hann er huglaus.“

Machine Translated by Google

Stjórn einingaleiðtogans Brodersen var, rólega og undir öllum kringumstæðum aðstæðum, að fyrst yfirheyra sakborninginn áður en dæmt er. Þess vegna lét hann nú kalla til Kretzschmer. Hann varð að viðurkenna að hann hefði verið að drekka með grófa Mamzak og segja viðurstyggilegar sögur um konur. Eftir að hafa farið Hann skildi sig strax við hann. Reyndar heyrði hann síðar öskraði stelpan, en vegna þess að Mamzak var þekkt sem ofbeldismaður með hníf, honum fannst hann ekki jafnast á við hann. Þess vegna hafði hann farið sínar eigin leiðir.

Yfirmaðurinn hélt ró sinni að utan. Svar hans var kaldur og afsakandi: „Kretzschmer, örlögin settu þig í frammi fyrir ákvörðun á þeirri stundu: að ganga erfiða leiðina án þess að hafa áhyggjur af hættunni sem steðjar að sjálfum sér og að standa af stúlkunni, eða að velja auðveldari leiðina til að vernda þína eigin bein. Nýlega á leiðtogafundi Ríkisins sagði Reichsführer okkur aftur að SS-maðurinn yrði að Veldu alltaf erfiðari leiðina. Þú gast ekki gerið það, þess vegna höfnum við ykkur.“

Machine Translated by Google

Maður syndgar ekki aðeins gegn hollustu og heiðri þegar einn, með aðgerðaleysi, leyfir sjálfum sér eða öðrum að njóta virðingar. SS-liðið verður fyrir skaða, fremur en allt ef maður gerir það ekki virða heiður annarra eða hæðast að hlutum sem eru heilagur öðrum, eða stendur ekki, karlmannlega og sómasamlega, upp fyrir fjarverandi, veika og varnarlausa.

- Ríkisfæhrer okkar, 1935

Machine Translated by Google

Margt

af Reichsführer SS

Margt er hægt að fyrirgefa í þessum heimi, eins og við kennum SS-manninum, en eitt er aldrei hægt að fyrirgefa: ótryggð. Sá sem brýtur tryggð útilokar sig frá samfélagi okkar.

Þetta er svo vegna þess að hollusta er hlutverk hjartans, ekki höfuðsins. Höfuðið getur villst, og það er stundum skaðlegt, en það er aldrei óbætanlegt. Hjartað, hins vegar, þarf alltaf að slá sama taktinn, og þegar hann hættir, deyr maður á sama hátt og fólk deyr - þegar það brýtur hollustuna.

Við erum hér að tala um hollustu af öllu tagi: hollustu við Führerinn og þar með við Þjóðverja og

Germanskt fólk, og visku þeirra og vegu; hollusta við blóðið, þar af leiðandi við forfeður okkar, frænda og við ætt okkar eða þjóðerni; hollusta við félaga okkar; og að lokum hollusta við óbreytanleg lögmál góðrar uppeldis - um hreinlæti og riddarskap.

Maður syndgar gegn hollustu og heiðri, ekki aðeins þegar hann leyfir óvirkt að heiður sinn eða heiður lögreglunnar sé í hættu, heldur umfram allt þegar hann virðir ekki heiður annarra, þegar hann hæðist að því sem aðrir telja heilagt, eða þegar hann ókarlmannlega og ósæmilega vanrækir að verja hina veiku, hjálparvana og þeirra sem ekki eru viðstaddir til að verja sig.

Machine Translated by Google

Þríþætta innsiglið

eftir Dorothea Hollatz

Vegna mikils vinnumagns þurfti maður
vanrækt að undirbúa ungu eiginkonuna fyrir komu eiginmanns síns,
sem hafði verið fluttur á sjúkrahús, illa særður, í herferðinni gegn
Englandi, eða
að útskýra nægilega vel fyrir henni eðli sára hans.
Þegar hjúkrunarkonan opnaði dyrnar að herberginu, sem hann
deildi með tveimur öðrum særðum mönnum, stóð eiginkonan
hjálparvana í rúmunum, því allir þrír mennirnir höfðu umbúðir
höfuð og hún gat ekki séð andlit þeirra. Hjúkrunarfræðingurinn hjálpaði
hana með því að benda í átt að glugganum og á nafnspjöldin við
höfuðgafl hvers rúms, þar sem hægt var að lesa hverjir lágu falnir
á bak við múmíuna. Og svo
Konan varð að trúa því, vegna nafnsins staðar, að
Hreyfingarlausa maðurinn fyrir framan hana var eiginmaður hennar,
sem hún hafði ferðast tvær nætur til að heimsækja. Hún beygði sig
yfir hann, kallaði mjúklega á hann og lagði hönd sína á hægri hönd hans.
hönd. Það var hreyfing, gluggaloki fór í gegnum
líkama, en hann þagði. Hann tók sekúnduhöndina sína
undan sænginni. Báðir voru ómeiddir. Hjúkrunarkonan ýtti stól að
rúminu fyrir konuna og bað hana um að gera það ekki.
að vera í herberginu lengur en tíu mínútur.

Machine Translated by Google

Á meðan konan hélt í báðar hendur eiginmanns síns og

þorði ekki að spyrja neinna spurninga, því hún óttaðist að hún fengi
ekkert svar, og kannski enn fremur vegna þess að hún þurfti að
viðurkenna lífsförunaut sinn og föður hennar.
börn með höndum hans einum, ekki með augum hans, munni eða tali,
þá vaknaði hræðilegur ótti í hjarta hennar um að hann yrði tekinn frá
henni að eilífu og væri kannski ekki þegar allur
þar. Hún vildi spyrja hinn manninn, hinum megin
herbergisins, hvað hafði orðið um eiginmann hennar, en þetta
hinn maðurinn, sem og sá þriðji, lágu allir hreyfingarlausir með
umbúðir um höfuð, og ekkert benti til þess hvort þau, undir þykkum
umbúðum sínum, gætu heyrt eða talað. Svo hún
sat um stund og vissi ekki hvað hann ætti að gera.

Sáraði eiginmaðurinn, sem fann þörfina og
hjálparleysi konu sinnar, rétti upp höndina og bankaði þrisvar sinnum
með hringnum sínum á glerplötu næturinnar.
borð, sem eins og kom strax í ljós var það sama
sem beiðni, eitthvað á borð við: „Hjálpaðu mér, félagi, þú veist að ég get
ekki talað ennþá.“

Allavega fylgdi þremur bankunum
mannleg, jafnvel þótt erfið sé að skilja, rödd frá
gegnt veggnum, og úr hvítum umbúðunum kom fram
rödd, stutt og agað eins og hún sé að framkvæma skipun:
„Ætlaði að upplýsa þig um að við vorum öll skotin í

Machine Translated by Google

„andlit.“ Og varla heyranlegt muldraði það á eftir: „Núna
við erum ekki falleg lengur.“

Á sama tíma, eins og það væri undirleikur þessara örlagaríku orða,
þreifaði hönd eiginmanns hennar sig upp eftir honum.
handlegg konu sinnar, yfir öxlina að höfðinu, og
dró andlit hennar niður að hendi hans. Og þannig, faðmuð í traustum og
verndandi lófa sínum, róaðist hjarta hennar
aftur, og hún fór að tala.

Hún talaði af handahófi um hið smáa, ómerkilega
atburðir daglegs lífs; hún hafði ekki ætlað að tala um neitt af þessu,
nema kannski fréttirnar um að litla kvikindinu liði vel. Hún talaði um
eplatréð í
framgarðinn, veðrið úti, heilsufar hans
lítill kanarífugl heima og um bindinguna á nýjustu útgáfu Goethe. Að lítil
dóttir hefði fæðst vini og að rósirnar væru að blómstra í

garður. Hún talaði án þagnar, lágt, næstum eins og lag,
og vissi ekki einu sinni hvort hann hefði heyrt það. Allavega virtist
þrýstingurinn sem hann lagði á hennar handar afhjúpa að hann
tók í sig orð hennar.

Þegar hún sá að tíminn var liðinn, fannst henni
knúinn til að segja honum loksins það nauðsynlegasta, að gera
hann skildi það sem máli skiptir og hún hvíslaði að honum að nú elskaði
hún hann í raun og veru, að hann ætti ekki að
hafa áhyggjur af sárunum eða örunum, að raunverulegt ör sé

Machine Translated by Google

hentaði fyrir konungsmann og slíkt. Hún þurfti virkilega að gera tilraun til að segja þetta mjúklega og næstum áhugalauslega, en hún vissi hversu mikið það gladdi hann. Og þegar hönd hans þreifaði aftur eftir nærveru hennar, sem þakklæti eða kveðju, hún setti varirnar í opna lófann og kyssti hann þrisvar sinnum sinnum, hratt og eins og í leik, svo að hann myndi ekki skynja lost hennar. Hin höndin upplifði það sama, og svo lagði hún báðar hendur saman og stóð upp.

***

Þegar hún fór, skildi hún eftir sig annan mann, sem horfði aftur til framtíðarinnar með von og gleði. Framkoma eiginkonunnar gaf fórn mannsins sitt endanleg og mikil merking. Frá því óx styrkur hans og lækning. Tryggð konu hans hafði gefið honum aftur hugrekki til að lifa.

Machine Translated by Google

Besti vinur mannsins er (kvenkyns) vinurinn.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Stríðssaga um mikla ást mæðra okkar

Drengurinn hennar

eftir EK

Það var vor þegar henni bárust fregnir af því að drengurinn hennar var meðal þeirra sem saknað var í bardaganum.

Kastaníutréð undir eldhúsglugganum gerði það ekki vita nokkuð um þjáningar og dauða. Það blómstraði gleðilega þrátt fyrir tár móðurinnar. Nágrannakonan reyndi að hugga eins oft og eins mikið og mögulegt var.

„Að sakna er alls ekki eins slæmt og að falla, frú.“ Schroeder. Bara horfðu: Dag einn mun Willi þinn koma heim með glaðværu flauti sínu! Það hefur gerst oft. í síðustu viku af frú Wendlowski: Max hennar, sem var líka saknaður, hafði aðeins verið særður á fæti og tekinn með fangi þar til hugrökku drengirnir okkar frelsuðu hann aftur…“

Aldraða konan kinkaði kolli.

„Hann lofaði mér, Willi minn. Hann myndi koma aftur, hann sagði. Ef ekki á páskum, þá á hvítasunnu, og ef hlutirnir eru enn eru ekki róleg þá, þá örugglega þegar kastaníurnar haust, sem hann hjó alltaf skip úr handa börnum þínum. Manstu eftir því, frú Richter?…“

„Já ...“ hvíslaði nágranninn og flúði síðan frá stífri ró gráhærðu litlu konunnar.

Þremur mánuðum síðar beið frú Schroeder enn fyrir drenginn sinn. Hún trúði ekki að hann gæti verið dáinn.

Machine Translated by Google

Áður fór hún aðeins á lestarstöðina á sunnudögum.
og settist á bekkinn fyrir framan pallinn í
síðdegis, til að bíða eftir einhverju sem
myndi aftur færa gleði inn í einmanalegt líf hennar.

Willi myndi samt koma hingað einhvern tímann og hann yrði
mjög ánægður að vera sóttur. Kannski hefði hann gert það
verið veikur í langan tíma eða særður.

Í dag klæddist rugluð konan sunnudagskjólnum sínum
um miðja vikuna. Í dag var afmæli drengsins hennar.
Það var blómavasi í herbergi hans, litla borðið hans
og bækur höfðu verið teknar til og nýtt rúmföt sett á
rúm.

Því miður var bekkurinn á lestarstöðinni þegar kominn
upptekinn í dag. Móðir Schroeder gekk fram og til baka og
spennt fram fyrir framan perróninn. Rétt í því kom lest
kom úr vestri. Hún starði á straum ferðalanganna
sem kom inn um hliðið. Ef hann kæmi heim
í dag, á 25. afmælisdegi sínum[þ] afmælisdagur, Willi hennar, svo allt
væri í lagi. Öll einmanaleiki, öll þrá, öll bið og
áhyggjur af eina barninu sínu ...

Einhver rakst á litlu, útþurrkuðu konuna. Þung.
farangurinn klappraði og byrjaði að renna, reyr lenti á honum
jörðin hörð og rödd hrópaði: „Rólegur ungi maður,
ekki detta!

En móðir Schroeder hafði þegar gripið tak og
hélt fast. Grár hermaður var við hlið hennar, með frakka sinn

Machine Translated by Google

hrukkóttur, húfan föl, fyrir ofan hrukkóttu axlirnar
bakpokinn pakkaður hátt, ljóshærður moppusveppir og barnsaugu, blá,
tær, leitandi, handleggurinn umbúðafullur og erfiðislega
að draga annan fótinn.

„Willi!“ stamaði móðir Schroeder óstöðug.

Hann lyfti höfðinu undrandi. Vandræðalegt bros.
birtist á grannu andliti hans. „Hvernig veistu hvað ég heiti?“

Hún hélt enn í handlegg hans. Röddin var undarleg.
En höfuðið, hið ástkæra höfuð með skínandi augunum, kæri himinn,
augun voru sannarlega augu drengsins hennar.

„Ætti ég… ætti ég að hjálpa þér að bera eitthvað?“

Nú hló hann af alvöru. „Ef þú vilt, litla mamma,
hitinn gerir mann veikan, þegar maður hefur verið í
sjúkrahúsi í langan tíma. En þú tekur mig, litla
móðir, jafnvel þótt ég heiti Willi.“

Hún svaraði alls ekki. Hún gekk við hliðina á honum og
bar böggulinn úr gráu efni. Hann gerði aðeins
hægar framfarir og hún þurfti oft að styðja hann.

„Það er fínt að vera tekinn upp svona. Takk, litla mamma.“
Ef þú værir bara svo góður og sagðir mér hvaða lest ég ætti að fara.
ætti að fara til Karlshorst. Ég kann ekki alveg að rata um
hér. Frændi minn í Karlshorst. Hvar ætti ég að...
í eitt skipti, ef maður á ekki lengur heimili, heldur leyfi, kannski að eilífu ...
fyrir hönd mína ... sjáðu til, litla mamma!

Machine Translated by Google

„Litla mamma“ heyrði hún. Fingur hennar svifu yfir stífan úlnliðinn, kærleiksríkt, varlega. „Komdu, komdu strákur. Bara meðfram götunni hérna og svo erum við komin þangað.“

Hann leit upp, efablandinn. „Við erum nú þegar komin á Karlshorst?

„Nei, drengur minn, þar er heimilið!“

„Heima?“

Hann endurtók óhugsandi orðið. Hvað var í gangi? Áfram með þessa sérkennilegu konu? Kannski var hún það ekki alveg rétt í hausnum? En hvernig hún talaði og horfði á hann, enginn hafði nokkurn tímann horft þannig á hann. allt sitt fátæka, munaðarlausa líf.

„En ég er í raun einhver annar…“

„Komdu, maður!“ hélt hún bara áfram og tárin streymdu. eftir langa dofa í fyrsta skipti í ró, endurleysandi á. „Willi minn er týndur og í dag er hans afmæli. Ég hef lagt hreint rúmföt á rúmið hans og bakað Kirsuberjakaka. Og, jæja ... jæja ég hugsaði, ég vildi ... komdu, drengur minn, þú átt enga móður og ég engan son. Það fer vel. saman.“

Svo fór ungi, undarlegi, heimilislausi hermaðurinn með. Hann gekk eins og sigurvegari þrátt fyrir haltan fót.

Móðir Schroeder hafði eitthvað að annast og ást, og það er það nauðsynlegasta sem konu er ætlað.

Machine Translated by Google

Útgáfuár

1942

Machine Translated by Google

Houston ráðsmaður Chamberlain

Houston Steward Chamberlain fæddist í september
9. maí 1855 í Southsea við Portsmouth í Englandi. Æskuár hans
var fyrst í Versölum. Eftir að hafa dvalið í ýmsum löndum, sérstaklega
í Sviss, bjó hann í Þýskalandi frá árinu 1885. Árið 1908 var Chamberlain

giftist Evu Wagner, yngstu dóttur Richards
Wagner. Árið 1909 flutti hann til Bayreuth, þar sem hann bjó til
dauðadags 9. janúar 1927.

Að menntun og starfi var Chamberlain
náttúrufræðingur. Sem slíkur skrifaði hann fyrstu grundvallarreglurnar
verk um hlutverk mannkynsins í ferlinu
sögu. Með þessu verki öðlaðist hann einnig fordómalausa mat á þýska
eðli og pólitísku hlutverki þess í
heimurinn. Sú staðreynd að þetta var rödd utanaðkomandi,
sérstaklega sanngjarn Englendingur frá einum af
þekktustu fjölskyldur eyjarinnar, juku þunga rita hans. Með þeim þaut
Chamberlain á undan
hans tíma, og var einnig misskilinn í
Þýskalandi aldamótanna. Adolf Hitler skrifaði í
1924 í „Mein Kampf“ að opinberar skrifstofur þýsku ríkisstjórnarinnar
gáfu afskiptaleysi gaum að vitneskju eins Houston Steward Chamberlain.

Machine Translated by Google

Sú staðreynd gat ekki hrist Chamberlain meira en
Óheppni Þýskalands í heimsstyrjöldinni. Allt til dauðadags var hann
sannfærður um hið mikla verkefni
Ríkið. Að hans mati gæti aðeins í Ríkinu verið raunverulega hægt
Mikill, áhrifaríkur andstæðingur gegn heimsgyðingum komi fram og
þannig hefjist hjálpræði þeirra sem eftir eru.

Machine Translated by Google

Land frelsisins

eftir Houston Steward Chamberlain

Í heimsstyrjöldinni var einn fárra frjálsra Englendinga,
Houston Steward Chamberlain skrifaði eftirfarandi
undir titlinum *Þýsk heimsmynd:*

Það er mikilvægast að sanngjarnt, fullkomlega
Enskur Englendingur af frjálslyndri sannfæringu, sem þó bjó yfir
gríðarlegri og djúpstæðri þekkingu - *John*
Stuart Mill - sagði um miðja 19. öld þ öld:

„Aðeins í Þýskalandi veit maður hvaða frelsi
„andinn er!“ Ég bið þig að taka vel eftir: „aðeins í Þýskalandi!“ Þetta
var heiðarlegur spekingur! Hann staðfestir það sem bestu Þjóðverjar
hafa allir vitað og sagt, en það sem margir okkar - tælt af pólitískri
ástríðu, blekkt og orðið andlega litblindir.
- veit ekki, skil ekki og vill ekki
viðurkenna: að Þýskaland eitt á jörðinni er griðastaður a
... sannkallað frelsi ... Þetta frelsi er fært til jarðar af
ákveðnir menn sem eign sálarinnar. Hana er ekki hægt að gefa né taka
frá.

Maðurinn er frjáls, hann verður ekki frjáls - nema hann
lítur á sem „að verða“ þróun fræsins
í átt að blómgun, sem er kannski hægfara eða bæld niður af

Machine Translated by Google

ytri hindranir. Enginn maður getur gefið öðrum frelsi, en hann getur sýnt honum leiðina að því.

Hinn heiðvirði Klopstock okkar gefur rétta þýsku. skilgreiningu hugtaksins þegar hann segir: „Sá sem sjálfur hugsar, og hermir sjaldan eftir, er frjáls maður.“ Óskeikul tákn þessarar þýsku hugmyndar um innra, sanna frelsi er skilyrðislaus virðing fyrir frelsi hvers annars maður ... Goethe segir: „Ég get aðeins fagnað þeim manni sem veit hvað er gagnlegt fyrir hann sjálfan og aðra, og hver vinnur að því að hemja duttlunga sína.“

Það er lykilatriðið! Því ef John Stuart Mill segir að aðeins í Þýskalandi skilji maður hvaða frelsi andans er, þá getum við bætt við: að það er vegna þess að aðeins í Þýskaland lítur á duttlunga sem andstæðu við frelsi og viðurkennir duttlunga sem eyðileggjandi frelsi.

Þar að auki er mjög þýðingarmikið að Goethe segir: „Virkar“ til að hemja duttlunga sína… Þeir eiga skilið að vera kallaðir frjálsir sem fengu tilhneigingu til að berjast gegn þeirra eigin geðshræringar: fyrir allt sanna frelsi - einstaklingsins sem og heildarinnar - hvílir á grýttri hlíðum sjálfsins-stjórn og sjálfsstjórnun. …Þýskt frelsi er ekki hægt að gefið, það liggur sem eiginleiki í sálinni og verður að vinnast með innri barátta og innri þroski; það er verk, þolgæði ... það er lifað heimssýn. Hinn aðgreining þessa þýska frelsis er áberandi,

Machine Translated by Google

hvar sem maður kann að leita samanburðar: *Frakkinn,* til dæmis - þar sem hann hefur rekið burt húgenotta sína og drepið frankísk-germanska aðalsmenn sína - veit alls ekki hvað hugtakið „frelsi“ þýðir; heldur sér hann það einfaldlega sem takmarkalausa geðþótta einstaklingsins, þar af leiðandi hið gagnstæða af sönnu frelsi.
Sá sem hefur ferðast um Frakkland hefur fundið þar, í öllu svæði, dreifa óheftni.

Auk þess: hver sem vill *jafnrétti* - og það er ríkjandi ástríða Frakka - getur ekki viljað frelsi; því *jafnrétti er nauðungarstjórn jafnandi vilja hins heimska meirihluta,* í banni við alla aðgreiningu, sérstöðu.
vera.

Mun áhugaverðara er þó samanburðurinn
með Englendingum sem eru að mestu leyti blóðskyldir , sem enn í dag (1914), í miðri útbreiðslu ruglingsins, virðast flestir vera gott dæmi um frjálsa menn - og sem einnig líta á sig sem slíka. Góð greining er meðal þess sem sannar að Englendingar standa langt að baki Þjóðverjum og hafa í raun aðeins blekkjandi yfirbragð pólitískra mála.
frelsi. Eins og allt sjófarandi fólk - eins og íbúarnir þýsku strandsvæðanna líka - hið raunverulega myndaða Englendingar búa að miklu leyti yfir sjálfstrausti; það er að „standa á eigin fótum“ og sjálfbjarga. Það á rætur sínar að rekja, að lokum, til þess að berjast daglega gegn eyðileggjandi áhrifum.

Machine Translated by Google

frumefni. Þannig alast hugrekki, árvekni og þrautseigja upp. Aðeins heimskingi getur neitað því að þetta fólk hefur átt, hefur og muni halda áfram að eiga frábæra menn - því aðstæðurnar munu stöðugt þróa þá.

Skoskur skáld frá 14. öld [þ] öld söng: „Frelsi er að vera lofaður meira en allt gull á jörðu.“ Svo maður sér að göfugasta hugmyndin um frelsi gæti hafa verið framleidd af slíkum náttúrulegum tilhneigingum. En sagan stýrði hlutunum öðruvísi. Þótt Þýskaland hafi upplifað erfiðustu prófraunir sem nokkur þjóð hefur nokkurn tímann staðið frammi fyrir og fengið meira en næg tækifæri til að læra hvernig á að „takmarka duttlunga“, þá var England, umkringt af verndarhaf, upplifði nákvæmlega hið gagnstæða: um leið og það varð innra rólegt, allur heimurinn stóð opinn til ráns og kúgunar. Leiðarljósið var þaðan í frá: Englendingar sem frjálst fólk, allt annað fólk guðsgefið herfang - hvort sem það er í dag, hvort sem það er á morgun. Frá þeirri stundu voru stjórnmál Englands í raun ránsfengur. En við höfum séð að - samkvæmt þýskri heimsmynd - er frelsi einnig forsenda þess að...

virðing fyrir frelsi annarra: þegar frá þessu íhugun er sýnd að slíkur ræningjahópur getur ekki vera í raun frjáls.

Þingstjórn þess, sem hlotið hefur lof þingsins, hefur alltaf þjónað stjórn minnihlutans: þinginu hefur aldrei verið heimilt að stýra utanríkismálum, né hefur það vald.

Machine Translated by Google

afgerandi rödd varðandi stríðsyfirlýsingar eða friðarsamninga; mjög lítill klíka meira og minna dökkra herramanna ræður ríkjum í dag af harðstjórn, mönnum sem eru nátengdir peningaöflunum og hinni gjörsamlega rotnu, glæpsamlegu fjölmiðlun.

Eins ófullkomin og hlutirnir kunna að vera í þýska ríkinu (af 1914), það gnæfir yfir fjöllum yfir Englendingunum í virðingu fyrir mannlegri virðingu, mannlegri reisn og mannlegu frelsi. Frá upphafi skildu Englendingar með frelsi skort á skyldum gagnvart ríkinu, ekkert meira. Þegar á blómaskeiði hinnar miklu ensku byltingar var aðalverkið „æðsta stjórn

„þing fólksins“ (Lilburne, 1643) lýsti því yfir að Nauðungarherþjónusta ætti aldrei að innleiða, því það myndi fresta frelsinu. Sérhver siðferðileg Tengsl milli einstaklingsins og heildarinnar vantar því. Á þeim grundvelli öðlast hvorki einstaklingurinn né þjóðin raunverulegt frelsi. Þess vegna leyfa Englendingar fúslega útlendingum að berjast fyrir orrustum sínum - í Evrópu yfirleitt Þjóðverjum, í Asíu

Indíánar; Englendingurinn var alveg sama um allt eins og svo lengi sem hann gæti endurheimt ómælanlega fjársjóði sína á bak við öldurnar í kringum eyju sína í öryggi. Saga útþenslu enska heimsveldisins er líklega sú siðlausasta sem vitað er um í heimssögunni. Það sem er ógeðfelldast er skyldan til hræsni, sem hefur...

Machine Translated by Google

verið upphefð til lífsins. Því eins og öldurnar vernda gullstöngina, svo hefur viljinn til að ræna þetta ríki einnig girti sig af bak við haf af lygum, þar til jafnvel Flestir heiðarlegir vita ekki lengur hver sannleikurinn er.

Það sem við upplifum í þessu stríði (1914) með undrun og losti - lygaherferðina gegn Þýskaland - er aðeins síðasta eitraða ávöxturinn í aldir af æfing. Þrátt fyrir allt sem við höfum heyrt og heyrt um Írland, Indland, Afríku, Kína og Egyptaland - allt er a lygi. Þegar öll tilvist ríkisins byggist á lygum, þar sem ætti frelsi - hvort sem það er einstaklingsins, hvort sem það er alþýðunnar - Hvaðan kemur það? Einstaklingurinn Englendingur er enn á háu stigi gráða sannleikselskandi, göfuglyndur, góðviljaður - en engu að síður skuldbundinn lyginni. Hann er því þjónn sviptur öllu raunverulegt frelsi andans, sem verður alltaf að vera áfram með skipunarlínunni í öllum opinberum trúarmálum og ríki.

Hversu mikið er þýska frelsið í samanburði við það! Eins og oft hefur verið bent á má draga það saman sem *frelsi, sem sannleika. Frelsi er sannleiksgildi.* Hver sem er . sannarlega, það þýðir alveg í samræmi við eðli hans, er Í fullkomnu samræmi við eðli sitt er hann frjáls.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finnsk hollusta

eftir Yrjoe von Groenhagen

Það er engin tilviljun að maður eignar norræna manninum hollusta sem sérstakt einkenni hans. Rétt eins og einfalt og alvarlegt eðli, svo eru menn þess líka: einfaldir, skýrir, gjörðir miðuð, í gegnum erfið örlög svolítið hörð og meðvituð, en samt sem áður full af húmor, og umfram allt: trygg. Traust og óbrigðul örlagarík er tryggðin til mikils manns og til heimalandsins.

Persónuleg reynsla ætti að sýna hversu djúpt hefð og andi feðranna á rætur sínar að rekja til Finnskir bændur.

Ætt okkar átti land á frjósömu og fallegu svæði í Suður-Finnlandi. Árið 1888, afi minn, sem sá síðasti okkar, var grafinn við miðaldakirkjuna þorpið. Hversu mikið hefur gerst frá þeim tíma og fram til dagsins í dag. Harðar bardagar um heimalandið, veturinn stríðið veturinn 1939/1940 - og síðan Endurreisn og blómgun nýs lands sem verður sjálfstætt. Þannig bar það við að ég gat varla lengur munað tímann og heiminn hjá afa mínum.

1942, meðan á herþjónustu stóð, var hersveit mín staðsett ekki langt frá ættareign minni

Machine Translated by Google

forfeður. Svo einn frían síðdegis gerði ég skyndilega
ákvörðun um að fara þangað. Tveir félagar vildu
fylgdu mér. Kannski voru þeir enn bændur á lífi
Hver þekkti afa minn? Ég hugsaði sérstaklega um
gamli Saari, sem faðir minn hafði skrifað mér um. Hans
Ættin hafði þjónað í margar kynslóðir á landareignum okkar.
Við innganginn að þorpinu sást gamall maður sitja á
brú, reykir pípu og horfir hugsi út í
fjarlægðina. Hann var þegar orðinn 80 ára gamall, ef ekki eldri,
en hann var eins traustur og tré sem hafði slegið rætur sínar svo
djúpt niður í jörðina svo að enginn stormur gæti steypt því. Ég fór til
hann og spurði hvort bóndi að nafni Saari væri enn
á lífi, og ef svo er, hvar hægt væri að hitta hann. Hans djúpstæða
settu augun undir hvítu augabrúnirnar og vörpuðu möglandi augnaráði
á mig. Hann varð hörðnuð frammi fyrir þessum ókunnugum og horfði í
gegnum okkur öll þrjú með vantrausti.

„Hvað viltu þá honum?“

„Við viljum bara heimsækja hann og tala við hann.“

„Hvað með?“ urraði hörð röddin.

„Jæja, ef þú verður algerlega að vita það! Ég heiti
Groenhagen og ég viljum vita hvort það séu enn bændur til staðar
hér sem þekkti afa minn.“

Eins og dökkt tjald félli af andliti hans, brosti hann, já
geislaði af gleði.

„Kæri Guð,“ féllu orðin snögglega af munni hans. „Ég, ég

Machine Translated by Google

Ég er Saari - og þú - þú ert af Grænhagen! Að ég
ættir samt að upplifa slíkt! Við héldum að þú
voru allir dánir, því enginn ykkar kom hingað. Hvernig
Konan mín verður ánægð! Komdu, komdu!“ Hann leiddi okkur heim,
næstum því hoppandi af gleði. Konan hans brast líka í grát
gleðinnar: því lengur sem hún horfði á mig, því meiri var gleðin
þau flæddu.

Við þurftum að setjast niður og tala við gamla manninn á meðan
Konan setti upp rýmin í „herraherberginu“. Að mínu mati
óvart, ég sá bara þrjú sæti við borðið - fyrir mína
félagar og ég sjálfur.

„Og þú? Ætlarðu ekki líka að borða?“

„Ó, nei. Við munum bara horfa og njóta okkar á meðan
svo lengi sem það smakkast vel fyrir þig.“

Við biðum ekki eftir að vera spurð aftur, heldur borðuðum við með
góð matarlyst. Gamla fólkið sat hvert við hliðina á öðru,
vaggaði sér fram og til baka og horfði glaður á okkur.

Fréttin um komu okkar breiddist út eins og eldur í sinu
þorpið, þökk sé gömlu konunni. Það tók ekki langan tíma
áður en góður tylft gamalla bænda komu, sem afhentu
þekkti afa minn. Hörð hendur gamalla bænda
teygði sig að mér með velkomnum, og tærum gleðitárum
rann niður andlit hinna heiðarlegu, hlýju öldruðu
fólk. Hver og einn hafði meðferðis einhverja minjagripi
minning um forfeður mína - einnig vandlega varðveitt

Machine Translated by Google

ljósmyndir og myndir úr dagblöðum og
tímarit, þar sem þau sáu með stolti eitt af „þeim“
Grönhagens.

Gamla fólkið sat í kringum mig. Þrátt fyrir beiðnir mínar, ég gat ekki fengið þá til að taka sæti á sama tíma
borð. Samkvæmt gömlum sið buðu þeir mér mat og
drykkur, sá besti sem þeir höfðu. Máltíðin var eins og veisla.
Allt var mér í boði, því sama blóðið
flæddi í mér eins og í manninum sem þau höfðu elskað og
virtir í ærsku sinni.

„Og nú, ungi maður, munum við fara að gröf þinni“
afi.“

Fyrir framan mig var ekki gröf gleymds manns.
Granítsteinninn var sléttur eins og nýr og bjartur
blóm uxu í kringum það. Ég gat ekki falið hversu hrærður ég var
var.

„En, Saari, hver hefur gætt gröfarinnar?“

Gamli maðurinn horfði á mig og einn sá að hann gerði það skil ekki spurninguna. „Hverjum er annt um það? Við, mínir
Ég og konan mín, auðvitað. Konan mín þvær og pússar
steinn á hverju vori, og á hverjum sunnudegi færum við nýjan
blóm.“

Afi minn lést árið 1888. Síðan þá
Í upphafi aldarinnar hafði enginn úr fjölskyldunni

Machine Translated by Google

getað annast gröfina. Þrjátíu ár voru liðin, ég
skammaðist sín.

Ætti ég að þakka honum? Saari hefði ekki skilið það.
það. Verk hans virtist honum svo sjálfsagt að það var
Það er tilgangslaust að ræða það. Ég rétti einfaldlega gamla manninum,
honum og konu hans hönd mína í þögn og lofaði að
afturkoma.

Fáeinum árum síðar fór trúi þjónninn heim til þess
mikill her. Við hliðina á gröf afa míns stendur
Einfaldur steinn með áletruninni:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Ástand Evrópu á næstu öld mun aftur
ala upp karlmannlegar dyggðir: því maður mun lifa í
stöðug hætta. „Almenn herskylda“ er þegar til staðar
í dag er sérkennilegt mótefni gegn kvenleika
Lýðræðishugmyndir: vaxa upp úr baráttunni fyrir
þjóðir.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finnland 1918/1919

Hátt uppi í lengsta norðausturhluta þá minni svæðisins
Evrópa, smáþjóð Finna, sem fram að því var
undir rússneskum oki, gerðu uppreisn árið 1917 eftir
Uppkoma bolsévisma í Rússlandi.

Þar með staðfesti það greinilega Evrópu og varð hennar mikilvægasta
norðausturvígi gegn Asíu.

Árið 1918 var þegar unnið frelsi, sérstaklega á
suðvesturströnd Finnlands, ógnað af öflugum
Innrásir bolsévíka.

Á þessu tímabili þjáðist þýska þjóðin af
alþjóðlegri hungursneyðarblokkun Gyðinga, barðist mjög
Harðar bardagar í vestur-, austur- og suðurhluta Evrópu
sem og í Mið-Austurlöndum og Afríku.

Þýskaland gat ekki horft hugrökklega á finnska þjóðina
staðfesta Evrópu, sem aftur er afhent í endurnýjaða
þrældómur.

Þýskaland gat ekki leyft bolsévíkunum, þegar
hrakinn frá suðausturhluta Eystrasalti, til að fá nú yfirráð
halda sig við norðurhluta Eystrasalts.

Ennfremur, sókn Sovétmanna inn í norðurhluta
Finnland hefði komið á tengingu við England um norðurhluta landsins.
Svíþjóð og Norður-Noregur - fyrir framtíðina og

Machine Translated by Google

aðrar stjórnmálalegar aðstæður - inn á svið
mögulegt.

Hvað það þýðir hefur verið vandlega lært af
Waffen-SS menn staðsettir í norðurhlutanum.

Í trássi við öll brögð samtímaþýsku
Marxískir flokkar og ríkisstjórnarskrifstofur, Hæstiréttur
Þýska herstjórnin ákvað að aðstoða Finnland.
Ludendorff hershöfðingi tók saman ástæðurnar fyrir þessu - fyrir
Framtíð Evrópu svo afgerandi - ákvörðun með eftirfarandi
orð: „Ég hef tekið allar mínar ákvarðanir með höfðinu á mér;
ákvörðunina um að hjálpa Finnlandi sem ég tók meðvitað
og með hjartanu mínu!

Machine Translated by Google

Riddarar þýska hússins

Þýsku riddarar unnu ekki aðeins landið meðfram
neðri hluti Vistula-fljótsins, þar á meðal Austur-Prússland;
þeir bættu einnig við Eystrasaltshéruðunum í norðausturhlutanum,
Pommern og nýja héraðið í vestri til þeirra
eignir.

Þessir riddarar tryggðu upphaflega landsvæði sitt hernaðarlega.
En mennirnir sem kunnu að beita sverði voru líka
hæfir stjórnendur og umfram allt sérfræðingar í
landbúnaður. Þeir vissu að plógurinn yrði að fylgja
sverð ef landsvæði þeirra ætti að vinnast og varðveitast
fyrir Þýskland.

Að Austur-Prússland gæti verið áfram Þýskt í gegnum
aldir, jafnvel við erfiðustu aðstæður, að það
umfram allt á tímum einræðissamningsins í Versölum
gaf ekkert eftir af þjóðerni sínu, má þakka því
nýlendustarfsemi þeirra bænda sem
stofnuðu bæi sína undir verndarvæng
Þýsku riddarar.

170 árum eftir fyrstu opnun þýsku austurhluta Bandaríkjanna
héruð, land reglunnar hýsti þegar 750.000
fólk. Það var, mælt miðað við flutningana

Machine Translated by Google

og efnahagslegar aðstæður þess tíma,
fordæmalaus afrek

Við stofnun og þróun hins nýja
þorpum, notaði reglan framtakssamar menn sem leiddu
bændurnir, ásamt fjölskyldum sínum, frá Ríki
landsvæði.

Fyrir framlag sitt fengu þessir menn stórar landstyrki
sem og stöðu bæjarstjóra, sem var
erfðir afkomendur þeirra.

Oft fengu þeir einnig svokölluð gagnleg forréttindi,
eins og leyfið til að selja vímuefni eða mylla þorpsins.

Bændurnir fengu sér býli tveggja flæmskra „hufen“.
sem þýðir 30 til 35 hektarar. Þorp venjulega
samanstóð af tíu byggðum. Hver þeirra hafði
eigandi; þeir voru erfðafræðilega samkvæmt þýskum lögum.

Í upphafi voru býlin skattfrjáls. Eigendur þeirra
þurftu ekki að greiða peninga eða náttúrulegar afurðir til
skipuninni. Bændurnir voru skyldaðir til herþjónustu.
í hernum og þurfti að leggja sitt af mörkum til byggingarinnar
og viðhald varnarvirkja. Ábyrgðin á
stundvís afhending eftir að afhendingarfrestur rennur út
frjálsra ára, til að veita opinbera þjónustu,
og fyrir faglega undirbúning og umönnun
akrar, hvíldu hjá bæjarstjóranum.

Machine Translated by Google

Eins einfaldar og reglur stjórnsýslunnar voru í grundvallaratriðum, svo fordæmalausar voru hindranirnar sem þýski bóndinn þarna uppi - án hjálpartækja nútímans, langt frá ...

móðurlandið og upp á eigin spýtur - þurfti að sigrast á. Hann þurfti ekki aðeins að hreinsa skóga, þurrka út mýrar og afsýru engi, heldur einnig að verða herra yfir óöryggi hins ókunna lands og yfir vantrausti og

fjandskap íbúa þess.

Ef engu að síður efnahagsleg og þjóðleg sameining á þessu svæði gekk svo hratt fyrir sig, og ef á hátindi sínum voru fimm þorp stofnuð og hernumin af bændum á tíu árum daga, þá er það vitnisburður um framtaksanda bændur allra þýskra ættbálka sem og skipulags- og hernaðarafrek Þýsku riddararegluna.

Machine Translated by Google

Orrustan um Annaberg
21. maí 1921

Efra-Slesía

Slesía var ógnað af Píles og Tékkum á báðum hliðum
teygði sig langt austur eftir heimsstyrjöldina.

Þetta er hreint þýskt land; akrar þess gefa ríkulega uppskeru
framleiða, sink- og kolanámur þess tilheyra Evrópu
stærsta.

Slesía í höndum Þjóðverja myndi hamla Pólverjum
árásir gegn Austur- og Vestur-Prússlandi, sem og árásir
gegn Saxlandi af Tékkum, sem þá voru undir stjórn bandamanna.

Þessi þýski fleyg var, einmitt vegna staðsetningar sinnar, þegar af
afgerandi mikilvægi fyrir vörn línu sem liggur
frá Stettin til Berlínar, Leipzig og Munchen.

Pólverjar og Tékkar vissu auðvitað af þessu.
hernaðarlegt mikilvægi Slesíu.

Og þannig, á þeim tíma sem Þýskaland var mest þreytt
eftir heimsstyrjöldina - og undir verndarvæng
Bandamannahermenn staðsettir þar - hlutar af Slesíu voru rifin í sundur
burt af Tékkum og Pólverjum jafnvel áður en þjóðin-
þjóðaratkvæðagreiðsla. Jafnvel prússneska héraðið Posen - í krafti
af stöðu sinni og mikil breikkun á víggirðingu
Þýski fleygurinn inn í slavneska flóðið - var stolið frá
Ríkið og gefið Póllandi án þjóðaratkvæðagreiðslu.

Machine Translated by Google

Óvinirnir voru vonsviknir með úrslitin

Þjóðaratkvæðagreiðslan á landamærasvæðunum í austurhluta Efra-Slesíu.

Þrátt fyrir verstu hryllinginn fyrir þjóðaratkvæðagreiðsluna, langmest

Stærsti hluti þjóðarinnar kaus Þýskaland.

Ungir og gamlir hermenn, sem höfðu snúið aftur frá

heimsstyrjöldinni, voru rétt að byrja að stofna nýtt líf

grunn sem bændur, í verksmiðjum eða í

háskólar.

Beint í miðri þessari friðsælu vinnu kom

fréttir af því að leiðtogi Póllands, Korfanty, - í þriðja sinn, en að þessu

sinni með stuðningi ríkisstjórnar sinnar og

pólski herinn - hafði gert árás á - enn

Þýska - Slesía. Ætlun hans var að leggja undir sig allt

Slesía fyrir Pólland, sem þá - án nokkurs hernaðar

vernd - virtist vera hjálparvana gegn Pólverjunum

löngun í rán.

Það hefði verið augnablikið fyrir svokallaðan

Þýska ríkisstjórnin kallar til vopna. En rauði

og afturhaldssamir stjórnendur í Berlín smelltu hælunum í gegn

fyrir framan augnaráð franska sendiherrans. Án þess.

aðgerð létu þeir hlutina ganga sinn gang í fyrstu.

„Efri-Slesía, já, öll Slesía er í hættu!“ ómaði.

sem óp um þýsku löndin, þrátt fyrir þögnina

rauð-íhaldssömu pressan.

Margir okkar höfðu ekki enn séð þetta stórkostlega land.

Machine Translated by Google

Efnahagslegt og hernaðarlegt mikilvægi þessa þýska armurinn teygði sig til austurs, var þó þegar kominn okkur ósjálfrátt ljóst. Miklir auðlegðir landsins og efnahagslegt hlutverk þess var hins vegar minna afgerandi fyrir okkur ungu hermennina.

Þetta var heiðursmál.

Svo streymdu sjálfboðaliðar inn frá öllum landshlutum Þýskalands, sérstaklega frá Bæjaralandi, Hamborg og Slesíu sjálfri.

Á sama tíma hefur þrýstingurinn frá bandamönnum hins vegar aukist. stjórnvöld í Berlín höfðu aukist svo mikið að það reyndi að koma í veg fyrir stofnun sjálfboðaliðahópa.

Aðeins með mestu erfiðleikum og notkun allra Bragðið var að einingarnar og einstaklingarnir gátu náð til umdeilda svæðið.

Búnaður þeirra var afar ábótavant. Umfram allt, Þungvopn fótgönguliða og fallbyssur voru næstum algerlega vantar. Gamlir, reyndir hermenn úr síðari heimsstyrjöldinni höfðu unga, illa þjálfaða sjálfboðaliða við hlið sér,

En allir voru haldnir einum vilja - miklu meira en bara vörnin, til að tortíma óvininum sem hafði þegar komist svo djúpt inn í Þýskt land.

Gegn ströngum fyrirmælum hinna ofhræddu Berlínarstjórnin, sjálfboðaliðasveitirnar gengu á vettvang sinn um nóttina 20. maí til 21. maí.

Machine Translated by Google

Annaberg var tekið í hörðum bardögum. Þaðan menn sáu langt inn í landið, í suðri í átt að Cosel á Oder-ána og í austri í átt að víðáttumiklu efri hluta Iðnaðarsvæði í Slesíu.

Ríkjandi hæðin var í höndum Þjóðverja, sú gamla kennileiti allrar Slesíu!

Áhrifin á Pólverja voru algjör. Tímabilið sem Árásum Pólverja á yfirráðasvæði Ríkisins lauk.

Yfir allt Þýskaland - sem árin á undan höfðu upplifði hnignun eftir hnignun - samt skein fyrsti ljúfi sólargeislinn í gegnum myrkrið skýjahula.

Machine Translated by Google

Germanskur lífsvilji

Sérhvert stríð er blóðsúthelling besta blóðsins. Margt
Sigur vopnaðra manna var jafnframt hrikalegt ósigur
af lífsstyrk og blóði fólks.

Í þessu sambandi, því miður nauðsynlegur dauði
Bestu menn, hversu miður sem það kann að vera, eru ekki þeir verstu
hluti.

Miklu verra er fjarvera barnanna sem ekki eru alin upp
í stríðinu af þeim sem lifðu af og eftir stríðið af
dauður.

Mesta gjöfin fyrir ekkju hins fallna er alltaf
barn mannsins sem hún elskaði.

Við viljum aldrei gleyma því að sigur sverðsins
og blóðið sem úthellt var af hermönnum okkar hefði ekki
tilgangur, ef sigur barnsins og nýlenduvæðing
nýja landið fylgdi ekki í kjölfarið.

Frá skipun Reichsführer SS
frá 28. október 1939 fyrir alla SS-sveitina og lögregluna

Machine Translated by Google

Yamato

eftir Kazuichi Miura

Yamato er nafn á japönsku héraði. Vegna þess að
Framúrskarandi japanskir hermenn hafa komið frá þessu
svæðisins, nafnið Yamato hefur orðið tákn um
hugrekki og skyldustörf. Ekkert er einfaldlega hægt að gera
tekið yfir frá útlendingi til eigin þjóðar. En við
geta lært af japönsku fordæmi hvernig hugrekki og
hugrekki á rætur að rekja til trúarlegrar tilfinningar.

Það gerðist árið 1932 að vestanverðu tíma að
Japanskur majór, særður í bardögum um
Sjanghæ, missti meðvitund og varð því fyrir óheppni
að falla í hendur óvinarins. Eftir það var hann
frelsað af japönskum hermönnum sem voru að ryðjast fram og tekið
til baka. Dag einn greindi fjölmiðlar frá því að majór hefði lýst
sjálfsmorði sínu á nákvæmlega þeim stað þar sem hann hafði verið.
tekinn til fanga.

Hvað segir þessi atburður okkur? Einfaldlega vegna þess að hann hafði
hafði verið særður og meðvitundarlaus, hafði lögreglumaðurinn verið
tekinn til fanga; var það skömm fyrir stríðsmann? Hvers vegna
endaði hann líf sitt í stað þess að berjast áfram fyrir föðurland sitt,
og þjónar því með þekkingu sinni, reynslu og hugrekki

Machine Translated by Google

og andi? Aðeins út frá Yamato-andanum, þeim anda japanska mannsins, er hægt að útskýra hegðun hans.

Í sögum Vestur-Japans er hefðin um sterkan riddara sérstaklega lifandi; grunnurinn
Um andlega menntun sagnariddarans er að finna í bókinni „Hagakure“, verki um riddarasið, þar sem ritað er: „Ef þú þarft að velja á milli tveggja leiða - lífs eða dauða - veldu þá síðari.“ Majórinn,

sem bar þessa kenningu djúpt innra með sér, fór
dauðans leið. En hvers vegna ætti maður að leita að dauðanum?

Í riddarareglum japanskra stríðsmanna nútímans, „Senjinkum“ eða kenningar stríðsbúðanna, það er skrifað: „Þegar þú lifir, ættir þú aldrei að bera skömm fangi; eftir dauðann ættir þú ekki að skilja eftir slæmt orðspor sektar og ógæfu.“ Frá fornu fari hefur það verið talið mikil skömm í Japan að lifa áfram í haldi;
maður ætti að deyja fyrst.

Í nútíma stríði - öðruvísi en í gamla daga - viss

aðstæður geta verið óhjákvæmilegar þar sem maður er handtekinn. Maður getur vissulega verið þeirrar skoðunar að maður þarf ekki endilega að deyja eftir að maður hefur gert sitt þjónusta með mjög háþróuðum nútímavopnum - já, búið sitt besta - og að maður þjóni landi sínu miklu betur með því að halda lífi og uppfylla köllun sína - hvort sem það er í stríð eða friður. Slík skoðun hefur ákveðna réttlætingu;

Machine Translated by Google

en japanski hermaðurinn hugsar öðruvísi: Ef hann lifir áfram
í skömm fangelsisins, þýðir það að hann barðist ekki til að
dauðann, að hann hefði enn möguleika á að berjast áfram, og hann er
fullur djúprar eftirsjár yfir því að hafa ekki gert það
berjast til dauða fyrir Tenno, föðurland og þjóð.

„Verði það á sjó, þar sem sjórinn skírir líkama minn,
hvort sem það er á landi, þar sem mosi hylur bein mín í fjöllunum,
Aðeins við hinn mikla stjórnanda vil ég berjast
án þess að hugsa um sjálfan mig.“

Alveg eins og þetta gamla lag, sem við syngjum aftur og aftur
aftur, kemur í ljós, það er algjörlega óhugsandi
að hermaðurinn snúi aftur til lífsins. Lávarður Nelson sagði við hans
dauði: „Guði sé lof, ég hef gert skyldu mína“; Japanir berjast þó ekki
eingöngu fyrir skyldu sína, heldur í
til að fórna lífi sínu. Erwin Baelz, einn af bestu
yfirvöld um Japan, segja frá einni af eigin reynslu sinni
frá tímabili Rússnesk-japanska stríðsins: Japani
kunningi heimsótti hann með syni sínum, sem næst
átti að mæta á vígstöðvirnar að morgni. Eftir
Ungi maðurinn var farinn, Dr. Baelz ræddi við
kunningja um stríðið; gamli maðurinn sagði honum það
Hann hafði misst elsta son sinn fjórum árum áður á meðan
Boxarauppreisnin og hafði nú sent annan sinn í stríð. Hann
hélt áfram að segja að heiðursmerki fjölskyldunnar hans myndi nú

Machine Translated by Google

hafði ekki lengur neinn til að bera það áfram, því hann átti enga fleiri syni. Baelz sagði huggandi við hann: „Ekki er öllum ætlað að falla sem fara á vígstöðvarnar; ég trúi því að sonur þinn muni snúa aftur með miklum hernaðarheiðri.“ Gamli faðirinn hristi höfuðið og svaraði: „Nei, sonur minn er að fara inn í bardaga til að finna dauða hetju, ekki til að „Komdu lifandi aftur.“ Erwin Baelz tók eftir: Þetta voru róleg orð, hæfandi heimspekingi.

Þessi viðhorf er raunveruleg ástæða þess að Japan hefur... áður tapað engu stríði og í núverandi stríði á Stór-Austur-Asía hefur einnig náð slíkum frábærum árangri. er ekkert annað en ákveðin verknaður gagnvart - í minnsta lagi hugsanlegir kafbátar - ráðast á og sökkva þeim öflugustu herskip bandaríska flotans. Sjálfseyðilegging japönsku flugvélanna hefur það að markmiði að líta á sig sem hluta af sprengjuhleðslunni og kafa ofan í óvininn, í til að uppfylla köllun sína. Þann 12. desember þ síðasta árs, Höfuðstöðvar keisaradæmsins greindu frá því að níu af hverjum tíu flugvélum sjóhersins hefðu tekist að eyðileggja sig sjálfar. Þessi hetjulegi andi er það sem verndar japanska heimsveldið; Þessi hetjulegi andi gerði japanska hernum kleift að starfa þegar í árin 1274 og 1281 - með aðeins 50.000 mönnum á móti Mongólar, sem voru mun yfirburðamenn og töldu um 150.000 menn - til að sigra þá örugglega og berjast gegn þeim hræðileg árás. Í kínversk-japanska stríðinu 1894/1895

Machine Translated by Google

og stríð Rússa og Japana 1904/1905, voru þessir sigrar Japana afleiddir
af þessum anda. Og þeir hermenn, sem í dag berjast í endalausu
geimnum Kyrrahafsins á landi, sjó og í lofti, eru allir viðbúnir

að verja föðurland sitt til hins síðasta og ganga inn í

röðum guðanna.

Þeir sem kalla slíka anda örlagahyggju og líta á hana sem
tilgangslausa vanvirðingu á dýrmætu mannslífi eru langt frá því að vera...
að skilja japanska hermannsandann. Djörfungin
Vopnabjörg japanskra hermanna eru birtingarmynd þessa máttuga anda,
sem vinnur að framhaldi og heiðri ríkisins, að réttlæti og sannri friði.

Það væri líka óafsakanleg mistök að sjá

minnsta snefil af frumstæðum grimmd í þessum anda.
Ást japanskra karla á blómum er vel þekkt. Fagurfræði hans leyfir honum
þó ekki að leita að blóminu.
einn, heldur metur hann lífræna samruna laufblaða og
greinar; þess vegna sker hann aldrei af blómið, heldur
skilur það eftir á greininni. Japanska siðmenningin hefur ekki aðeins
gefið fólki sínu mikla fórnfýsi, heldur einnig
næm samúð. Þessi samúð birtist í
hegðun japanska hermannsins gagnvart óvininum,
sérstaklega sá sem var hertekinn. Hér er sannfærandi dæmi frá
miðöldum: Árið 1184, á meðan
biturt borgarastyrjöld, sigraði hinn glæsilega stríðsmaður Kumagai

Machine Translated by Google

riddari úr óvinabúðunum, Atsumori, og tók, samkvæmt stríðsvenjum þess tíma, höfuð hans. Atsumori var varla tvítugur gamall, og Kumagai - djúpt hryggur yfir ótímabærum dauða hans - lagði sverðið frá sér, skildi riddarann eftir
kasta og varð prestur, til þess að eyða lífi sínu sem slíkur með bænum fyrir velferð sálarinnar
fallinn einn.

Í fyrri heimsstyrjöldinni voru japanskir sjálfboðaliðar þjónaði í kanadíska hernum og endaði á vakt á vesturvígstöðvunum; meðal þeirra var sjálfboðaliði að nafni Isomura, sem rakst á særðan Þjóðverja í árás. Með bendingum lét sá særði Isomura
vissi að hann var með hræðilegan þorsta, og án þess að hika Ísomura gaf honum að drekka úr eigin vatnsbrúsa, sem enn var með örlitlu magni af dýrmætu vatni.
Á meðan birtist breskur hermaður, sem réðst á særða Þjóðverjanum með hnífnum sínum. Ísomura kastaði sig á milli þeirra og kallaði: „Sjáið þið ekki að maðurinn er alvarlega særður?“ - „Hvað með það,“ svaraði
Breti, „særður eða ekki, hver óvinur sem fellur er okkar“ ávinningur.“ - „Hvar er kristin kærleiksgjöf þín?“ - „Ég skildi hana eftir hjá „heim þegar ég fór í stríðið,“ svaraði Bretinn.

Á sama hátt, í heimsstyrjöldinni heyrði japanski sjálfboðaliðinn Morooka og afar ungan andstæðing
- sem hann hafði ráðist á með hnífnum - hrópa

Machine Translated by Google

„Móðir!“ Þegar hann heyrði þetta orð vissi hann að hann gæti
ekki stinga hnífnum sínum gegn þessum óvini í annað sinn, og
þannig gerði maðurinn, þótt hann væri særður,
bjargast og síðar snúa aftur til heimalands síns.

Japanir telja það vissulega fyrir neðan virðingu sína að vera teknir til fanga, en þeir bera engu að síður djúpa samúð með föngunum sem þeir taka sjálfir. Í stríðinu milli Rússa og Japana voru margir Rússar...

Japanir tóku fanga og enginn þeirra mun gera það.
hugsa til baka án þakklætis um þá örlætismeðferð sem þeim var veitt í Japan. Slík framkoma gagnvart særðum óvinum hefur alltaf verið talin dyggð
í Japan. Af sögu þeirra er ljóst að Kóreumenn
Þeir sem tóku þátt í innrás Mongólíu og lentu í höndum Japana verðskulduðu ekki sérstaka meðferð, en þeir fengu samt mannúðlega móttöku. Keisarinn
Kora sá jafnvel við hæfi að láta í ljós þakklæti sitt fyrir slíkt meðferð í bréfi til japönsku ríkisstjórnarinnar. Það verður að hafa í huga að innrás Mongólíu var banvæn ógn við Japan og þjóð þess. Í rússnesk-japanska
Stríð gegn fyrstu deildinni og öðrum japanska hernum
hafði það verkefni að annast fyrstu rússnesku fangana.
Skoðun var skipuð með það að markmiði að kynna japönskum hermönnum einkennisbúningana, merkin og
merkingar andstæðingsins. Margir af hermönnunum í

Machine Translated by Google

eitt fyrirtæki tók þó ekki þátt í
skoðun. Eftirfarandi var tekið til greina sem
ástæða: Það var synd að vera tekinn til fanga sem hermaður,
og það var óbærilegt að þurfa að sýna andlit sitt
óvinur sem fangi; samúræinn skilur
tilfinningar samúraísins og hlífir honum við þessari auðmýkingu.
Þetta var ástæðan fyrir því að hermennirnir tóku ekki þátt í
skoðun rússneskra fanga. Óvinurinn
yfirmenn sem höfðu gefið skipun um að drepa alla Japana, jafnvel
fangarnir, skildu kannski ekki þessa hegðun
japönsku hermennirnir.

Í einu vígvelli núverandi stríðs í Stór-Austur-Asíu,
Filippseyjar, í byrjun janúar fjöldi
Japanskir borgarar voru myrtir af bandarískum hermönnum; í
Í sögu Japans gerast slík grimmdarverk ekki.

Japanir berjast í dag fyrir föðurlandið og alla.
Fólkið í Stór-Austur-Asíu, það berst fyrir erfiðri fórn-
hörð barátta þar sem þeir gera hörðustu kröfurnar
sjálfum sér; engu að síður bera þeir djúpa samúð
fyrir samferðafólkið, og vegna þessara aðstæðna, í
gangur bardaganna, margir athyglisverðir og hrífandi atburðir
mun koma fram, sem mun festast í sessi í sögunni
stríð og bera þar vitni um anda Japans,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

Og ef við höfum hollustu,
og ekkert annað í heiminum,
það er nóg, og enginn
stendur fyrir framan okkur.

Enginn getur fordæmt okkur,
enginn óvinur getur haldið í við,
dauðinn getur ekki uppskorið
með hörðu skurðinum sínum.

Í þér og mér og öllum,
það vex snemma og seint,
og í miðjunni, þar sem við föllum,
þar er sáð.

Og ef við höfum hollustu,
og ekkert annað í heiminum,
það er nóg, og enginn
stendur fyrir framan okkur.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Frekar til djöfulsins í helvíti…

eftir Gerhart Schinke

Haustdagur rann út í þokukennda víðáttu
sjór. Síðasta ljósið féll af trjánum og myrkrið hóf þegar göngu sína yfir landið. Kvöldið kom rakt og kalt. Á víðopnum glugga konungshallarinnar stóð Ratbod. Eldur brann í arninum.

og varpaði ljósi sínu á hávaxna veruna. Alvarlegir voru andlitsdrættir hans, sem voru kantaðar og gláptu í þokugráum gleðilausa kvöldsins.

Konungurinn endurtók í hugsunum sínum heppnina og
þjáningar síðustu daga. Byrðin var þung á honum
herðar. Einmana maðurinn réði yfir sjálfum sér og löndum sínum og
þurfti að bera þunga
óheppni ein um næturnar.

Orrustan við Wyk-de-Duerstede hafði tapast. Kemur
kynslóðir munu tala illa um það eins og um allar bardaga, munu
Takið eftir atburðinum eins og hverjum atburði í stríðum milli fólks. En
þau munu aldrei vita hvaða hugsanir brenndu í huganum
mannsins sem sá blóm þjóðar sinnar deyja áður en það
tími! Þau munu aldrei vita hvernig það braut hjarta hans þegar hann sveiflaði glitrandi sverði sínu gegn höfðum ljóshærðu
stríðsmenn sem börðust í röðum óvinarins.

Machine Translated by Google

Frísneski konungurinn kastaði höfðinu við og starði á
lengi inn í eldinn. Höndin hans lyftist upp að enninu.
Úr logahafinu komu fram verur sem stóðu
fyrir augum hans. Það var sannarlega mynd Aldgíslar. Hinn
Dauður konungur stóð eins og hann væri lifandi fyrir framan hann. Samtal
með honum byrjaði:

„Þú vildir brjóta fjandskap með vináttu þegar
Þú leyfðir Willibrord, prestinum, inn í landið.
vonaði að hann myndi standa við loforð sín.
boðberi erlendrar trúar ýtti aðeins undir óeirðir og
sáði hatri. Hann hefur eyðilagt Frísland. Þá tók ég
til sverðis og kallaður til stríðs gegn óvininum sem
ógnaði frelsi landsins. Frísland ætti að vera frjálst
vertu frjáls eins og tærar öldur hafsins, frjáls eins og
þruma þegar hún öskrar yfir skógana. En of mikil var hún
fjöldi óvinarins. Óvinurinn hefur sigrað,
heyrðu, dauði, sigraði!

Örvæntingin talaði úr orðum hans.

„Ættbálkurinn blæðir! Krafturinn dvínar gegn
tífalt sterkari, því herrann í Róm helgar sig alltaf
nýir herir til að ná völdum, óvinurinn
brýst inn í land okkar til að eyðileggja frelsi
Norður!

Lengi vel ríkti þögn í herberginu.

Machine Translated by Google

Mynd hins látna konungs birtist skýrar fyrir framan
af sársaukafullu auganu.

„Ég verð að varðveita frelsi landsins, bjarga lífi
fólkið frá erlendum herjum. Já, það ætti að sá og byggja,
sáðu sæði í frjósaman jarðveg og verndaðu akrana
frá flóðum sjávarins. Frísneska landið ætti að vera áfram,
varnargarðar ættu ekki að sökkva!

„Já, konungur, Frísneska landið ætti að lifa! Markmið þitt var
sama og ég. Þú reyndir að sætta óvininn þegar
þú sást að hann kom í miklum fjölda. Ég ögrandi
bauð honum sverðið mitt. Erum við ekki báðir synir hafsins, sprotar
sömu jarðar? Hver sýndi heimalandinu sitt
upprunalega eðli? Willibrord syngur lag fyrir þig. Hinn
prestar bölva mér, því ég veitti þeim mótspyrnu þegar
Þeir komu til að blekkja fólk mitt. Þannig æstu þeir upp
Frankski herinn inn í landið og nú grafa uppskeruna
blóð sem rann um sverð okkar.

„Heyrðu Aldgísl, ég vil fylgja fordæmi þínu ... ef ég get.“
Biskupinn af Sens ætti að fara inn í Frísland. Ég sjálfur
viltu þiggja skírn! Því Frískandi verður að lifa!

Konungurinn dró sverðið úr slíðrunum, steig
í ljósið frá loganum og hélt blaðinu í
ljós. Sverðið var enn hvasst, en það ætti ekki að vera
endurtók að lítill hópur þrjóskra stríðsmanna standi gegn
yfirburða óvinaher með vopnum. Fyrir lífs sakir, hann

Machine Translated by Google

var staðráðinn í að bjóða frið. Og viðbjóðurinn sem hann fyrirleit krossfesta guðinn með sökk á þessari stundu örvænting.

***

Það átti eftir að verða sigur krossins þegar konungur Frísanna, sem hafði óhlýðnast kenningum kirkja svo lengi, tók við skírninni af hendi biskupinn. Prestar höfðu undirbúið allt mjög vel – lævísar og útreiknandi hendur. Þar var staðurinn sem biskupinn hafði valið fyrir skírnina (engin bæn) hús stóð í Frískandi, þar sem hin heilaga athöfn gat hafa verið framkvæmdar); bjartur morgunn féll á landið. Karlar og konur höfðu komið saman til að upplifa sjónarspilið sem kirkjan bauð upp á. Trékrossinn, reistur af þjónum kirkjunnar, stóð hátt. Willibrord, hinn Biskupinn af Utrecht kom með bandamanni sínum, Wulfram frá Sens, og fylgdarliði yfir lóðina. Þögull og sigri hrósandi gekk sendiboði Rómar að upphækkuðum stað. þar sem skírn konungsins átti að fara fram. Fyrir framan allra augna myndi skírnarvatnið verða hellt út yfir höfuð konungsins, og fólkið myndi verða vitni að því hvernig jafnvel þrjóskasti konungurinn tók við trú krossins.

Machine Translated by Google

Hneggjað hesta og hófaslag
tilkynnti komu sína. Við hlið hans reið Grimoald, hans
eiginmaður dóttur. Stríðsmenn með spjót og orð fylgdu í kjölfarið. Þegar
konungurinn stökk af hesti sínum
og gekk að biskupunum, sem höfðu þegar tekið sér stöðu meðfram
hliðum hins reista krossins, allur stolt norðursins glampaði í augum
hans.
Ósveigjanlegur stríðsmaður vildi beygja höfuðið. Ósveigjanlegur var
augnaráð hans á karlana og konurnar, sem stóðu þögul
í hring þegar hann nálgaðist krossinn.

Wulfram, biskupinn í Sens, tók nú til máls.
hátt svo að það heyrist langt í burtu:

„In nomine patris et filii et spiritus sancti! Sjáðu, það er a
Mikill tími sem nálgast fyrir tilstilli fulltrúa Guðs á jörðu. Konungar og
voldugir herrar byrja að heyra boðskap hjálpræðisins!

Með eldmóði umbreytarans kallaði hann út
orð:

„Karlar og konur Frílands, sem konungur ykkar í dag
tekur við frelsaranum og verður kristinn í gegnum
skírn, svo að þér skuluð líka kasta yður fyrir fætur
hins alvalda Guðs, sem sendi son sinn til jarðar til að
hreinsa líka sektarkennd þína og frelsa þig frá sektarkennd og
bölvun!

Machine Translated by Google

Enginn þeirra sem þar stóðu skildi merkingu orðanna. Prestarnir stóðu í hárskyrtum sínum fyrir aftan biskupinn sem talaði og horfðu auðmjúklega á hann.
jörðinni. Vopnaðir frankskir hermenn stóðu vörð til hægri
og til vinstri. Krossinn gnæfði hátt eins og hræðileg
ógn.

Augun á Ratbod reikuðu að biskupnum, settist á litríka kjólinn, reis síðan upp og mætti óljósu augnaráði
fulltrúi Rómar, kom aftur og staðfesti að
honum á ný hversu ólíkur konungur er prestur. Að baki háa enninu birtist hugsunin: Óyfirstíganleg hindrun skilur að konunga Germaníu

frá prestum Rómar.

Biskupinn blandaði latneskum setningum inn í skírnarræðuna. Orð athafnarinnar flugu eins og ruglaðir næturfuglar yfir lóðina og fundu hvergi
hjörtu hlustenda. Þannig að áhrif þeirra týndust eins og
reykur af reykelsi. Hápunktur athafnarinnar virtist liðinn. Augun á Ratbods sýndu hóp fólks síns örugglega og ákveðið, sem skorti virðingu rétt eins og hann
sjálfur.

Presturinn lýsti heilagleika skírðra og
málaði helvítis kvalir hinna fordæmdu sem vildu ekki heyra orð æðstaprestsins í Róm. Nú
Wulfram frá Sens sneri sér að Ratbod sjálfum:

Machine Translated by Google

„Tak þá, konungur, skírnarvatnið, svo að þú, leystur frá öllum syndum, megir einn daginn ganga inn í himnaríki með fjöldi trúaðra, til að sitja til hægri handar hinum alvitru Guð frá eilífð til eilífðar, en allir þeir fara til helvítis, sem deyja óskírðir.“

Þá truflaði rödd Ratbods biskupinn sem talaði.

Hann spurði á máli forfeðra sinna: „Þú hefur

sagt, prestur, að ég muni fara til himna ef ég Leyfi ég mér að láta skírast? Segðu mér nú, prestur, hvar eru foreldrar mínir, sem eru látin og hafa aldrei verið til skírður?!

Ótti breiddist út í röðum prestanna, því að hin heilaga athöfn hafði verið svo óvænt truflaður. Biskupinn, algjörlega í eldmóði trúskiptin, kastaði út orðunum:

„Þeir eru allir með djöflinum í helvíti, því þeir dóu sem heiðnir!

Þá sparkaði Ratbod í leirpönnuna með vígðu vatninu svo að það féll til jarðar og brotnaði í mola. Og Hann kastaði frjálslegum orðum sínum í andlit prestsins:

„Þá vil ég segja þér, prestur, að ég vil heldur fara til foreldrar mínir og djöfullinn í helvíti en með ykkur prestum himnaríki!

Machine Translated by Google

Útgáfuár

1944

Machine Translated by Google

Evrópska vígstöðin

Því harðar sem þetta stríð hefur áhrif á evrópska þjóðina, því meiri orku sem það vekur í þessu fólki og
fer af stað. Úreltar hugmyndir um stjórnvöld hverfa undan áhrifum þessa stríðs eins og þær hefðu aldrei verið til. Tilbúna blanda ríkja Versalasamningsins er
kramin, og undir þjáningum og tárum fæðist ný tími.
Við sjálf erum aðeins öldugangur í flóðinu sem setur fólk í Evrópu af stað. Hugmyndir um kynþátt og sósíalisma hrista fólkið í Evrópu og ýta því til nýrra forms ríkislífs. Undir...

áhrif útþensluátaks bolsévíka og grimmdar sprengjuárása óvinarins, fólkið í
Evrópa er ómótstæðilega að dragast nær hvor annarri, og a samfélagstilfinning sem aldrei var til staðar er að myndast
áður fyrr á tímum eina augljósa velmegunar í
Evrópa. Það væri rangt að bera saman ástand Evrópu við það sem hún var í þegar Frakkar
Byltingin og Napóleon skóku ríki og fólk.
Þá skullu byltingarkennd flóðbylgja á
úrelta Evrópa án hugmyndar undir forystu hins afturhaldssama kanslara Metternich og eyðilagði óviðráðanlegt og innantómt kerfi evrópsks ríkjahruna

Machine Translated by Google

undir forystu Austurríkis. Evrópa nútímans er ekki í þeirri stöðu að varðveita og vernda fortíðina eingöngu. Þar sem hún hefur orðið meðvituð um sína
Germansk hefð, hún brýtur úrelt landamæri og
sameinar fólk á ný. Gamli heimurinn er táknaður af óvininum í vestri og austri. Kapítalismi og marxismi eru aðeins veikindi úreltrar hugmyndar um tilgang lífsins og gildi mannsins.

Nýja Evrópa er borin uppi af orkunni
byltingarkennda hugmynd um sósíalisma og kynþátt. Þannig er hún samtímis í varnar- og árásarástandi: árás, vegna þess að hún berst gegn sjúkum og úreltum heimi með betri. Sósíalisminn er ekki bara heimilisleg
Þjóðaráætlun ríkisins, sem stefnir að mannlegri skipan á grundvelli afreka, en inniheldur einnig - séð út fyrir ríkið - áætlun um nýja skipan
Evrópubúar á grundvelli frjálsrar þróunar
af þjóðlegum gildum sínum og á grundvelli sögulegra gilda sinna afrek.

Kraftur hugmyndarinnar um Ríkisstjórnina

Í röðum Waffen-SS berjast Hollendingar í dag,
Flæmingjar, Vallónar, Skandinavar, Eistlendingar og
Lettar, og brátt aðrir munu klæða sig í vöknuðu klæðnaðinn sinn.
ungmenni í sama einkennisbúningi og mynda þannig Evrópusambandið

Machine Translated by Google

Framan undir SS tákninu, sem er fætt úr
þörf þessarar stundar og myndar grunninn að
komandi regla í Evrópu. Sá sem kann að hafa efasemdir um styrkleika
hugmyndarinnar er leiðréttur þegar hann
mætir í dag Hollendingum eða Eistlendingum í Waffen-SS, sem eru
ofstækisfullari og ákveðnari baráttumenn fyrir
Hugmyndin um Ríkið en margir Þjóðverjar innan Ríkisins. Þar með
við mætum þeirri viðurkenningu að þjónusta þessara manna í
Austurhlutinn er stálbað hugmyndarinnar um Ríkisstjórnina. Mennirnir sem
hafa barist þar með þýsku SS-sveitunum gegn bolsévíkunum og hafa
kastað öllu að baki, öllum þeim fordómum sem enn hamla
samtímamönnum þeirra sem
hef ekki deilt einstöku, erfiðu reynslunni af vígstöðvunum. Í
Í baráttunni gegn erfiðasta andstæðingi okkar endurfæðist hugmyndin
um Ríkið í allri sinni geislandi fegurð. Evrópsk samfélagskennd er að
myndast sem þekkir ekki lengur
hik stjórnmálamannanna sem eru fastir í gamla ríkinu
kenningar. Þessir evrópsku sjálfboðaliðaleiðtogar SS og SS-menn eru í
fararbroddi evrópsku víglínunnar. Þeir elska
heimaland sitt, og vegna þess að þeir elska þetta heimaland
og eru því tryggir innst inni, vilja þeir sem verðlaun
stríð gegn nýjum heimi, skipulagður af sterku ríki sem
einn getur bjargað heimalandi sínu og verndað lifandi fólk sitt. Vissulega
hafa þessir menn
minnihlutahópar innan þjóðfélagsins. Heimssagan er hins vegar

Machine Translated by Google

alltaf gert af þeim fáu mönnum sem hafa hugrekki til að
þora því nýja. Hinir hikandi fylgja aðeins síðar. Maður
verður að fletta í gegnum fjölskyldusögu eins slíks
sjálfboðaliða til að finna hversu öflug hugmyndin um Ríkið hefur áhrif á
þessi unglingur. Þar er til dæmis Flæmingi. Hann berst í
röðum Waffen-SS. Faðir hans er háttsettur belgískur
nýlendustjóri og gegnir nú enskri þjónustu; afi hans var
meðlimur í belgísku hersveitunum
þingið, ofstækisfulltrúi franskrar menningar
gegn flæmskri andstöðu í eigin heimalandi. Barnabarnið
faðmar ríkið og Adolf Hitler. Hvílíkt tímabilsbrot lýsir sig!
Hvílíkt sterkt aðdráttarafl er
undir áhrifum persónuleika Führersins! Hvernig
Blóðið og hugmyndir ríkisins tala máttugt, að ungu menn
þessa fólks lýsi sig reiðubúna að deyja fyrir þetta ríki, sem
forfeður þeirra hafa lifað af
aðskildar í áratugi, já í aldir!

Evrópska verkefni SS

SS er því að vaxa meira og meira inn í sinn eigin
Evrópskt verkefni: Það safnar saman vöknuðum evrópskum
ungmennum í baráttunni gegn bolsévisma og
gyðingaveldisstjórnum. Hver sem kann að halda að SS-sveitirnar séu þess ve
missir upprunalegan karakter sinn eða víkur frá ströngum reglum
meginreglur ríkisins hafa engan skilning á

Machine Translated by Google

byltingarkennda hugmynd um nasistastefnu, sem nær yfir landamæri
þjóðríkja. Enginn í Evrópu í dag trúir, óháð því hvernig stríðið kann að
enda, á endurkomu gerviríkiskerfisins frá Versölum, sem

á tilvist sína eingöngu að þakka afskiptum Englendinga af evrópskum
málum. Það er skiljanlegt að með áhrifum þessa stríðs sé yfirborð
sögulegrar þróunar, sem oft hefur aðeins varað í nokkra áratugi, þurrkað
af.
og nú sameiginlegar rætur evrópsku fjölskyldunnar af
fólk kemur aftur í ljós. Sú staðreynd að germanskir flakkarar og
fyrrverandi germanskir landnámar voru á milli
Eystrasalt og Svartahaf að Atlantshafi
og Norður-Afríka hefur myndað blóðeiningu Evrópu
og skapaði þetta fólk sem rís á þessum sama grunni.

Bandaríkin og England hafa enga raunverulega áætlun fyrir
Nýja stjórnmálaskipan meginlands Evrópu. Þau
líta nú þegar á Evrópu sem nýlendu, sem þeir
ætla sér að nýta sér efnahagslega. Bolsévisminn hefur jafn lítið upp
á að bjóða Evrópu í hugmyndum. Marxisminn viðurkennir enga
raunverulega þjóð, jafn lítið og hann getur samþykkt hugmyndina um blóð
í orðabók sína. Þjóðernissósíalisminn einn staðfestir
rætur hverrar einustu þjóðar. Það veit að aðeins sá sem er
Tryggur heimalandi sínu getur verið tryggur ríkinu. Byltingarkennd
sósíalismi Adolfs Hitlers þýðir fyrir Evrópu
ekki aðeins reglugerð um samskipti Evrópuríkjanna

Machine Translated by Google

fólk hvert við annað á grundvelli núverandi baráttu.
Aðeins úr heimssýn þessarar hreyfingar kemur fram sköpunarkraftur hinna ríkulegu mögulegu tengsla fólks og þjóða Evrópu við forystu.

sterkt ríki. Maður verður að sjá greinilega að innri og ytri skipan Evrópu getur aðeins sprottið af djúpum nasistasjónarmiða sögunnar. SS myndar þegar í dag járnhringinn þeirra manna sem þrá

ástríðufullt hjarta fyrir Nýju Skipan Evrópu undir
forysta sterks germansks miðflokks. Án þátttöku þessara manna getur hið nýja ekki komið fram. Það er eins og heimsálfan okkar sé skjálfandi af miklum hita; það er
fæðingarverkir nýrrar tíma, sem vilja koma upp úr
grunnur blóðsamfélags evrópsku þjóðfjölskyldunnar og sósíalískrar skipunar í sameiginlegu lífi þeirra.

Hvaða leið sem örlögin kunna að leiða okkur niður að þessu markmiði og hvaða bakslag sem enn kann að bíða okkar, þá er markmiðið sjálft óbreytt. Það er eina markmiðið sem það er þess virði að lifa fyrir og berjast fyrir. SS veit að
allt verður að vera notað svo að félagarnir frá
Austur-Evrópa vaxa saman með því í
baráttusamfélag eins og þeir sem eru frá vestri.
Greind meðferð, mikil færni verður að vera til staðar
notað til að ná þessu markmiði. SS er enn

Machine Translated by Google

ósveigjanlegt í meginreglum sínum, í framkvæmd verkefna sinna, skapandi og örlátt. Það verður að vera nógu sveigjanlegt til að koma fram við hverja þjóð í samræmi við eðli hennar og sögu. Það verður að vera okkar verkefni að mynda Evrópusambandið Æskulýðsfólkið sameinast í harða og ákveðna víglínu. Óvinurinn í vestri er ekki tilbúinn að deyja fyrir æðri heim, því hann viðurkennir hann ekki. Óvinurinn í austri hefur aðeins fært fólkinu kúgun og niðurlægingu.

Ef það eru til ófrávíkjanleg mannleg gildi, þá eru þau það varið af vígstöðvum þýska hersins. Með okkur stendur ný hugmynd. Með okkur hlýtur að lokum að ráða úrslitum um örlögin, ef við höldum áfram að vera hörð og meðvituð um öll söguleg ábyrgð á þessari baráttu.

Machine Translated by Google

Hverjir mega giftast ungum?

eftir J. Mayerhofer

Þegar ungu SS-mennirnir í herberginu fóru að tala saman um stelpur, þá var það yfirleitt ekki mjög viðeigandi. Í dag var það öðruvísi. Þetta var alvarlegt samtal og var það áfram.

Það var vegna þess að eldri herbergisfélagi hafði fengið bók fyrir jólin, sem innihélt ýmis alvarleg lífssögubrot visku, sem hann miðlaði sumum þeirra til yngri félaganna til íhugunar. Þetta var bók eftir 80 ára gamla Lower Saxneski rithöfundurinn Gustav Frenssen ber titilinn „Vorland“. The Höfundurinn átti við landið sem enn ekki var unnið fyrir framan varnargarðana, „nýja landið“, en umfram það einnig kynþátta- og siðferðisleg vandamál framtíð þjóðar okkar.

Hans, eldri félaginn, náði unglingunum – sem töluðu oft léttúðlega um konur og ást – á hagstæðum tíma. Það var sunnudagur eftir hádegi, tíminn sem „þögnin fyrir storminn“ var áður en þeir fóru í bæinn. Hans

lestu þetta fyrst fyrir þau:

„Ungi T. vildi giftast og sagði við vin sinn: „Ég á frænda með 3000 mörk. Svo fór hann af stað og giftist henni. Ungi B. og vinur hans sáu tvær stúlkur ganga fyrir framan þau á leiðinni á dansleikinn. Þau ákvað að vinur hans myndi taka stutta brúnina í dansinn og vín og hann myndi taka þann hávaxna, sem hann síðar

Machine Translated by Google

giftur. Ungi S. þráði konu. Dag einn sá hann
opnaði gluggann og endaði með því að giftast stúlkunni sem hafði
skildi það eftir opið. Ungi R. þráði upphaflega
nágrannakonan vinstra megin, en þegar hún hljóp frá honum,
Hann tók þann hægra megin. Það sem kemur saman
á þennan hátt er það kallað sakramenti af kaþólsku kirkjunni
kirkja - á góðri þýsku þýðir það leyndarmál Guðs
mun. Mótmælendurnir segja: „Það sem Guð hefur sett saman…“ Ég
held að þetta séu einfaldlega tilviljanir - og helmingurinn af þeim
óheppilegir hlutir - sem gerast ungt fólk sem
eru ekki kennt rétt af foreldrum, kennurum eða ríkinu,
og sem sjálfir, þótt þeir hafi fullorðist, hafa ekki
opnaði augu þeirra.“

„Þið farið öll í þorpið á hverjum sunnudegi,“ sneri Hans sér við.
og sagði við þær: „Og ef yfirliðsforinginn væri ekki þar, þá mynduð þið
hlaupa til kvennanna á hverjum degi, sem þið gerið
ekki einu sinni sérstaka virðingu, með fáeinum undantekningum. Bara
munið aðstæðurnar þar sem þið hittust, og hvort af hverju
Með því að gera þetta geturðu dregið úr þorpsbúunum
Dómur: „SS-mennirnir vita hvað þeir vilja með stelpur.“
Þau vilja ekki bara…, heldur eru þau líka vandlát.
og hafa smekk og hreinlætisskyn, sem er helmingur
af persónuleika.' - Þessi eða hinn eiginleikinn, annars, 'Nei
takk“.

Hans hafði skorið þau niður í rétta stærð. En hann hafði líka
þroskaði þau innra með sér á sama tíma. Þau síðan

Machine Translated by Google

gagnrýndu hvort annað út frá því sem það vissi.
Þeir sem stóðust prófið að mestu leyti nutu þess að láta „hina gripnu“ fá að gera það í gríni. „Svikararnir“ leyfðu sunnudagsbarinu sínu að vera í óreiðu án mótspyrnu eða láta nudda eyrun enn rauðari en þau voru þegar orðin af skömm. Hans var ánægður með góða hjartalagið hjá unglingunum, sem mátti hafa áhrif á með kraftmiklum orðum.

„Hlustið nú á þennan kafla,“ sagði hann og las annar kafli:

„Ungi maðurinn, jafnvel dýpri og alvarlegri einn, er á aldrinum 24 til 28 ára - þegar hann velur maki hans það sem eftir er ævinnar - í veru sinni enn ekki þroskaður, enn ómeðvitaður um eigin eðli, og gerir það enn ekki vita lífið og heiminn. Allir sem vita allt mannslíf veit að 37 ára maður er algjörlega öðruvísi en 27 ára maður.“

„Þar sem það er svo - samkvæmt Frenssen - 27 ára gamli tekur mikilvægustu ákvarðanir lífs síns - mikilvægustu ákvörðun lífs síns ... veistu hvað það er?
- og yfirleitt ekki viðurkenna það sem raunverulega er verðmætt ungar konur, þær sem standa þar í einföldum litum,
Falleg, sterk, róleg og djúp, skapað af náttúrunni og kynþátt sérstaklega til að vera mæður og uppalendur kynþáttar okkar; heldur hafa þeir miklu frekar tilhneigingu, samkvæmt þeirra óþroskaður eðli, gagnvart þeim sem litríkt glitra

Machine Translated by Google

með smá hæfileika og brögð, sem nálgast þau með
smáir yfirborðskenndir sjarmar.

„Þegar þessir menn af verðmætustu gerð, giftir,
þroskast með árunum, þeir viðurkenna, meira
greinilega frá ári til árs, hvers konar konur eru
verðmæt, þrá þau og þrá þau, eða eiga þau brátt
leynileg ástarsambönd. Og þessar verðmætu stelpur hins vegar
þar sem þeir upplifa að þeir eru ekki valdir
af ungu mönnunum, og sjálfir geta þeir ekki og gera það ekki
vilja lifa án ástar og eru, samkvæmt þeirra
eigin verðmæta eðli, laðast að þessum verðmætu,
Þroskaðir menn, fylgja ástarþrá þeirra. Og þannig,
á þennan hátt, annars vegar þessir verðmætu menn
lifa í rústuðum hjónaböndum, sem skaðar þau mjög
framleiðni, og hins vegar þessi verðmætu
konur lifa annað hvort án ástar í stöðugri óánægju,
eða vera (flestir þeirra) áfram allan blómguna og
frjósamt tímabil lífs síns barnlaus ástvinur. Þetta
ástandið er fullt af vandamálum frá mannlegu sjónarhorni,
og frá þjóðlegum manni sem veldur miklu tjóni.“

„Fullt af vandamálum frá mannlegu sjónarhorni, og
„frá þjóðlegri miklum skaða,“ endurtók Hans
áhersla.

Eftir að hann hafði lokið máli sínu var þögn um stund.
En þá tók einn til máls: „En við getum ekki beðið svona lengi?
Hvað ertu gamall, Hans? Seint á þrítugsaldri? Það er næstum því

Machine Translated by Google

miðaldra! Reichsführer SS vill hins vegar að við giftum okkur ung!

„Ég bjóst við þessari mótmælum," svaraði Hans. „Höfundurinn Frenssen átti ekki við að maður ætti ekki að giftast fyrir 37 ára aldur, heldur vill hann að ungi maðurinn leggi sig fram, eins snemma og mögulegt er, til að verða meðvitaður um raunveruleg mannleg gildi, sem fylgir því náttúrulega að þið vinnið í sjálfum ykkur. ‚Maður, verðið nauðsynlegur!' gerði

sagði mikilvægur maður einu sinni.

„Heldurðu að Reichsführer hafi viljað að þú giftist ungur svo þú gætir gifst heimskur? Og svo að þú opnir ekki augun fyrr en eftir á? Heldurðu að Reichsführer hafi gefið þér leyfi til léttúðar? Þið væruð að blekkja sjálf ykkur. Þetta er traustbréf! Reichsführer telur að þið sem SS-menn séuð nógu verðug og þroskuð til að berjast fyrir Þýskaland og ef nauðsyn krefur deyja. En ef það er hægt að krefjast af ykkur, þá er líka hægt að treysta ykkur til að gefa Þýskalandi nýtt líf. Reichsführer meinar ekki að styðja hvert frumstætt ástarsamband. Hann heldur, þegar hann óskar ykkur snemmbúins hjónabands,

um Þýskaland, um börn, en hann hugsar líka lengra
allt um gildi þessara barna! Ef við höfum í dag
hundruð Eikarlaufsverðlaunahafa, þúsundir Riddaraverðlauna
Krossmóttakendur og hundruð þúsunda annarra
skreyttir hermenn - auk hráefnisins,
sem við höfum líka - þá er bara að velta fyrir sér hvar allt þetta

Machine Translated by Google

kemur frá! Þú ert í dag eins og foreldrar þínir sköpuðu þig, og það þýðir eins og foreldrar þínir voru. Framtíðardrengirnir og stúlkur, karlar og konur, verða eins og þú eltir þær upp, það þýðir eins og þú ert og eins og stúlkur þínar eru líka.

„Og þar sem tími hermanns í stríði leyfir ekki sóun, svo mátt þú ekki sóa tíma þínum. - Geturðu Talaðu alvarlega við stelpuna þína um svona hluti, eins og ég núna tala við þig? Ef ekki, ef þeir eru of heimskir eða mjúkir til þess, þá slepptu þeim fúslega. - En ef þeir verða alvarlegir og rólegur þegar þú segir þeim þetta, og ef þeir skoða þig augu, þá er eitthvað þarna. En hætta aldrei að prófa þau og þar með ykkur sjálf aftur og aftur.“

Einn af ungu mönnunum sagði: „Mér finnst mjög erfitt að taka þessa mikilvægustu ákvörðun í lífinu á réttan hátt rétt val á eiginkonu. Og því finnst mér hugmynd Frenssens um aðeins „Að giftast seint, mjög gott.“ Þá voru vegabréfin færð inn í herbergið.

„Verið tilbúnir, strákar,“ hrópaði Hans, „við höfum það sama“ slóð fyrir leiðir, svo við getum lokið samtalinu okkar.“

Þau gengu út úr herbúðunum út í bert loft. Nýsnjór hafði fallið og landið ilmaði mjög hreint. Þau gengu saman niður hæð þar sem gistingu þeirra voru staðsett, fyrir framan það ríkulega samþætt landslag sem ódauðlegt líf lá varið undir kristalsnjó teppi.

Machine Translated by Google

„Það er enginn vafi á því að einmitt norræni maðurinn
þroskast síðar en maðurinn frá austri eða suðri,
sérstaklega ef með þroska er einnig átt við þroska í persónuleika, anda
og styrk. Líkami og sál eru, samkvæmt okkar trú, í eðli sínu eitt og því
eiga þau saman. Í sjálfu sér er síðari hjónaband eðlilegt fyrir verðmætan
norrænan mann. En ég þarf ekki að segja ykkur að við stöndum í dag í
erfiðustu baráttu fyrir kynþáttafordómum okkar frá upphafi sögu
þjóðarinnar. Foreldrar okkar og afar og ömmur höfðu almennt of fáa...

börn, fjandsamlegt fólk hins vegar hafði fjögur eða fimm
sinnum fleiri! Og nú, innan hálfrar aldar, hefur annað stríð þegar kostað
okkur fórnir. Þess vegna verðum við að stytta tímann milli kynslóða.

hef ekkert val og ekkert annað svo skiljanlegt
sjónarmið ættu að koma í veg fyrir þetta. Við verðum þvert á móti að
stefna að því að ungi maðurinn viti strax snemma
og taka skyldu sína alvarlega. Og við framkvæmum hana
með gagnkvæmri aðstoð við þetta verkefni. Þeir sem eru svipaðir
bæði aldnir og ungir verða að standa saman
með ráðgjöf og aðgerðum. Sú fyrsta er auðvitað af
brennandi áhugamál ykkar sjálfra, þ.e.
viðurkenning á því að það eina sem þarf að gera við val á eiginkonu er að
það er mjög mikilvægt, svo að allt annað gangi upp
út af fyrir sig. Grunnurinn að eiginkonuvali er hins vegar
jafnrétti í fæðingu, það þýðir að tilheyra sama kynþætti,

Machine Translated by Google

og innan sama kynþáttar eða kynþáttar einnig samhæfni í mikilvægustu persónueinkennum og anda.“

„Ungmenni í dag, tvítugt, en líka vegna tíma-“ ákveðnar ástæður, er svo óljós og óákveðin í „spurningum um ást og hjónaband“, hélt Hans áfram. „En hvernig getur það verið öðruvísi svo lengi sem fjölmiðlar hafa verið yfirgnæfðir af svona mörgum léttúðugum hugmyndum um þessa hluti til að fullnægja forvitni og girnd hugsunarlauss fjöldans? Getur það verið öðruvísi ef stelpurnar okkar mála sig og gefa sér svip eftir fordæmi kvikmyndastjarnanna? Getur það verið öðruvísi svo lengi sem þýski drengurinn heldur að stúlkan hans verði að líta út eins og þessi eða hin kvikmyndastjarnan, og öfugt, ef þýska stúlkan velur sér „týpu“ úr kvikmyndastjörnunum? Getur ungt fólk skilið hvaða norræna tilfinningu er á milli drengs og stúlku, á milli karls og konu, ef allan daginn babblar og flautar bara heimskuleg vinsæl lög, suðar og slakar, í stað þess að syngja þýsk ástar- og þjóðlög, dansa þýsku og hlúa að líflegu, þýsku félagslífi? Aðeins þegar við höfum aftur sameiginlega, náttúrulega þjóðmenningu og náttúrulegt samfélagslíf - hreinsað af hinu framandi - í ættbálkar, þorp og bæir, þegar allt virkar saman til að efla og vaka yfir réttri ást til æska fólksins, þegar brúðkaupshátíðir hefjast aftur verða þýðingarmiklar þjóðhátíðir, þá munu jafnvel

Ungt fólk á aldrinum 20 ára veit líklega nokkuð vel hvað það gerir

Machine Translated by Google

ættu að elska og hvað þeir ættu að forðast, og þeir munu einnig vita hvað ábyrgð gagnvart forfeðrum, jafnrétti í fæðingu og uppeldi er. Og þeir munu finna sömu hugmyndir meðal ættingja sinna og kunningja, rétt eins og það var hjá forfeðrum okkar fyrir árþúsundum síðan. Lestu í sögunum, þar hafið þið „myndir betri tíma“ sem hollustusöngur okkar syngur um! Þið eruð kölluð til að vekja þessar sokkinu myndir til nýs lífs með því að þið eignið börn af *slíku* gildi, sem aðeins með þeim kemur fram

slíkrar norrænnar menningar er hægt að ná fram. Og gera
ekki gleyma því að til þess þarf mæður sem geta alið upp börnin í anda slíkrar menningar og varðveitt þá lifandi þjóðsögu sem fylgir henni.“

Hans var búinn með sunnudagspredikun sína. Hann stoppaði og hópurinn gerði það sama með honum. Þau litu út í fjarska og sáu snjóinn í nágrenninu. Hlýjar hendur þeirra gripu í og fljótlega voru snjóboltarnir
fljúgandi.

Eftir mikla snjóboltastríð kvöddust þau og fóru sína leið. Annar ungu maðurinn varð eftir hjá Hans og líklega snertu þau bæði.

á mörgum fleiri spurningum.

Machine Translated by Google

Líf þitt tilheyrir fólkinu þínu!

eftir H. Kl.

Í dagbók og eigum SS-manns sem myrti sjálfur er eftirfarandi setning oft endurtekin: „Líf mitt hefur ekki lengur gildi!“ Hvað átti hann við með því, og gerði það hefur hann rétt á að tala þannig?

SS-maðurinn var 21 árs gamall. Ástin hans - sem hafði batt hann við tvær mismunandi stúlkur, eina á eftir annarri, var ekki af léttúðarlegum toga. Hann hafði leitað að verðugri stéttarfélag, jafnréttis eiginkona, sem myndi gefa honum heilbrigða börn í varanlegu hjónabandi. Hann gaf frá sér fyrstu stúlkuna þegar læknisskoðanir sýndu greinilega að stúlkan myndi vera ófrjó. En svo, þegar ný kær ást hafði bundið hann við aðra stúlku, komst hann að því á sjúkrahúsinu að hann *sjálfur,* fyrir eigin sök, hefði orðið ófrjór. Síðan þá hefur setningin um tilgangsleysi hans lífið endurtók sig oft í skrifum hans og að hann hefði missti allt sem hann hafði lifað, elskað og barist fyrir: varanleika í börnum hans.

Það sem þessi SS-maður vill ná fram með þessu sjálfsvíg? Vildi hann bæta fyrir sjálfsvíg sitt ófrjósemi eða vildi hann sleppa við barnlausa tilveru, sem honum virtist fátækt og tómt?

Machine Translated by Google

Við munum fúslega láta geðlækna um að skoða þessar spurningar. Fyrir okkur SS-menn, í þessu tilfelli, eins og í öllum sjálfsvígsmálum, er aðeins ein spurning nauðsynleg og mikilvæg: Hjálpaði verknaðurinn fólkinu eða skaðaði hann það?

Enginn getur neitað því að verknaður SS-mannsins sem hér er getið olli þjóðinni alvarlegu tjóni. Því með honum var ekkert bætt fyrir eða bætt. Þvert á móti: SS-maðurinn svipti ekki aðeins þjóð sína um...

afkvæmi, en með eigin dauða svipti hann það einnig sjálfum sér og eigin vinnuþreki og baráttuþreki. Þannig jók hann á sekt sína.

Það geta komið upp tilvik þar sem mikil sektarkennd getur aðeins verið friðþægt með dauða. Þá er það tilfellið þar sem Áframhaldandi líf hins seka getur þýtt óbærilega byrði fyrir samfélagið. Í öllum öðrum tilvikum er aðeins ein friðþæging og sátt, þ.e.

heildarlífsframlag fyrir samfélagið.

Í skipun sinni frá 19. mars 1939, Reichsführer SS tók greinilega afstöðu til sjálfsvígs. Þar segir:

„Í mesta lagi eru 15% sjálfsvíga framin af ástæðum“ sem hægt er að samþykkja, til dæmis lífslok eftir glæp sem skaðar samfélagið og spillir heiður. 85% sjálfsvíga eru hins vegar framin fyrir ástæður sem aldrei er hægt að samþykkja, svo sem ótti við refsing, ótti við próf, eftir áminningu frá yfirmaður, eftir rifrildi við foreldra, eftir

Machine Translated by Google

slit trúlofunar, vegna öfundar, eftir
óheppileg ástarsaga o.s.frv.

„Sjálfsvíg af þessu tagi hafa ekkert að gera með hetjudáð“ eða hetjuskapur. Við SS-mennirnir líta á þá sem flótti, sem yfirgefning frá baráttu og frá lífinu sjálfu.

„SS-liðið hafði aldrei skilið fólk sem forðastu baráttu. Þess vegna lýsi ég því yfir að í öllum tilvikum hvar og rannsókn sem yfirmaður hóf greinilega ákvarðar ástæða sjálfsvígsins ekki er hægt að samþykkja að ekki sé tilkynnt um andlátið mannsins, og að SS-sveitirnar taka ekki þátt í jarðarför.“

Líf þitt tilheyrir ekki þér, heldur fólki þínu.

Machine Translated by Google

Það sem við berjumst fyrir er verndun
tilvist og fjölgun kynþáttar okkar og þjóðar okkar, næringu
barna þess og viðhald hreinleika
blóðið, frelsið og sjálfstæðið
föðurland, svo að þjóð okkar megi þroskast til
uppfyllingu markmiðsins sem því var gefið, einnig af skaparanum
alheimurinn.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Maður verður að sigrast á „dauðpunktinum“

Skilaboðin í eftirfarandi bréfi frá fyrirtæki
Leiðtogi verður að skilja bókstaflega. Það á við um
þú og ég og við öll mjög persónulega.

...Þrátt fyrir þessa erfiðu daga horfum við til
framtíðin með trausti. En ein ásækin hugsun angrar mig oft,
nefnilega að allt of fáir Evrópubúar eru fullkomlega
meðvitaðir um allt, í síðasta skilningi
algjörlega skilyrðislaust eðli þessa stríðs. Vissulega er það
dreifast meira og meira. En allur alvarleiki stríðsins nær
aðeins til allt of fárra.

Bolsévistinn vill koma til vesturs, og með
hann ríður dauðann - fyrir okkur öll, engin undantekning. Við berjumst fyrir
tilvist eða ekki tilvist - við öll, við í Ríkinu og
í öllum Evrópulöndum. Það sem ógnar okkur frá austri er
algjör tortíming; bolsévismi er algjört
söguleg afneitun alls sem við erum,
óháð því hvað maður kallar það. Og Rússinn er sterkur,
sérstaklega í því eina sem áður hefur alltaf ráðið úrslitum
um átök: í anda. Hann er svo ótrúlega hraustur;
Jafnvel eitrið frá bolsévíkum getur ekki skaðað hann. Í staðinn hefur það
áhrif baktería, sem setur fyrri

Machine Translated by Google

sofandi kraftar í hreyfingu, sem síðan fylgja blint en ómótstæðilega innri lögmáli.

Bolsévismi er mjög stór atburður í þeim sem áður voru fátækir Rússnesk saga, eitthvað sem hefur breyst sögulega - og hreyfist enn - breiður fjöldi þessarar risavaxnu þjóðar. Rússar ganga óhindraðir inn í þetta stríð. Við berum með okkur ríka arfleifð sem er okkur þung.

Það er eins og Führerinn sagði einu sinni: Síðasta herfylkingin sigrar; með öðrum orðum, hver sem skýtur síðasta skotinu vinnur, óháð því hvernig leikurinn kann að standast eða hvar síðasta skotið er hleypt af. Sá sem heldur vopni sínu tilbúnu til að skjóta og miðar á andstæðinginn fimm mínútum eftir tólf, hefur unnið, jafnvel þótt hann standi einn gegn þúsund.

Mjög bitrar vikur voru að baki mér, vikur fullar af hræðilegum upplifunum. En við hermenn hér í austri upplifum... mikil sjálfsvitund og einlægni varðandi við sjálf. Við verðum hreinni, betri, harðari og heilbrigðari hér. Hermennirnir sem hafa þegar haldið út í meira en tvö ár í Rússlandi eru bestu menn þjóðarinnar, langbest. Það er svo: maður ætti ekki lengur að þjálfa nýliðar í þýskum herbúðum með sturtum, rúmum, skápar o.s.frv., en í óhreinum rússneskum eða pólskum hreiðrum. Maður ætti ekki lengur að safna saman deildunum í vesturhlutanum Evrópu, en í Sovétríkjunum og Póllandi.

Machine Translated by Google

Nýlega sótti ég tvo hermenn sem höfðu orðið aðskilin frá sveitum sínum. Tíu dögum áður höfðu þeir verið í Haag. Það er alveg ljóst að maður getur ekki búist við miklu frá slíku fólki í fyrstu, óháð því.

hversu vel þau eru búin. En það er synd að vita af því.
hvað tapast allt í fyrstu bardögum. Þetta sjónarmið er talað um
um meira og meira. Jafnvel einingar sem hafa verið í
heimaland í lengri tíma til hvíldar eða endurþjálfunar eru
ekki lengur eins góð og þau hefðu verið ef þau hefðu aldrei gert það
verið þar. Maður verður fyrst að sigrast á „dauðpunktinum“: maður
verður að aflæra þegar maður horfir til baka, maður verður að læra að
leiðin að raunverulegu og sönnu lífi liggur aðeins eftir krókaleiðinni
ósigur óvinarins, að engin afturför verður.

Heimalandið er of fallegt fyrir okkur; það gerir okkur veik,
slakur og veikburða. Það hefur ekkert að gera með baráttuandann heima
fyrir. Heldur með áhrif öryggis og kurteisi í
allt líf okkar og tilvera; það er það sem gerir okkur svo
veik þegar við lítum til baka á rússnesku eymdina, inn í
einmanaleiki og eyðilegging miskunnarlausrar kröfu,
sem - svo algert - hefur líklega aðeins verið gert á
Aþeningar í baráttu sinni gegn Spörtu eða Caesar í hans
bardaga við Vercingetorix.

Maður verður að skilja að, jafnvel algerlega tilfinningalega, annars
gefst maður upp fyrir gríðarlegum þrýstingi
sem fellur andlega á mann. Ef maður skilur þetta,

Machine Translated by Google

þá hverfur þrýstingurinn samstundis. Í staðinn kemur ískaldur, virkur vilji til að ráðast á óvininn og sigra hann hvað sem það kostar. Í verkefnum mínum hef ég kynnast mjög fjölbreyttum deildum, þeim sem hafa verið í Rússlandi án truflana síðan 1940, þau sem voru stofnuð í Þýskalandi á stríðsárunum, og þær sem settar eru saman í Frakklandi. Síðustu hafa erfiðasti tíminn til að venjast skilyrðislaust eðli rússneska lands til þess að fá skýra sýn á þá gríðarlegu möguleika sem þessi rými bjóða upp á, sem þar bíða evrópskrar sköpunarkrafts.

Það suðar í höfðinu á þeim: „Þá í Frakklandi!“, í staðinn að segja: „Hér er ég, hér verð ég – og ef það er ekki gott hérna, þá verður þetta fínt, þess vegna er ég, hver ég er! Því miður segja allt of fáir hið síðarnefnda. Ef við gætum bitið fast í rússneska jörðina ... myndu Sovétríkin ... rekur okkur aldrei burt. En því miður bíta allt of fáir niður þétt hér; þeir dreyma um stríðslok aftur heim, en ekki um stríðslok sem frjáls maður í austur. Og það er mikil skömm. Það verður að komast að því. Á á þeirri stundu getur Rússinn hafið hvað sem hann vill líkar; hann stígur ekki skref fram á við…

Machine Translated by Google

Ef við sjáum gamla heiminn hrynja, þá skulum við ekki
spyrja allt of mikið hvort mikið sé verðmætt, mikið sem er
óbætanlegur, er líka eyðilagður! Það gerir mann dapur
og veikir styrk mótstöðunnar. Látum okkur í staðinn
spyrja okkur hvort við finnum enn neista af
styrkur í okkur sjálfum sem gerir okkur kleift að endurbyggja
Ríkið úr holdi okkar og blóði. Ef svo er - og
Ég veit að þeir bestu meðal okkar búa yfir þessari sterku trú -
þá munum við einnig hafa styrk til að endurbyggja hið mikla
virkar þar þar sem enginn gamall veggur hindrar okkur enn - í
rými í austri og yfir rústir í vestri. Hinn
dómkirkjur féllu; heilagur mælikvarði þeirra lifir áfram
óslítandi í blóði okkar. Þannig erum við frjáls til baráttu
og verður síðar frjáls, samkvæmt eilífum mælikvarða,
að byggja nýjar virki nýs tíma.

***

Að vera einfaldur og eðlilegur
er æðsta og endanlega markmiðið.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Maðurinn er æðri efnislegum hlutum ef hann berst gegn þeim með
mikil burðargeta og enginn massi eða mikill massi utanaðkomandi
Hugsanlegt er að kraftur sé ekki hægt að yfirstíga með andlegum hætti.
styrkur. Og frá þessu getur hver sem er, sem er fær um það,
draga þá ályktun að í körlum, sönnum körlum, eru gildi
lifandi sem ekki er hægt að eyðileggja með skeljum eða
fjöll af sprengiefni.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Hið eilífa hjarta

Leiðin til baka - það er það sem við kölluðum leiðina að
mæður og feður, foreldrarnir, sem höfðu misst son,
oft þeirra eina; leiðin sem á að leiða þá út úr örvæntingu og
einmanaleika aftur til lífsins. Frú Marianne Harmitz frá Saettin lýsir
fundi með
hermaður í fremstu víglínu sem segir frá heimkomu slíkrar móður:

Það var í lestinni. Meðal farþeganna situr ungur hermaður. Hár
hans var orðið grátt. Hann er með ör í andliti og hrukkur sem aðeins
koma af miklu áfalli.
Hann var í ferðalagi í sex vikna leyfi, eins og hann sagði, og
Þar sem einn spurði hann hvernig svona langt leyfi væri mögulegt,
fór hann smám saman að tala.

Sá illa særði var kominn frá Stalíngrad -
þar sem hann hafði tekið þátt í erfiðri orrustu næstum því
alveg í lokin - með flugi frá heimalandinu og sjúkrahúsi í
Vín. Móttaka sem jafnvel hrærði okkur hörðustu mennina til tára.
Ótrúleg ást, umhyggja, blóm, samúð. Í
Við hliðina á honum er vinur minn og félagi. Við hlið hans, þögull og
hetjuleg, situr móðir hans, sem sér eina barn sitt byrja
eftir stígnum inn í þetta víða, óþekkta land. Þvert yfir
Frá mér er félagi H., sem hafði misst handlegg og bæði
fætur.

Machine Translated by Google

Hann er einn. Aldrei sér maður ættingja við rúmstokk hans. Í vandræðum og með þögulli samúð hvíla augu hans á andlit móðurinnar. Hún finnur það, og ósýnilegt band af skilningur umlykur hjarta hennar.

„Hver er þessi ungi maður?“ spyr hún mig skyndilega.

„Óaðfinnanlegur maður og félagi,“ svara ég.

„Ein/n?“

„Því miður, já, og fátækt.“

Hún þagnar. Ég velti fyrir mér hvaða spurningar þetta eru – á þessa klukkustund - líklega vond. Ég veit að hún á stórt bæ, að eiginmaður hennar sé látinn, og að þar, við hliðina á hún, sonurinn, erfinginn, nafnberinn, er að fara að fara á síðustu ferð sinni. Líf hans fjarar meira og meira út. Hún heldur í hönd hans, sem verður sífellt þyngri. Og maður finnur að hjartablóðið hennar hverfur, að hún finnst líf hennar dofna með lífi sonar síns, sem var innihald lífs hennar og fyrsta og síðasta uppfylling hennar. Hljóðlega heldur hún enn í höndina þegar hún er þegar orðin köld; við liggjum þögul og þorum ekki að anda.

Svo rís hún upp og gengur til félaga okkar, sem horfir á hana með stórum augum. Þau rétta út hendurnar. Hún finnur hvað hlýi þrýstingurinn á að þýða: innri þrýstingur hans samúð.

„Nú hef ég beiðni að bera fram til þín, kæri vinur minn. Þú varst vinur sonar míns; megi ég taka þig að mér

Machine Translated by Google

sonur? Allt mun tilheyra þér, allt…!“ Það er
eins og grátur.

Hann reynir klaufalega að kyssa hönd hennar. Og stama.
þakkir hans. „Það,“ svo lýkur skýrslu hermannsins, „er það sem ég
reynslumikill, og ég veit fyrir hvað ég sný aftur til víglínunnar
þegar leyfi mínu lýkur.“

Hann hafði séð eilíft hjarta Þýskalands: þýska
móðir. Hann sá hana sigrast á dauðanum í sinni mestu
augnablik.

Machine Translated by Google

Brotnu hendurnar

Meistari Riemenschneider var einn á verkstæði sínu.
Rökkur lagðist mjúklega á verurnar sem virtust
fylltist mjúklega lífi í síðasta dagsbirtu. Tilman hélt áfram
órólegar hendur kyrrar og augu hans faðmuðust aftur
vinnu undanfarið. Hann stóð upp og gekk þungum skrefum til
Madonnu-styttan og - eins og svo oft áður - það
birtist honum aftur að hann stóð ekki frammi fyrir dauðum
tréverk, en dularfull vera sem slær. Hann eitt sinn
fann aftur mjúklega fallandi dúka flíkarinnar, tók eftir kunnuglegum,
sérkennilegum skjálfta fara um líkama hans,
sem alltaf kom yfir hann þegar hann byrjaði að skera
kærleiksríkt og náið andlit úr mjúkum, ilmandi viði
úr innfæddum skógum. Í vinnunni hafði hann alltaf gaman af að vera
einn og hann var hvorki bundinn tíma né klukkustund.
Allt sem hann sá og elskaði eða hataði í lífi sínu,
tók það bara í hendur sér til að láta það verða nýtt
að vera úr steini eða tré og létta á hversdagsleikanum
lifa. Það hefur ekki verið auðvelt fyrir eiginkonur hans að lifa við hlið hans.
Hann hafði gifst þrisvar sinnum, en dauðinn hafði verið
sameiginlegur gestur og hafði haldið áfram að halda því sem hann trúði
að eiga algerlega. Stundum fannst honum eins og hann væri
sekur, eins og hann hefði látið líf eiginkvenna sinna, sem hafði verið svo

Machine Translated by Google

sérstakt fyrir hann, flæða of mikið í gegnum hendurnar hans inn í hans vinna. Þau höfðu alltaf verið eins og uppsprettur fyrir hann, frá sem hann gat fengið styrk og gleði og stundum líka smá frið. En þau voru ekki alveg farin, og þetta var góð og huggandi vissu fyrir húsbóndann. Fegurð og aðalsmennska spruttu upp úr efninu. Hann hafði uppfyllti óskrifað lögmál; fæddur úr engu, hafði hann gerði sköpun og trú á lífið sýnilega í mállausum verum.

Það er löng leið síðan erfiðleikinn sem lærlingur á hátindi starfs síns. Hann hafði séð marga og lönd. Ó, heimurinn var víðáttumikill og þráin var því meira sem hann drakk það inn. En smám saman friður kom jafnvel yfir hann. Würzburg umkringdi óróleiki blóðs hans. Hér var hann í skjóli.

Meistarinn hugleiddi þetta allt saman rólega og þá áttaði hann sig á því að liðinn tími bænda-vakning var eins og stór fljót sem þrá hans rann í gæti flætt.

Hugsanir hans fóru enn á ný í gegnum fjársjóðinn salir kirkjulegra verkstjóra, í gegnum súluveggir háu dómkirknanna - í þeim öllum voru höggmyndir hans, minnismerki, altari, postulastyttur. Standandi í þessum voldugu steinskógum var hann alltaf hamingjusamur og hann dáðist að meistarasmiðjunum í land sem ögrandi hrúgaði slíkum mannvirkjum upp í

Machine Translated by Google

himinninn. Honum líkaði líka vel við bjöllurnar sem hringdu yfir víðáttumiklu landinu með þungum tónum sínum.

En eitthvað undarlegt hafði lifað ósjálfrátt inni í hann og nú braust í gegn. Af hverju héngu prestarnir upp? Hollenskt gull og litrík fínleiki þar inni? Hvers vegna sungu þau í bænum til Guðs erlendis? Hvers vegna virtist peningahljómurinn í kössunum vera mikilvægastur fyrir kirkjur? Þá kom villt neyð yfir Riemenschneider.

Hann kreppti blessaðar hendur sínar í öfluga hnefa. Hvernig oft höfðu klerkarnir neytt hann til að móta hluti sem hendur hans voru tregar til að gera. Samt sem áður fór ég eins og ég vildi, þeir gátu ekki orðið mér til; og á meðan hann var að hugsa, a Kalt glitrandi augnaráð jókst. Hann hafði notað fólk sem umkringdi hann dag eftir dag sem fyrirmyndir að verkum hans. Sveitakonur, börn úr borginni, karlar úr verkstæðum og úr sveitabæjunum - hann hafði komið fyrir þau í altarunum, og kirkjan hafði gefið þeim erlendum nöfnum.

Preláti prinsbiskupsins af Würzburg kom með meistarinn ný skipun. Riemenschneider er gremjulegur svarið sperrti upp eyrun. Þá sprakk það ákaft og taumlaust út úr honum: „Í borginni gengur orðrómur breiðast út, en ég vil ekki trúa því ... Meistari Riemenschneider! Á öllum tímum hafa helvítis öflin

Machine Translated by Google

áttu sinn stað innra með þér. Hvernig annars gætirðu komið fyrir
holdgervingur Andkrists innan hinna helgu altara?"

Undrandi og mjög undrandi spurði meistarinn:
„Hvar ... hvar er Andkristur, virðulegi herra?“

Hann renndi fölum höndunum í víðar ermarnar á fötunum sínum.
soutane og sagði kalt, dálítið hæðnislegt:

"Í hornum altarisins krjúpa bændur með
dónaleg andlit, og þú hefur skorið út nokkuð virðulega
ásjóna Júdasar í Heiligenblutaltar í
Rothenburg, svo það gæti verið Jóhannesarborg. Og á öllum
krossar sem þjófarnir eru horfnir, og", augu hans læddust upp
húsbóndinn og hann beygði sig fram: „og allar mæður Guðs
„Þú ristar andlit ungu konu þinnar, Elísu.“

Meistarinn brosti lágt og svalt til prestsins, lyfti mjóum höndunum í
afneitun og sagði: „Já, já, ég
Veistu hvað þú vilt segja: ... Og enn í dag er vörumerkið
af ófrægð, fyrstu mannverurnar naktar, standa
kátur og saklaus við inngang Marienkirche. Ég
Veistu hvað þér finnst um verkið mitt, þá ertu að segja að ég
hélt mig ekki við Heilaga ritningu. Nú er ég kominn að því
veit að það er hrein áhættusamt að sökkva sér niður líka
djúpt inn í Heilaga ritningu. Ég renndi mér bara af
fölskum fötum sem þú hefur vafið utan um fólkið
og nú er þetta pirrandi fyrir þig, því þú sérð
sannleikur.“

Machine Translated by Google

„Varastu, ráðgjafi, tréskurðarmaður hinnar heilögu og einu kirkju, hún hefur sakramenti Drottins, hún stendur ósnertur yfir öllu fólki. Vertu þjónn hennar!“
Vertu ekki hirðmaður djöfulsins og lakeja hans!

Meistarinn svaraði engu, heldur starði á prelátann lengi og með fyrirlitningu. Þegar þungu eikarhurðin skelltist aftur á eftir kirkjumanninum sem var að fara, vissi Riemenschneider að fyrsti stóri bjálkinn í

Brú sem hann hafði gengið yfir áratugum saman hafði brotnað.

Tilman Riemenschneider hafði verið í landinu í nokkra daga. Hann heimsótti vini og félaga sem hann vissi að tengdust leynihreyfingunni.

mótspyrnusamtök bænda. Þögla uppreisnin breiddist út
eins og eldur. Þörfin jókst hjá bændunum. En Tilman
Riemenschneider tók afstöðu með þeim.

Efst á borgarmúrnum í Würzburg var bóndinn-
Höfðingjarnir höfðu staðið í marga klukkutíma og beðið eftir
Bændaherir sem áttu að koma til borgarinnar. Þeir höfðu falið sig þar til uppreisnin hófst. Þegar viðvörunarbjöllurnar hringdu
Þeir komu skyndilega út og söfnuðu hljóðlega saman
menn. Mál þeirra stóðu nú í lagi. Erkibiskupinn hafði
flúði, hlýtur hann að hafa áttað sig á því að leikur hans væri búinn.
Bændurnir áttu að koma. Vindurinn skall á andlit þeirra eins og kaldur hnefi. Nóttin var köld og löng. Bermetter

Machine Translated by Google

færðist upp til Riemenschneider: „Það tekur bölvaðan langan tíma“
tíma, herinn gengur í átt að Würzburg.“

Myrkur, kuldi og bið jukust stöðugt
saman meira kúgandi, meira yfirþyrmandi.

Óp heyrðist í gegnum svarta myrkrið. Hófagljóð.
Hraðskreiður reiðmaður. Þetta var sendiboði Mergentheims. Út úr honum
andstuttir toguðu þeir í orð, fyrst aðeins tvö, sem
snúist brjálæðislega í hringi:

"Öllu er lokið... Öllu er lokið!... Ekkert er eftir"
herja bænda." Stammandi skýrslan um
Fall síðasta bændahersins brann í ótta þeirra.

Ekkert hreyfðist. Skelfingin jókst í kringum mennina.
eins og þau væru umkringd ógegndræpum vegg
logar. Þeir héldu að þeir væru að kafna. Það var
óbærilegt. Þá öskraði einhver villt, eins og aðeins
Barið dýr er fært um að gráta.

En þá braust það laus með reiði. Bændaleiðtogi
kallaði hvasst í gegnum ókyrrðina í
upplausn:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Hér, fljótur, a
hestur, við verðum að fara frá Würzburg! Þegar biskupinn
Þegar sigurvegararnir koma aftur munu þeir ganga inn í borgina og síðan okkar
Lífið verður búið. Við erum eins og leðja á skónum þeirra! Við… hin
síðustu!

Machine Translated by Google

Og undrandi á stífni hans: „Hvað er að?
Riemenschneider? Komdu!" Mjög daufur, en samt harður eins og
gler, kom svar hans til baka:

„Ég hef gert Würzburg frábæra… ég verð áfram. Ég mun ekki snúa mér við.“
hali, og… og… hvert… myndi… ég… fara?"

Þögn!

Aðeins svarti stormurinn í nótt geisaði. Engar stjörnur voru
skínandi, ekkert vonarljós hlýnaði.

Bændaleiðtogarnir hugsuðu betur um þetta. Þeir áttuðu sig á því
að nokkur flótti hefði verið óþarfur. Fyrr eða síðar
síðar hefðu þeir verið uppgötvaðir, eða þeir hefðu
hafa þurft að fela sig í skógunum, en þá mögulega
gæti dáið úr hungri.

Síðustu bændaleiðtogunum tókst að fela sig í þrjár
daga, síðan voru þeir uppgötvaðir og handteknir af
blóðhundar biskupsins.

Þau krjúpu fjötruð inni í djúpustu dýflissum
virkið Marienburg, brennandi augu þeirra einbeitt að
myrkrið. Enginn þeirra vissi af hinum.
Loftið í dýflissunni var óhreint og rakt.

Tillman Riemenschneider kafnaði næstum því í
Myrkur dýflissunnar. Dagur eftir dag leið, skref fyrir skref
skref, og margar nætur liðu. Á morgun var
horfinn og fortíðin var hrunin.

Machine Translated by Google

Skyndilega heyrðust fótatak fyrir framan steinhelli hans, eða það gætu líka verið keðjur. Dagsbirtan blindaði.
Riemenschneider. Honum var hrint áfram af hörku.
Bleikandi rauði tvíbönd böðlanna brann í honum
augu. Hann gekk inn í réttarsalinn.

Yfir auðmýkt hans var dómstóllinn krýndur.
Svartur, fjarlægur og tilheyrandi öðrum heimi. Á þeim tíma.
þegar hann vissi: Nú kemur uppskeran mín ... rauða
uppskeru.

Ákæran var lesin upp af borgarfógetanum.
klerkar höfðu afhent meistarann veraldlega hirðina;
hún hélt hreinum höndum, því hvernig gæti hún mögulega
Blóðugar hendur faðma hið allra helgasta?
Kirkjan var óflekkað. Hún stóð yfir hinum veraldlegu.
ríki sem þurfti að þjóna henni og veraldlega ríkið þurfti að
kveða upp dóminn:

"Tillman Riemenschneider, myndhöggvari, tréskurðarmaður, borgar-
ráðgjafi og fyrrverandi borgarstjóri Würzburg, er
sakaður um illgjarn landráð við konung sinn og lénsstjórn
herra, göfugi prinsbiskupinn af Würzburg. Vegna
óhlýðni og vegna þess að hann ætlaði að opna borgina fyrir
hinum krumpandi bænda-villutrúarmönnum, hann fær dóminn af
dauðinn ... en kirkjan ..."

Riemenschneider hlustaði varla. Hann leit í gegnum
allt, og úti heyrði hann fugl syngja. Lítill fugl,

Machine Translated by Google

Hann hugsaði, ég hefði getað notað lagið þitt í gær
og alla daga í dýflissunni, en ákæra og
Dómurinn hélt áfram, orð fyrir orð, nálgaðist hann, snerti hann, greip
hjarta hans eins og járnfingur og
braut það.

„Kirkjan er miskunnsöm í nafni Drottins,“
Riemenschneider verður aðeins sviptur hluta af starfi sínu.
eignir verða tekin af hendi, og með því að
pyntingar ... hendur hans ... verða ... brotnar!

Gat sólin skínið ... vindurinn blásið? Blésu trén
hafa rétt til að suða og fuglarnir rétt til að syngja
þegar þessum óbærilega sársauka var valdið? Má ekki
allt frýs af nafnlausum hryllingi?

Og það var gert!

Mennirnir framkvæmdu mannlegan dóm. Þegar
pyndararnir hófu hræðilega athöfn sína, húsbóndinn gróf sinn
tönnum í varir hans. Hann kvað ekki upp hljóð. Svo féll hann
í hvirfil af glóandi rauðum hringjum.

Svo að aldrei aftur eins og á miðöldum mun okkar
skapandi fólk verði pyntað - fyrir þessu berjumst við.

Machine Translated by Google

Sálin og líkaminn

eftir LE

Síðklassíska, kristna hugmyndin heldur því fram að það sé til djúpstæður munur á eðli líkama og sálar. Báðir eru af mismunandi uppruna: líkaminn er af jarðneskum-efnislegum uppruna, sálin af guðdómlegum-andlegum uppruna. Báðir hafa ólík örlög: líkaminn deyr og rotnar, Sálin er eilíf og lifir áfram eftir dauðann. Báðar standa í Mesta mótsögn gilda: líkaminn er uppspretta drifkraftar, grunnhvöt, andgilda og illsku; sálin er burðarmaður hins háa og góða og þar af leiðandi óendanlegs gildis. Milli bæði götanna og óbrúanlegs gljúfurs standa þau andstætt hvor öðrum. Óheilagur líkami er keðja frjálst, guðdómlega-andlegt háflug sálarinnar; það er þess óhreint, jarðneskt fangelsi.

Lífstilfinning okkar og náttúruleg tilfinning kyns okkar gera það ekki. sammála þessum meginreglum um deyjandi og hrunandi heim:

Við vitum að bæði - sál og líkami - eru falin okkur beint af skaparanum. Báðir eru jafnt birtingarmynd hins eilífa skapandi og undursamlega starfandi guðrækileg eðli.

Við vitum að við höfum erft bæði frá okkar forfeður og að bæði lifa áfram í börnum okkar. Við vitum að ákvörðunin um áframhaldandi líf eða dauða beggja sé

Machine Translated by Google

sett í okkar hendur með sjálfsábyrgð. Við lifum í lotningu fyrir því að við erum kölluð til að hjálpa til við að varðveita verk skaparans og dreifa því í gegnum aldirnar.

Við vitum að göfugleiki og hreinleiki líkama okkar er samtímis sálar okkar og öfugt. Við vitum að hver sem spillir líkama sínum spillir einnig sál sinni, að hver sem spillir sál sinni markar einnig líkama sinn. Við vitum að við getum aðeins menntað og mótað sál okkar ásamt líkama okkar og öfugt.

Við vitum að í raun erum við eitt og hið sama með líkama okkar og sál, og að helgun annað er einnig helgun hins.

Machine Translated by Google

Móðir Jörð - Föðurland

Þar býr skjól vonin og trúin, fórnin og hollusta, verk og starf ótal kynslóða. Það er arfleifð, helguð og gjörð heilög fyrir tilstilli líf og dauði forfeðra okkar, gefið okkur sem sterkur og falleg arfleifð. Hversu margar mannshendur hafa byggt, hugrökklega og trúfastlega, á hinu mikla heimalandi hjarta okkar - Evrópa. Hversu margir hafa fórnað, annast, vann, svelti, hugsaði og þjáðist! Sérhver hönd-
Lengd jarðar okkar hefur verið óþreytandi unnin og dauðans varin aftur og aftur. Það sama gerðu germanskar Maðurinn mótar hægt og rólega í aldanna rás hið skýra einkenni þorpa, borga, virkis, dómkirkna, kastala, brúa, gatna og öskrandi verkstæða út í landslagið.
Það sem birtist fyrir augum okkar þegar við segjum: Móðir Jörð - Föðurland. Frá þessari jörð höfum við alist upp, það umlykur okkur, heimalandið gefur lífsins kraft.
Oft þekktu germönsku menn það ekki og voru það ekki meðvitaðir um gildi þess. En þegar þau voru umkringd útlendingurinn, varð þeim sárt ljóst að
Heimalandið er gott og óbreytanlegt eins og móðir, aldrei hverful, alltaf reiðubúin að taka þau upp og næra þau með styrk og trú.

Machine Translated by Google

Þetta var erfið leið, þangað til einn maður stóð upp og sagði
með skýrri röddu sem við þurftum að vaxa umfram ástina á
jarðvegur okkar nánasta heimalands; það var maður sem
kenndi okkur að skilja að einmitt í hinu dásamlega
fjölbreytileiki ættbálkapersóna og landslags
Germönsk lönd eru þar sem auðlegð lífs okkar liggur, og
að aðeins í skilningi, þakklæti, verðmætum - og kærleika -
allra sem tengjast blóði og menningu
Veitum við okkar eigin bestu þjónustu í Evrópu?
Heimaland. Þetta er stórt, heilagt heimaland fyrir okkur
Germana, og hvert landslag í því er hornsteinn, enginn má
vanta, og aðeins öll saman passa þau saman.
saman í eilífa fegurð okkar mikla norræna-
ákveðið búseturými.

Machine Translated by Google

Af sama tagi

Járnbrautin fyrir aftan Þrándheim eyðilagðist, svo
Félagið þurfti að fara í göngu.

„Á leiðinni í Noregi,“ hugsuðu riffillmennirnir á meðan þeir
formæltu og köstuðu bakpokunum sínum á bakið, „er eins og
að ausa vatni úr sjónum: það virðist aldrei ætla að enda.“

En landið var fallegt, fallegra en nokkurt annað land.
annað svæði sem þeir höfðu séð hingað til, og þeir höfðu fengið
víða um Evrópu á meðan stríðið stóð yfir. Gatan fór
upp brekkuna, ekki skyndilega, heldur á svo auðveldan og
heillandi háttur að maður tók varla eftir því á meðan gengið var.
Lítil, dökk vötn lágu á milli fjallanna, og
akrar og engjar voru svo grænir - eins og í grasinu eins og
heima um páskana, þó að hvítasunnudagur hefði
liðið fyrir löngu síðan.

Félagið hélt áfram göngu sinni fram á morgun, og
Eftir stutta hvíld síðdegis gengu þau langt inn í
nóttin. Loksins sá fylkingin, sem var á undan, bæinn;
Markmið göngunnar þennan dag hét Ogendal.
á þessari stundu varð fyrirtækið fyrir biturum vonbrigðum,
því að allur bærinn, sem lá svo fallegur í
dalurinn, var svo gjörsamlega eyðilagður að aðeins rústir gætu verið til staðar
sjást. Ekkert eitt einasta hús stóð lengur, bara

Machine Translated by Google

öðru hvoru veggur, stakir reykháfar og veggir.
Alls staðar á milli leifanna reykti og
rjúkandi. Þegar fyrirtækið stoppaði á
túninu handan við bæinn, einn af byssumönnum sem voru
sem voru í útilegu hér í héraðinu sögðu að í gær
Það hafði verið harður bardagi hér. Norðmennirnir höfðu
veittu hugrökk mótspyrnu; með því að gera það hafði bærinn farið
upp í loga.

En byssumennirnir voru orðnir þreyttir á löngu göngunni og
Skipstjórinn gerði þetta stutt. Hann benti með hendinni upp á við
hæðirnar, þar sem bæirnir voru: „Sérhver sveit
einn býli!

Ungi ljóshærði liðsforinginn sem leiddi fyrstu sveitina
leit fljótt á umhverfið: „Ég er nú þegar með mitt," sagði hann og sneri sér
aftur að rifflimönnum sínum: „Fyrsta sveitin til
„Býlið er rétt, það eru þrjú tré!" Rifflararnir sneru sér við
höfuð þeirra. Einmitt hæsta býlið! En þau sáu
að þessi býli væri fallegri og stærri en
aðrir. Eins og kastali stóð það uppi á hæðinni. Dökkrauði
bjálkar pössuðu fallega við hvítum gluggaramma og
Allt í kring lá ósnortið land af engjum, akrum og
skógur. Það var vissulega gott að vera þarna uppi.

Liðsforinginn safnaði saman sveit sinni. Riflarnir
lyfti bakpokunum aftur og klifraði síðan upp stíginn.
Í gegnum birkiskóginn fór það upp á við. Þegar

Machine Translated by Google

ferskt grænt tré opnaðist, bóndabærinn
lá þegar fyrir framan þá. Engjarnir voru breiðir út
allt í kringum bygginguna. Akrarnir voru nýmalaðir.
Allt virtist svo hreint og snyrtilegt. Í alvöru, bóndinn
sem bjó hér var konungur í sínu veldi. „Við erum
„riffilmenn úr annarri sveitinni," flautaði liðsforinginn
Sem betur fer var það uppáhalds marsarlagið hans, „við berjumst og
sigrum, en við hörfum aldrei!" Svo lét hann sveit sína stoppa
og gekk hægt upp að bænum.

Þetta var breitt og virðulegt hús. Yfir hið gríðarstóra
Inngangurinn stóð út fyrir mjótt þak, sem var borið af tveimur
trésúlur. Súlurnar voru með fíngerðum tréskurði,
næstum of viðkvæmt fyrir þunga hliðið. Einmitt augnablikið
Liðsforinginn ætlaði að leggja höndina á hurðina
handfangið, gamall maður steig út undan tjaldhimninum.
Hann var mikill á vexti, svo mikill að hann var töluvert hærri.
en liðsforinginn, sem var reyndar nokkuð stór
sjálfur.

Gamli maðurinn sá hermanninn og greip með báðum höndum
hnefar í dyrakarminn, stóð þar klofvega og
hristi höfuðið reiður. „Halló!" sagði liðsforinginn.

Gamli maðurinn kyngdi nokkrum sinnum og stuttu síðar
sagði: „Nei." Það hlýtur að hafa verið eina orðið sem hann gat sagt.
á þýsku, „Nei, nei!" Og grannt, ferkantað andlit hans leit út
óvingjarnlegur, og í gráum augum hans skein logandi reiði.

Machine Translated by Google

Liðsforinginn brosti aftur og sagði létt: „Þú verður að
Gisti sveit mína hér í nótt, fjörutíu menn; þeir,
Finnið pláss í húsinu, hér, hinir í fjósinu!

Gamli maðurinn kreisti fingurna í viðinn á
dyrastafinn og stakk fótunum í jörðina, eins og hann
einn þurfti að neita allri sveitinni aðgangi
raðaði sér upp fyrir framan húsið. Reiður sagði hann: „Nei!“

Liðsforinginn kallaði á liðsforingjann og sagði honum að
Horfa á eftir hlöðunni og undirbúa stráið fyrir búðirnar. Hann
myndi ráða við gamla manninn hérna alveg sjálfur.

Um leið og liðsforinginn sagði þetta,
Maðurinn gekk nokkur skref fram og labbaði inn í húsið
frammi fyrir liðsforingjanum, eins og hann hefði skipt um skoðun.

Liðsforinginn stoppaði andartak við dyrnar.
Hann sá breiðan, lágan sal fyrir framan sig, veggirnir voru
Þiljað með viði, en fyrir ofan það voru þungir svartir bjálkar.
Herbergið fékk aðeins birtu sína frá dyrunum og lá
að hluta til í myrkrinu. Aðeins smám saman gat liðsforinginn
greindu að menn stóðu hér, tíu, tólf menn, allir svo háir
að þeir náðu næstum því upp á lága loftið með höfðunum.
Þau voru öll með sama óvingjarnlega andlitið og gamli maðurinn.

Skyndilega sá liðsforinginn að mennirnir stóðu
í kringum börur. Látinn hermaður lá á börunum.
Liðsforinginn tók af sér húfuna.

Machine Translated by Google

Mennirnir í hringnum gáfu þessu engan frekari gaum.
til hans og horfðu þögul niður á hinn látna mann. Þeir báðu
ekki, þeir hreyfðu ekki einu sinni varirnar. Og andlit
mannanna stirðnuðu aftur, eins og þeir væru bara að
saman, en ekki til að sýna hvert öðru sorg sína.

Liðsforinginn sá grannt andlit hins látna,
sem var föl eins og vax. Augun voru lokuð. Breitt, dapurlegt
ör lá yfir ennið. En svipurinn
friðsælrar hvíldar lá á andlitinu. Jakkinn á
Norskur hermaður lá breiddur yfir bringuna og húfan lá ofan
á henni. En við rætur börunnar stóð plógurinn. Þá gekk
gamli maðurinn að einum mannanna.
og lagði hljóðlega hönd á öxl hans. Um stund
Maðurinn leit upp og lyfti höfðinu sem merki um að hafa
skildi hann. Síðan sneri hann sér að liðsforingjanum. „Hinn

„Bóndinn er dáinn,“ sagði hann á góðri þýsku.

Liðsforinginn kinkaði stuttlega kolli til samþykkis:
„Við munum vera í fjósinu,“ sagði hann. Maðurinn endurtók
að svarið væri norskt. Gamli maðurinn hlustaði og þagnaði.
kinkaði kolli.

Liðsforinginn fór og hýsti sveit sína í
fjósið. „Enginn fer inn í húsið.“ sagði hann
útskýrði fyrir byssumönnum. „Bóndinn féll í bardaga, líklega
í bardaga í gærmorgun.“

Machine Translated by Google

Þegar liðsforinginn kom aftur inn í húsið eftir smá stund voru tveir hermenn í fylgd með honum, sem báru stálhjálm og byssu. Gamli maðurinn var
hrökk við í fyrstu og mennirnir lyftu höfðum sínum og horfðu fram hjá liðsforinginn. Um stund var algjör þögn í herberginu. En hermennirnir tveir gengu að hinum látna, heilsuðu og stóðu vakandi og lögðu byssurnar niður fyrir framan þá með hörðum höndum og stóðu vörð.

Í fyrstu höfðu mennirnir stigið aftur upp að veggnum. Ekki
Þeir höfðu ekki fyrr en nú gert sér grein fyrir hvað þetta átti að þýða. Liðsforinginn stóð frammi fyrir manninum sem hafði áfrýjað.
til hans og sagði: „Bóndinn hefur fallið sem hermaður. Ég
„Feldu honum verðina!“ Hægt og rólega þýddi maðurinn orðið.
með orði. Mennirnir allir í kring beygðu höfuð sín í
þögn og liðsforingjanum fannst andlit þeirra
voru ekki eins harðir og óvingjarnlegir og áður.
En nú ung kona, sem hafði setið mitt á
borðið, reis upp. Hún var hávaxin og grannvaxin og frjálsleg.
náttúrunni. Liðsforingjann virtist sem hann hefði aldrei
séð fallegra og göfugra andlit.

Konan birtist í dyrunum og leitaði að einhverju
augnablik við látna manninn. Þá sá hún Þjóðverjann
hermenn, sem stóðu hreyfingarlausir við rætur böranna,
með byssurnar fyrir framan sig, aðra vinstra megin, hina
einn hægra megin við plóginn. Þeir stóðu ekki í

Machine Translated by Google

einhvern annan hátt frammi fyrir hinum látna sem
aðrir menn gerðu það, og andlit þeirra var jafn alvarlegt og
alvarlegt svipbrigði eins og andlit hinna mannanna. Ótti við
dauðinn var yfir öllu.

Konan sá þetta og gekk aftur inn í herbergið.
Þegar hún kom aftur inn í salinn hélt hún á tré
skotgraf í báðum höndum sem lá á annarri þunnu
norskum flatbrauðsbrauðsbrauði og rétti það Þjóðverjunum
Yfirmaður: Liðsforinginn þekkti siðinn, braut af
brauðbita og át hann hægt. Hann vissi að
með þessu var hann orðinn gestur í þessum bæ.

Næsta morgun, þegar sveitin lagði af stað
Aftur gekk gamli maðurinn að liðsforingjanum.

„Takk fyrir,“ sagði hann og liðsforinginn þekkti
að hann hefði lært þetta þýska orð einmitt af þeim sökum
tilgangur. Þá kallaði hann á manninn sem gat talað
Þýska og benti honum hvetjandi.

„Þjóðverjarnir skutu bóndann,“ sagði maðurinn alvarlegur.
leggja áherslu á hvert orð og líta dapur út.

„Þetta er stríð,“ sagði liðsforinginn. „Þetta er stríð,“ sagði maðurinn.
endurtók. Og gamli maðurinn sem virtist hafa
skildi orðið, kinkaði kolli til samþykkis. „Það kann að hafa
„Varð að koma að þessu,“ sagði maðurinn aftur og andlit hans
bjartari, „en ég vil segja þetta: ekkert hatur mun
vera áfram!

Machine Translated by Google

Liðsforinginn kinkaði kolli orðalaust. Hann vildi í raun segja eitthvað, en stór orð þýddu hann ekki mikið. Um stund leitaði hann að...

viðeigandi svar.

Loksins fann hann orðin sem hann vildi segja. „Við erum af sama tagi,“ sagði hann.

„Það er rétt,“ endurtók maðurinn, og nú rétti gamli maðurinn einnig höndina til lögreglumannsins. „Við erum af sama tegund.“

Machine Translated by Google

Í dag þekkjum við samfélagskennd sem er langtum sterkari en stjórnmálalegir eða efnahagslegir hagsmunir geta útskýrðu. Það er samfélagstilfinningin sem er ákvarðað af blóðinu.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Gullverðlaunin fyrir hugrekki

Þegar eftir (fyrri) heimsstyrjöldina hlóðust austurrísku fánarnir -
sem hafði verið varpað út í vindinn í allar áttir
um alla Evrópu á ótal gömlum og nýjum dögum
sigur fyrir heimsveldið - þurfti að lækka í heiðri, enginn kadett bar þá
hátt og veifaði inn í sameiginlegt
musteri virðulegrar minningar. Eins og hin mikla þjóð hafði gert
sprungu í sex eða sjö hluta, svo fundu þeir hvíldarstað sinn hér og þar,
þar sem þeir ryðjast keisaralega eins og
um leið og vindurinn blæs af vígvellinum á
Kahlenberg (orrustan gegn Tyrkjum), nokkrir einnig í
Ungverjaland, sumar í borgum sem allt í einu tilheyrðu löndum sem
áður höfðu aðeins þau forréttindi að sjá satínfánana, skothríðina, eftir
að þeir höfðu gefist upp.
til þeirra. Undarlega héngu staðlarnir í ýmsum
salir, og þegar einhvern tímann í fjarlægri stund á kyrrlátri nóttu
Síðasta litaða flækingurinn flögrar frá pólunum eins og mölfluga til jarðar
og fellur í duft, frægð þeirra mun enn vera
frábært.

Rétt eins og fánarnir, sem höfðu verið settir út í myrkrið,
svo var heldur enginn þeirra sem höfðu gengið í göngu sinni
hermannabúningum í fjögur ár, leyft að sýna heiðursmerki sín fyrir
hugrekki, ef heimili þeirra var

Machine Translated by Google

var staðsett í einu af nýju löndunum. Heimkomnir hermenn renndu orðum sínum, krossum og borðum í kistur eða á bak við þvottahúsið. Já, þeir gátu aðeins geymt orðurnar fyrir hugrekki í myrkrinu; og því
stundum rétti gamall stríðsmaður út höndina

í átt að þeim, þegar hann óvart sá þau, til þess að finna fyrir þeim, gjöfum frá heimsveldi, áður en hann renndi hinum reiðilega, klingjandi hlutum aftur inn í
dökkt.

Þetta sama gerðist einnig hjá liðþjálfa sem hafði hlotið gullverðlaun fyrir hugrekki hjá San í
Karpatafjöll - fyrst það litla og áður en langt um líður það stóra silfurverðlaun fyrir hugrekki og síðar bronsverðlaun í Týról orðu, og þar að auki deyja „Karl-Truppen-krossinn“. Hann var maður sem hafði yndi af vopnum, sem ekkert hefði getað glatt meira en að vera áfram hjá fyrirtækinu.
til dauðadags, í Galisíu eða Trient, í Bosníu eða á
„Schmelz“, honum hefði verið alveg sama hvar. En sem Þjóðverji, sem fæðingarland var í skugga annars
ákafur, víðtækur græðgi þjóðarinnar, steig hann rétt
eins og fánar og orður út í myrkrið og varð að
bóndi, og alls ekki slæmur bóndi... bara að hann náði til
oftar en aðrir á bak við þvottinn inn í skápinn til að draga fram fimm verðlaunapeningana til að láta þá klingja áfram
lófa hans.

Machine Translated by Google

Hann tók sér konu, yrkti akrana, eignaðist barn,
og þegar það var að fæðast og hann sá hversu örvæntingarfull
kona hans glímdi við fæðingarhríðina, hvernig ljósmóðirin
greip inn í fyrir hönd konunnar og öskraði „mamma“ eins og
svo marga sem hann hafði séð deyja á vígvellinum, þá án
þess að gera sér grein fyrir því, sló hann hælunum saman,
hjarta hans barðist hátt og ennið brast í sveit;
hann fann að hér gat hann ekki annað gert en að standa
í athygli ... annars hefði hann þurft að krjúpa í
horn og gráta aumkunarvert.

En þegar barnið í vöggunni krókaði og konan
brosti himinlifandi, þakklátur léttur maðurinn hafði
forvitnileg innblástur, innblástur sem hann myndi aldrei fá
hefði haft ef her hans væri enn að ganga undir fánum og
trommum, því enginn liðsforingi hefur nokkurn tímann haft rétt
til að veita manni orður og heiðursmerki; en nú þegar
herinn og orðurnar voru horfnar og í myrkrinu hafði hann
hugmynd að haga sér eins og yfirhershöfðingi og umbuna
banvænni baráttu. Hann sneri yfirvaraskegginu, gekk að
skápnum, tók upp fimm orðurnar og
horfði lengi á þau. Því hné hans voru enn
skjálfandi, hann var tilhneigður til að gefa sitt hæsta og mesta
glæsilega skreytingu, en þá hugsaði hann til þess að barnið
væri bara stelpa; hann hristi höfuðið og valdi
stór silfurverðlaun, sem glitruðu á hvítum og rauðum teningum

Machine Translated by Google

röndóttu borða og festi það við náttföt mömmunnar.
Megi hlæjandi móðirin neita, megi ljósmóðirin þrýsta
höndum sínum með jarðbundnum belg á magann, orðan
nú var veitt og lá dag eftir dag, þar til konan
í barnsrúminu hafði náð sér, á náttborðinu, og allir sem
komu í heimsókn gátu séð að lögregluþjónninn heiðraði
konu sína á sama hátt og hann sjálfur hafði verið
heiðraður í fortíðinni. Síðar setti hann ekki orðuna aftur
inn í skápinn. Það tilheyrði ekki lengur honum, heldur
hermaður standandi í skugganum, sem var það sem honum
fannst um sjálfan sig; það var nú eign konu hans, og hann var
næstum því að miskunna henni orðuna. Hún gerði það ekki í raun og veru
skilja, engu að síður þurfti hún að annast
heiðursskreyting héðan í frá sjálf, ekki í myrkrinu
auðvitað, þaðan sem það hafði komið fram, hringlaga og
glitrandi eins og stjarna, vegna nýja lífsins. Hún lagði það í
plötu úr slípuðu gleri á skenknum og þar gæti það verið
ljómandi.

Fljótlega kom annað barn og faðirinn umbunaði því
konu sinni með litlu silfurverðlaunin, og ári síðar með
bronsverðlaunin, því báðar voru aftur stelpur. Jafnvel í
Fjórða árið breyttist þetta ekki, þótt móðirin
næstum dó við fæðingu; en liðþjálfinn - nú þegar eins og
alvöru hershöfðingi, sem heldur oft ekki
skynjaði hið sanna verðleika - gaf henni alls ekki

Machine Translated by Google

gullverðlaun fyrir þetta, en minnstu viðurkenningu hans, „Karl-Truppen-krossinn“.

Þegar fimmta og sjötta stúlkan fæddust eftir þetta, virtist hugrekki konu hans hafa orðið að einhverju venjulegt fyrir manninn, ekki þess virði að meta, rétt eins og, eins og hann átti við, sum af hans eigin hetjudáðum voru einnig óáreitt, og því krafðist réttlætið þess að hann gerði ekki mikið uppnám út af slíkri kvenkyns blessun afkomendur lengur, og honum var jafnvel leyft að veiða krabba og mögla yfir því, þangað til að lokum, átta ára gamall, kom drengurinn, svo auðveldlega og áreynslulaust, svo hratt og næstum án sársauka fyrir móðurina, að sanngirnin krafðist þess hún hefði átt að láta taka burt skreytingar frekar en fá nýjan; en það var drengur, og þar stóð faðirinn við rúmið með tárin í augunum, og hann lagði gullverðlaunin, hæstu viðurkenningu Austurríkismanna, á brjóst konunnar í barnsrúmi, og hún, sem hafði alltaf hló að þessum heiðri, varð alvarlegur og grét af gleði yfir barninu, og líka aðeins yfir medalíu.

Strangt til tekið hafði hún verðskuldað þessa viðurkenningu. löngu síðan. En miðað við að það hafði kallað á flest einstök hetjudáð til að vinna þessa orðu, og með það í huga að fánarnir voru vitni að svo mörgum klukkustundir sem mótuðu heimsálfuna í sögunni, það var bara rétt að

Machine Translated by Google

Mesta umbunin fyrir hugrekki hafði verið tekin úr myrkrinu og lögð á
létta mjólk og framtíðarbrjóst móður, aðeins fyrir dreng ... því hvað leikur
hverfuls manns væri dýrð og fánar, orður og

heimsveldi, myndu ekki alltaf nýjar varir drengja með sog
finna sína fyrstu hetjulegu næringu við slík full brjóst.

Machine Translated by Google

Að vera hreinn og verða þroskaður

eftir ungan SS-mann á austurvígstöðvunum

Það er ekki langt síðan að við hugsuðum um hreinleika og þroski sem eitthvað forvitnilegt; við hlógum jafnvel að hugmyndunum. Var ekki hörku bardagans fyrsta boðorð okkar og hreinleiki eitthvað fyrir ungar stúlkur? En við hafa breyst síðan. Nú sjáum við með öðrum augum og fáum ekki lengur styrk til verka okkar eingöngu úr stormum æskunnar. Langvinn stríðsáranna hefur gefið okkur dýpri styrk í þolgæði og hörku. Nú við sköpum styrk úr hlutum sem við vorum vön að nota hugsaðu aldrei einu sinni um það. Í dag getum við séð heimili okkar, fegurð blóms á ökrum og bros barns með augu sem hafa orðið vitrari af sársauka missisins og meðvitund um hættu.

Í stuttu máli, við höfum vaxið úr grasi. Í miðri Eyðilegging allt í kringum okkur, virðist eina markmiðið sem kjarni hreinustu þráa okkar og fórna: Ríkið. Og leiðin að þessu markmiði liggur um stríðsmann karlmennska.

Því harðari sem baráttan fyrir markmiði okkar er, því ósveigjanlegri er krafan um hreinleika vilja okkar, heiðarleika persónuleika okkar og ótvíræðni í anda okkar. hegðun. Hæsta karlmannlega hugsjónin verður að vera til staðar, ef

Machine Translated by Google

Ríkið á að nást, því Ríkið táknar
Nýja mannskipanin; fjölskyldna, ættkvísla og
einstaklingar. Og stríð er háð fyrir þessa nýju skipan.

Við skynjuðum fyrst þráðinn um algjöra útrýmingu í
þetta stríð til hæsta nefnara mannkynsins í orrustunum í austri.
Vissulega eru kröfur um varðveislu kynþáttar aðeins dýrafræðilegt mál,
ef varðveisla arískrar andlegrar iðkunar og menningar er ekki innifalin
í því.
Engu að síður er svar okkar við tortímingu mannkynsins í
heimurinn er ekki aðeins hernaður og mótspyrna, heldur einnig okkar
eigið umbreytta líf, og karlmennska og hreinleiki eru sterkustu vopnin í
þessari hernaði. Já, hreint í
Hæsta skilningur var sá sem sökk við Langemarck
í flæmska jarðveginn; hreinir voru þeir föllnu sem enn liggja í ómerktum
gröfum í austri; og hreinir voru einnig allir þeir sem á mestri neyð
Þýskalands
hlýddi kalli fyrstu ára þessa stríðs.

Þannig ber einnig að skilja þjóðarsálminn okkar „Þýskaland,
Þýskaland yfir öllu“: ekki sem sigurróp, heldur sem djúpa skyldu til að
byggja upp æðri mannkynsskipan.
og sem hugarfar stoltsins mikilfengleiki köllunarinnar
að vera stríðsmenn fyrir þessa nýju skipan í heiminum. Þetta
Hugsunarháttur frelsar okkur frá birtingarmyndum hnignunar, sem við
sjáum á öllum sviðum: eiginhagsmuni,
hagnaðargróða og pólitískt svindl. Þetta snýst ekki um

Machine Translated by Google

að halda bara eigin töflu hreinni útlitslega séð - algjörlega borgaraleg sjónarmið - en það snýst um að hafna meðvitað allri yfirborðskennd sem merki um lítilmótleika, tvíræðni og ótryggð sem óverðugleika í

Hjónaband eins og það er meðal félaga manns, og allt klám og ósiðsemi sem skemmtun. Hvers vegna?
Því allt þetta opnar óvininum leið til að komast inn og ná fótfestu. Að vera hreinn þýðir líka að
hafa samvisku og umhyggju og iðka góðvild
og félagsskap.

Því er krafist óafturkallanlegs svars frá hverjum og einum af okkur hvað varðar alla þætti tilveru okkar. Því meira sem við gerum okkur grein fyrir því að við erum að vinna að félagslegri og pólitískri Nýja skipanin, og því meira sem við tileinkum okkur þá meðvitund að einungis í þjónustu við ríkið felst göfugleiki okkar, því ljósara verður okkur að aðeins þeir
geta iðkað og haldið yfirráðum í þessum heimi sem hafa
héldu sér hreinum - jafnvel frammi fyrir mistökum og smán.

Við höfum séð félaga falla rétt við hliðina á okkur sem voru ungt og alveg óklárað. Það fyllti hjörtu okkar af
sorg og kjarkleysi. Það er þó þá sem við
upplifað þann sannleika að lífsfylling er ekki fall af magni, heldur gæðum áranna,
sem okkur hefur verið gefið. Þetta er svo vegna þess að hver einasti

Machine Translated by Google

Lifandi maður, kona og barn geta fengið kórónu
líf: að deyja fyrir föðurlandið.

Lífið án hreinnar löngunar er tilgangslaust. Þess vegna tileinkum við okkur djúpt orð Goethes: „Að lifa fyrir ánægju er“ lágkúrulegir; göfugmenni lifa fyrir lög og reglu.“ Við getum það ekki vita nákvæmlega hvert við klífum í þessari baráttu og hvaða form og ástand bíður okkar á fjallstindinum
hér að ofan, en Ríkið er tafarlaust verkefni, sem við
geta nú þegar þekkt og uppfyllt. Og að vera innra með sér
Að vera búinn til þessa verkefnis krefst hreinleika og karlmennsku.

Takið eftir borgaralega hermanninum, sem setur alla falska og óhreina guði í hásæti. Kannski fyrirlítur slíkur maður fáfræðislega hreinleiki og karlmennska, því allt sem hann hefur alltaf verið verða fyrir innantómum myndum þessara dyggða og aldrei kynþáttabundnu andlegu innihaldi þeirra. Í öllu falli er sá eini sannur maður, sem rótar þræði sálar sinnar í
grunnur; í útlimum, sem ein og sér vekur ást
fjölskyldu og föðurlands, í trú á guðdómlega lögmálið sem gildir í lífi kynþáttar hans og í viljanum til að
Haltu áfram að ganga rólega til dauða síns, því hann
þekkir merkingu þess dauða sem hæsta fórn til
Guð.

Að vera meistari þýðir að vera þroskaður, hafa andlega innsýn, horfa lengra en útlitið, gera það sem nauðsynlegt er,
og að missa ekki trúna á ferlið. Ekki vegna þess að við

Machine Translated by Google

höfum við vald og vopn í höndum okkar, njótum við þess?
ákveðin staða í þessum heimi, en vegna þess að við erum raunveruleg
stríðsmenn fyrir ríkið. Þetta þýðir að við höfum valið:
ábyrgð, agi, ábyrgðarskylda, virðing og
góðvild - þ.e. að verða sterkari maður og ný skepna, og að láta ekki
heiminn setja „lögmál“ sín fyrir
okkur. Við erum meistarar, því við stöndum í tengslum við
heiminn sem verkfæri í þjónustu æðri skipanar.
Þessi viðurkenning gerir okkur þroskaða án tillits til aldurs.
Átján ára gamlir hafa á þennan hátt og með hörku stríðsins verið gerðir
að mönnum. Reynslustundin reyndist þeim ekki vanta, heldur vitnar
hún um að þeir
eru sannarlega orðnir fullþroskaðir.

Machine Translated by Google

Þetta var alveg ágætur félagi

eftir Heinrich von Klein

Á ferð minni til Frankfurt gistihúsaeigandi í þorpi
nálægt Jena sagði mér hvernig - nokkrum klukkustundum eftir bardagann
þegar her Hohenlohe-prinsins hafði yfirgefið bæinn algerlega og hann
var umkringdur honum.
af Frökkunum, sem höfðu talið það hernumið - a
Einn prússneskur hermaður birtist í bænum. Gistihúseigandinn fullvissaði
mig um að ef allir hermennirnir sem höfðu tekið þátt í bardaganum hefðu
verið jafn hugrakkir og þessi náungi,
Frakkarnir hefðu verið sigraðir jafnvel þótt þeir hefðu gert það
hafa verið þrefalt sterkari en þeir í raun voru.
Hér er saga gistihúseigandans…

Algjörlega þakinn ryki, þessi náungi hoppar af stóli
hest fyrir framan gistihúsið mitt og hrópar: „Gistihúseigandi!“

Þegar ég spyr: „Hvað er að?“ svarar hann: „Eitt glas af…“
„brandí!“ og um leið og hann kastar sverði sínu í slíðrið bætir hann við:
„Ég er þyrstur.“

„Guð á himnum!“ segi ég, „vilt þú, vinur minn, ekki flýja?!“
Frakkarnir eru nálægt bænum!

„Nú, nú!“ segir hann og á meðan hann setur beislið yfir háls hestsins
útskýrir hann: „Ég hef ekki fengið neitt í allan dag!“

„Ég held að þú sért haldinn af Satan!“ segi ég við hann.

Machine Translated by Google

„Hæ, Liese!“ kalla ég og hún réttir honum flösku af
„Danziger“.

„Hérna!“, og ég vil gefa honum alla flöskuna svo
að hann muni ríða á.

„Tútt, tútt!“ segir hann og þurrkar svitann af sér
enni, „Vegna þess að ég hef engan tíma!“

„Þú ert dauðans barn!“ hrópa ég.

Og aftur segi ég: „Hérna!“ um leið og ég helli honum drykk, og ég
Reyndu aftur að gefa honum alla flöskuna svo hann geti ríðað
„Drekkið og ríðið áfram! Heilbrigði ykkar!“

„Einn í viðbót!“ segir náunginn þegar skotin hringja
út á allar hliðar inn í bæinn.

„Annað? Ertu ekki áhyggjufullur?“ spyr ég.

„Einn í viðbót!“ fullyrðir hann á meðan hann þurrkar sér um skeggið og
snýtir sér úr nefinu af hestinum, „Því það verður
greitt með reiðufé!“

Í sálu minni vildi ég að hann…

„Hérna!“ segi ég og helli honum annan drykk.
langanir. Og eftir að hann klárar það, helli ég honum þriðja drykknum.
og spyrja: „Ertu ánægð(ur) núna?“

„Ó!“ hristir náunginn sig, „brandíið er gott!“

„Jæja!“ segir hann og setur á sig hattinn, „Hvað skulda ég?
þú?

„Ekkert! Ekkert!“ svara ég. „Farið burt, í nafni
djöfullinn, Frakkarnir eru þegar farnir að ráðast inn í bæinn!

Machine Translated by Google

„Jæja,“ segir hann og teygir sig eftir skónum sínum, „Svo Guð
„mun umbuna honum.“ og hann tekur fram stutta pípu.
úr skónum sínum og segir: „Náðu í eld handa mér!“

„Eldur?“ spyr ég, „Ertu ekki áhyggjufullur?“

„Eldur, já!“ segir hann, „því ég vil kveikja í pípu af
tóbak.“

„Þú ert haldinn af hersveitum!“ hrópa ég.

„Hæ, Liese!“ kalla ég á stelpuna, og á meðan náunginn er
Stúlkan fyllir pípuna sína og fær eldinn.

„Jæja!“ segir hann og heldur á pípunni sem hann kveikti í sér.
munninn, „Nú lenda Frakkar í vandræðum!“ Og
á meðan hann þrýsti hattinum yfir augun og greip um
beislinu, snýr hann hestinum og dregur sverðið sitt.

„Þú ert djöfullinn náungi!“ hrópa ég, „Bölvaður,
Galdraður ræningi! Viltu í nafni böðulsins
Farðu þangað sem þú átt heima? Þrír hermenn - er það ekki?
sjáið þið þá? - eru nú þegar að stoppa við hliðið!

„Líkar þér þetta!“ segir hann á meðan hann spýtir og horfir
hermennirnir þrír með glitrandi augum. „Ef þeir væru tíu, þá
myndi samt ekki óttast þá.“ Og á þessari stundu þrír
Frakkar eru þegar komnir inn í bæinn.

„Basso Manelka!“ hrópar náunginn og setur sporana sína.
að hestinum og hleypur að þeim; hann stökkvar á þá,
eins sannur og Guð lifir og ræðst á þá eins og hann hefði
öll herlið Hohenlohe á eftir honum, á þann hátt

Machine Translated by Google

að hermennirnir, sem eru óvissir um hvort fleiri Þjóðverjar séu í bænum, eru – gegn vana sínum – hissa. Og

Áður en einn gat snúið hendinni við, sló hann þrjá úr

söðlar þeirra og grípur hesta þeirra og með þeim inn

Hann flýgur fram hjá mér og öskrar: „Bassa Teremtemtem! Jæja, nú

sérðu, herra gistihúseigandi! Bless! Verði ykkur að góðu! Hoho!“ Hoho! Hoho!"

Gistihúsið undraði sig: „Ég hef aldrei séð svona

náungi í öllu mínu lífi!"

Machine Translated by Google

Útgáfuár

ÓÞEKKT

Machine Translated by Google

Tilvitnanir

Það sem einstaklingnum var gefið af náttúrunni, verður hann að gefa áfram sem framlag til þjóðar sinnar. Það er aðeins hægt vera einn réttur í þessu samfélagi; það vex frá að uppfylla sína eigin, úthlutaða, æðstu skyldu.

- Adolf Hitler

***

Allar þjóðir sem börðust í heimsstyrjöldinni heiðruðu „óþekkti hermaðurinn“. Í París hvílir hann undir „Sigurboginn“. Í London sefur hann sinn síðasta svefn. Undir svörtum marmara Westminster Abbey. Í Berlín Hann býr í höll kanslara ríkisins. Þýskaland er eina landið þar sem „óþekkti hermaðurinn“ er ekki dauður, en lifir.

- Friðrik Boek

Sænska akademían, Stokkhólmi

Machine Translated by Google

Þegar stríðinu lýkur munum við upplifa undarlega hluti hlutir. Ný skipan verður sköpuð í Evrópu og vinna mun taka þann sess sem það á réttilega skilið. Einn af þeim sérkennilegu birtingarmyndir verða þær að maður mun ekki lengur sjá Ameríka sem nýi heimurinn, frekar Evrópa sem nýi heimurinn heimurinn og Ameríka sem hið gamla.

Samkvæmt danska blaðinu *Faedrelandet* frá 22. júní, 1941, tölublað númer 170, þessi orð voru nýlega sögð við bandarískur blaðamaður hjá Hearst Press hjá hertoganum af Windsor, fyrrverandi enski konungurinn.

***

Þjóðernissósíalismi myndar alþýðusamfélag sem byrjar með barninu og endar með öldruðum einstaklingi. Nei Maður getur þaggað niður þessa risavaxnu sinfóníu þýsks lífs.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Misskilin félagsskapur

Félagsskapur er jafn fjölbreytilegur og lífið. Þúsundfaldur
eru dæmin sem sýna það. Það er skuldabréfið sem
heldur saman sannri félaga. Án sannrar félagsskapar er ósvikin
hermennska óhugsandi. En hún þjónar alltaf hærra markmiði, heildinni,
samfélaginu. Siðferðileg staða hennar
styrkur kemur frá sterku hjarta, frá ábyrgð,
frá þeirri óbilandi tilfinningu að vera örlagaríklega bundinn við
Þjóð og heimaland. Þar sem það víkur frá þessari siðferðilegu
Hugtakið tekur á sig eigingjarnan skikkju, það er siðferðilega gallað og
skaðlegt fyrir samfélagið.

Vissulega SS-Obersturmführer sem þjónaði sem geymsla
yfirmaður féll fyrir slíku misskilningi
félagsskap. Þegar upp kom að innan hans
skipun gjaldkerans hafði slátrað nokkrum svínum
án leyfis og dreift eða sent á óréttmætan hátt
mikið magn af kjötinu, hann kannaði ekki mistökin heldur reyndi hann að
hafa áhrif á rannsóknina
embættismenn að forðast frekari fyrirspurnir. Ennfremur sagði hann
fékk SS-mennina sem hlut áttu að máli til að gefa eiðsvarna yfirlýsingu
að þeir hefðu ekki fengið neitt kjöt.

Gjaldkerinn var dæmdur í fangelsi og geymslu
yfirmaður - fyrir að tilkynna ekki um glæpsamleg athæfi

Machine Translated by Google

undirmenn og búa til falskar fréttir - í fangelsi
setning.

Hegðun gjaldkerans olli alvarlegu tjóni
til þýska fólksins. Yfirmaður stöðvarinnar - út úr
misskilinn félagsskapur - hafði reynt að fela misnotkunina í
stað þess að tryggja reglu. Sá sem hylur skaðar alla þjóðina
og grafar undan eigin valdi.

Machine Translated by Google

Síðasta vilji SS-manns

SS-liðsforingi Leo R., aðstoðarmaður í borgaralegu starfi kennari í stórri borg í Slesíu, lést í hernaðarárás sjúkrahús vegna sára sem hlautust á Austurströndinni Framan. Hann skildi eftir sig eins konar „síðasta testamentið“, bréf til fjölskyldu sinnar, sem hann hafði skrifað daginn sem hann gekk til liðs við Waffen SS. Þetta bréf gefur djúpa innsýn í lífssýn fyrirmyndar nasista, kennara og hermaður. Það tilheyrir eilífum trúarsáttmálum okkar tíma, sem mun hafa fyrirmyndaráhrif á komandi kynslóðir og sýna þeim og útskýra fyrir þeim verk feðra sinna.

Ef ég ætti að vera áfram á vígvellinum eða snúa aftur í aðstæður þar sem ég er ófær um að rökræða, þá má þetta Síðasta testamentið þjónar sem samantekt fyrir fjölskyldu mína og ættkvísl.

Ég vil ekki að átök komi upp vegna efnislegra átaka hlutir. Seinna verður germanskur réttur, þar sem hjartað gerir líka það sem rétt er. Það er þegar leiðarljós. Ég vil, varðandi allar spurningar um heimssýn eða hugmyndafræði, að hlutirnir gangi eins og ég og konan mín vorum sammála um. Ég vil sérstaklega ekki afskipti af hugmyndafræðinni menntun barnanna. Við stöndum öll í mikilli hendi

Machine Translated by Google

trúar sem við höfum og munum halda áfram að reyna að móta. Líf fólks okkar er heilagt fyrir okkur. Við viljum fylgja þeirri dásamlegu reglu, að vera eitt fólk, sem er trúarbrögð
okkar tíma.

Ég vil að ættingjar mínir eigi einhvern minningarmerki mig hjá. Í ætt okkar er hjartað svo sterkt, svo að réttlátt mælikvarði verður náttúrulega fundinn.

Ég óska þess af öllu hjarta að konan mín giftist aftur, ef... Hún telur sig hafa fundið nýjan lífsfélaga. Þekkjandi henni veit ég að börnin munu einnig finna góð örlög.

Ég bið vini ættarinnar okkar að vera guðforeldrar barnanna og vinir fjölskyldunnar ... að þeir uppfylli lögmál sannrar vináttu, sem gerir mann hamingjusaman.
og gefa.

Ég vildi óska að börnin mín viðurkenni móður sína sem sína dýrmætasti fjársjóðurinn, sem gaf þeim líf. Auk þess ætti fólkið að vera lög og leiðarvísir. Það ætti alltaf að vera einfalt, trúfast og trúfast.

Ég þakka konu minni. Orð eru of fá. Hún má vita að hjarta mitt snýst þegar ég hugsa um hið dásamlega.
dýpt sem hún hefur gefið lífi mínu. Ég vona líka að örlögin muni Leyfðu henni að fá það sem mér hefur verið neitað. Maí Áhyggjur og sársauki hverfa fljótt. Megi hún hugsa til mín.
með gleði og stolti. Hún gaf meira.

Machine Translated by Google

Kæra eiginkona! Hugleiddu samverustundir okkar og farðu af öllu hjarta.
styrkur inn í framtíðina. Ef heilög hjálpræði er til, þá er það
er veitt með hjartablóði mínu.

Berið virðingu fyrir forfeðrunum. Verið trúr fólkinu.
Megi fólk okkar finna hamingjuríka framtíð.

Ég þakka einnig foreldrum mínum, sem oft þurftu að þjást
vegna mín. Megi þau vita að allt þetta gerðist á meðan ég
átti erfitt með að skýra dýpri þætti mína
tilvist. Ást mín mun alltaf tilheyra þeim.

Megi þið öll finna hvernig ég rétti ykkur hönd mína, svo að ykkar
Styrkur mun vaxa og þú munt verða hamingjusamur. Trúðu mér, minn
Hjartna þrá er alltaf að sjá þig hamingjusaman, svo sé það.

Á aðfangadag ferðarinnar sem ég fæ að taka þátt í
löngu dálkarnir þeirra sem aðeins verkið skiptir máli.

Leó R.

Machine Translated by Google

Einn stendur einn í nóttinni,
þungum skyldum hlaðinn,
hann hugsar til baka á úrið,
hinna látnu félaga.

Hann finnur, að einhver gengur til hans,
hermaður frá fyrri dögum,
sem þegar hefur hlotið biturustu örlög,
og hljóðlega heyrir hann hann segja:

Félagi!

Og aðeins þetta eina orð.
Þau þegja og horfa.
Annað fer, eins og skuggi, burt,
aðeins í dögun snemma morguns.

- Ferðalagið
eftir Herybert Menzel

Machine Translated by Google

Varðandi

Hegðun hermannsins

Til erlendra kvenna

Þú ert SS-maður. Það þýðir að þú ert ekki málaliði sem er ráðinn til að berjast fyrir einhverju einfaldlega fyrir laun, jafnvel þótt það komi þér ekki við annað. SEM SS-maður, þú ert fulltrúi SS, samfélags, skipunar innan fólks þíns, sem hefur það sérstök verkefni að halda blóði þínu hreinu og hækka gildi kynþáttarins.
Þegar þú stendur í framandi landi með vopn í hendi, þá hefur þú því tvöfalda skyldu: þú verður að vera fulltrúi ...
Þið og fólkið ykkar verðugið SS.

Hins vegar hegðar þú þér óverðuglega þegar þú - klæðist einkennisbúningur Führersins með merkjum Waffen-sveitanna SS - hlaupa um á krám og veitingastöðum með þeim

Stelpur og konur sem deila ekki sársauka og áhyggjum eigin fólks, sem taka ekki eftir sársauka fólks síns, einfaldlega vegna þess að þær skortir allar tilfinningar. Þetta eru ekki heiðarlegar konur og stelpur af þessu útlenska fólki.

Það er eitthvað sem þú getur tekið sem sjálfsagðan hlut. Fyrir þessar stelpur bræður þeirra og konur sem eiginmenn þeirra hafa verið sigraður af þér og félögum þínum myndu örugglega vilja ekki faðma þig. Þú veist líka hvaða skaða slík kæruleysi getur valdið þér
samtök.

Machine Translated by Google

Hvernig geturðu krafist réttarins til óhjákvæmilegrar hörku, ef þú
lætur þig lausan? Hvernig geturðu viðhaldið skýrri sýn?
og rétta framkomu, ef þú missir sjálfsvirðingu þína? Margir
ykkar höfðuð tækifæri í þessu stríði til að gera meira
ábyrgð en þú hefðir nokkurn tímann getað
hafið friðartíma. Þið verðið öll að sanna ykkur verðug.
þessarar ábyrgðar. Við vitum að þú ert hugrakkur í stríði.
En þú verður líka að læra að vera rólegur, agaður og
miðlungs, jafnvel þegar þú stendur ekki í fylkingu.
Það er það sem við vonumst til, fyrir framtíð fólksins okkar.

Hvað ættir þú að gera eftir að þú hefur lesið þessar línur?

Ég skal segja þér. Þú verður að hafa skýr augu og heiðarlegan hugsunarhátt.
hjarta. Þú veist hvað ég meina. Þú veist hvernig ég meina þetta.
Kannski þekkir þú líka þennan eða hinn félaga sem hefur ekki
hagaði sér eins og hann hefði átt að gera. Þangað til nú horfðirðu bara á
í burtu og ákvað að þetta kæmi þér ekki við. Trúðu mér, það
varðar þig. Það varðar okkur öll. Reyndu fyrst leiðina
um sannan félagsskap: taktu vin þinn til hliðar og
Talaðu skýrt og skynsamlega við hann. Segðu honum hvað það er
þýðir. Segðu honum frá örlagastundinni sem fólk okkar finnur
sig inn. Innprenta honum að Foringinn
getur ekki yfirgefið einn einasta mann.

Mundu alltaf að mánuðirnir og árin sem þú klæðist
Búningurinn með SS-rúnunum verður ógleymanlegur
það sem eftir er ævinnar. Fyrir Þjóðverja eru þetta mikilvægustu
Afgerandi ár í lífinu. Ekki aðeins vegna þess að ungu SS-mennirnir

Machine Translated by Google

sjálfboðaliði þroskast í mann, eða vegna þess að brjóst hans verður breiðari, eða skref hans öruggari, eða sjón hans skarpari. Andi hans mótast einnig. Og hann lærir í SS samfélaginu eitthvað sem mun alltaf fylgja honum: reglu, aga, samviskusemi, stundvísi, fórnfýsi og skyldutilfinningu gagnvart samfélaginu. Gerðu

ekki spilla þessari minningu með því að sinna ekki skyldum þínum á þann hátt

Fólk þitt væntir af þér. Ef þú hunsar þetta, þá

meiða sjálfan sig meira en nokkurn annan.

Það var einu sinni tími þar sem lýst var yfir „réttur allra“. eigin líkama.“ Þetta var tímabilið sem gaf blessun sína ef svartur maður giftist hvítri konu eða ef

Þjóðverjar giftust Gyðingi - sá tími sem einnig verndaði þeir sem drápu ófætt barn í líkama móður þess ef

koma þess myndi valda foreldrum óþægindum.

Hetjur þess tíma, sem við höfum þegar sigrað í baráttu Führersins í Þýskalandi, standa nú þrjóskulega gegn okkur á öllum vígstöðvum.

Ef þú trúir því að þú getir gert með eigin líkama og eigin blóði hvað sem þú girnist, þá

hjálpa óvinum fólks okkar og heimsmyndar okkar.

Þú ert aðeins meistari sjálfs þín í raunveruleikanum þegar þú getur alið upp nægan styrk og stolt til að lifa innan þeirra laga sem fólk þitt, SS-menn þínir og þú sjálfur lúta

eru sett saman.

Machine Translated by Google

Sá sem spillir blóði hans,

eyðileggur fólk sitt.

Machine Translated by Google

Það sem er einkamál einstaklingsins er það sem mestu máli skiptir.
opinberum hlutum samfélagsins. Fyrir það mikilvægasta
hlutur er ákveðinn í þeim: efnisleg tilvist og

framtíð fólksins okkar.- Vilhjálmur Pleyer

Machine Translated by Google

Barns

Er til dýpri gleði en gleðin við að eignast barn? Þekkir þú eina? Ég veit ekki! Það er gleði fyrir augað. Gleði fyrir eyrað. Gleði fyrir strjúkandi hendur þínar. Það er blíð taktur fyrir...
hjarta þitt. Já, það færir alla tilveru þína þannig að
Þú hefur ekkert orð yfir það. Það er auðvitað ekkert dýpra
áhyggjuefni.

Áhyggjurnar eru margar.

Barnið sem fæðist þér og þroskast og vex eins og innri andi hans vill, er hluti af þér. En það fer samt sína eigin leið. Þú finnur fyrir ábyrgð og getur samt gert það.
ekkert. Hvorki til að hjálpa því né til að skaða það. Þú heldur áfram sjálfan þig í barninu, en það hegðar sér samt samkvæmt eigin vilja Vilja. Hvaða áhyggjuefni gæti verið stærra?

Og það hættir aldrei. Þú hefur áhyggjur af eðli þess og hvort það verði gott. Þú hefur áhyggjur af því.
heilsu. Þú hefur áhyggjur af mistökum þess. Þú ert
áhyggjufullur um afrek þess. Þú hefur áhyggjur
um val þess. Þú hefur meiri áhyggjur af lífi þess
en þín eigin. Þú hefur jafnvel áhyggjur af áhyggjum þess.
Svo djúpt, svo endalaust, svo alhliða er áhyggjuefni þitt
barnið þitt.

Machine Translated by Google

En þú sjálfur verður líka miklu dýpri í gegnum barnið þitt. Tryggð þín og umhyggja fyrir barninu er leyndarmál lífsgildi þitt. Þetta gildi er nafnlaus gleði þín.
Þessi gleði er nafnlaus ánægja þín. Og ef áhyggjur þínar eru léttar á þann hátt að þær reynast óþarfar, þegar þær eru kyrrð vegna þess að það sem þráð er með ákafa kemur til pass: Ef það lifir, spretta þúsund litlar sprotar út rétt hjá
Eins og á vortré, er góðmennska þess eins og dögun góðs dags. Nafnlaus ánægja þín krýnist með gleði sem þú getur fundið í líkama þínum. Gleði þín rís.
í skýru ljósi meðvitundar þinnar um gildi barnsins þíns. Og þetta færist inn í dýrðlegt ríki
stolt - hvaða gleði getur verið dýpri en það?

Þú heyrir annað um barn. Þú heyrir að það sé byrði. Þú heyrir að það sé ábyrgð. Þú líka
heyrðu hluti sem eru heilbrigðari og réttlátari. Þú heyrir að þetta snýst um sannfæringu. Og það sem er vissulega óumdeilanlegt af því sem þú heyrir - þetta er skylda gagnvart fólkinu, þetta er ábyrgðarverk og viðurkenning á trausti.

En ég segi þér, það er skynsamlegt fyrir þig að eignast barn án endurgjalds.
önnur ástæða en ást. Og að þú elskir barnið þitt
af engu öðru en gleði.

Machine Translated by Google

Vinna heiðrar konuna eins og hún heiðrar manninn. Barnið,
göfgar þó móðurina.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Guð býr aðeins í stoltum hjörtum

Rithöfundur samtímans, sem hefur verið mjög metinn hrósað af þjóðinni, skrifaði sem trú sína hið miskunnarlausa orð: „Aðeins menn sem þurfa á Guði að halda leita Guðs. Hver sem er þarfnast hans ekki, eltir hann ekki. Jafnvel þeir sem

„Þeir sem hugsa um Guð þurfa á honum að halda.“ Aðeins þeir sem þurfa á honum að halda

Guð eltir Guð ... er það svo? Er Guð, hvernig sem maður lítur á það hann, Guð hinna byrðaðu og þeirra sem eru fullir af byrðum Myrkur í lífinu, blekking? Eitthvað sem við bjuggum til af snilld til að takast á við heiminn, sem við erum ekki ánægð með í sinni sönnu mynd eins og hann í raun og veru er? Er bæn alltaf beiðni, huggunaraðgerð vegna vanmættis okkar? Margir biðja til að biðja og margir biðja um að gefa sjálfum sér huggun - en huggunarguðinn er ekki okkar Guð.

Þegar við viðurkennum meginregluna: „Guð býr aðeins í stoltum hjörtum,“ þá meinum við annan Guð en þann sem huggar, eða að minnsta kosti annan hátt. varðandi hann. Vegna þess að við trúum því að Guð og hugrekki og styrkur á í raun saman og að þessir menn eltið einnig Guð sem þarfnast hans ekki, að minnsta kosti ekki úr ótti.

Machine Translated by Google

Það er mögulegt að ungur maður, eftir að hafa hjálpað hópi
Félagar standa hetjulega gegn óvinaherjum og þjáningum
bitrar stundir sem hanga á þræði milli lífs og dauða, að slíkur
maður, eftir að hættan er liðin hjá, myndi
tjá tilfinningar sínar með gráti, já, að hann myndi bölva!
Hins vegar er líklegra að hann myndi biðja, og reyndar,
á mjög ákafa og ástríðufullan hátt. Við erum snortin
ekki svo mikið eftir því hvort og hvað sá sem hefur
verið svo hrærður segir - við erum hrærð yfir því að maður í
Alvarlegustu stundir lífsins horfa enn með lotningu á
eitthvað stærra, á óskiljanlegri heild, og
staðfestir almáttuga trú. Maðurinn rís yfir slíka
sýnilegir, skiljanlegir, gagnlegir hlutir. Hann lyftir sér upp
umfram allt einstaklingsbundið og nær meðvitund
heimsins, um dularfulla þekkingu á
óskiljanleg reynsla sem við fæðumst inn í og sem við erum
rifin frá dauðanum á tilsettum tíma.
klukkustund án þess að vera spurður. Krafturinn og mikilleikinn
Maðurinn er hins vegar sá að hann hefur fæðst án vilja síns.
sína eigin, og lifir samt ekki í handahófskenndri tilveru.
Jafnvel á fyrstu árum sínum er hann sífellt hugrakkari, þar sem
Hann lítur á þessa tilveru sem leitandi, spyr 30, 60 eða
90 ára líf þýðir í raun og veru. Og það er þetta: tryggð, ást,
félagsskapur og hugrekki.

Það er miskunn og bölvun mannkynsins sem þessu
dag, enginn hefur fundið auðvelt svar við spurningunni eða

Machine Translated by Google

við slíkar hugsanir. Og að enginn geti fundið þær. Guð er ekkert „x“ sem hægt er að reikna út með nákvæmri vissu út frá neinum útreikningum. Hann er ekki einföld staðreynd fyrir okkur mennina, heldur frekar spurning. Og að geta spurt þessarar spurningar aftur og aftur, að vera meðvitaður um vissu tilvistar okkar, um skilyrði okkar

tilveru, án þess að vera brotin niður af þessum hugsunum,
og án þess að þau þreyti okkur ... þá virðist okkur það vera fegursta og frjósamasta hugrekki andans sem við getum hugsað okkur.

Það þýðir ekki mikið að lifa bara. Allt sem fæðist gengur í gegnum stutt tímabil þar til það deyr og berst fyrir mat, húsaskjóli og drykk. Slíkt skref út fyrir þennan hring
lífið, hvort sem það staðfestir það frjálslega eða afneitar því, það er stoltið og hæfileika mannkynsins okkar. Við verðum sannir menn í gegnum þessi göfugmenni og í gegnum þetta stolt. Það er enginn punktur þar sem hugsunin endar. Hver sem hefur þá dirfsku að hafa slíka heilbrigða og gleðilega tilfinningu fyrir heiminum og Guði í hjarta sínu er sannarlega dásamlega strangur og vakandi. Hvernig ætti hann að verða borgaralegur,

Lítið eða lágt? Það er ákveðið stig hlutanna sem hann verður að uppfylla aftur og aftur rísa upp og berjast sig upp til: Það er ekki
hann, en *öll* sköpunin, eins víð og djúp og hún
birtist mönnum.

Við þörfnumst slíkrar fögnunar og viðurkennum hreinskilnislega að við þörfnumst hennar, þ.e. upplyftingar frá því allt of-

Machine Translated by Google

þrautseigir og allt of feimnir. Við viljum vera

óþægilegt og óánægt, eins og við myndum að lokum

uppgötvaðu skýin og höfin, uppgötvaðu leyndarmálið að

lífið með hundruðum þúsunda og milljóna

birtingarmyndir. Við spyrjum stjörnurnar, hver setti þær í undursamlegan

leik sinn um uppgang og fall? Og við spyrjum

vatn, inn í fjarlægðir þess og dýpi sem það vill fara

flæði? Við erum nógu sterk í hjarta til að flýja ekki

frá hinu eilífa „hvaðan“ og „hvert til“, og við

viðurkennum ekki einu sinni nákvæmustu lýsingu á náttúrunni

sem fullkomlega tæmandi skýringu á ástæðum hennar.

Ótti okkar yfir dýpt heimsins ætti ekki að vera tekinn frá okkur af

staðreyndum, ekki einu sinni af baráttunni fyrir nakinni...

tilvist. Við viljum ekki verða hugleiðandi

eðli né sundraðir menn, heldur viljum við taka lífið

með frjálsum huga, hinu daglega og oft svo bitra, sem og því sem varpar

ljósi og gefur merkingu. Guðinn sem við treystum á er í samræmi við

hjörtu okkar.

Hann er okkar eigið hjarta og þekkir okkar þegar það er opið og

jákvæð í heiminum.

Guð býr í okkur, því við könnum stöðugt

anda kraftanna í heimi hans og leitast við að gera þá

okkar eigin. Þarf það ekki stórkostlegt stolt og heiðarlegt hugrekki að

ráðast í slíka sigurgöngu yfir heiminum og Guði? Þarf það ekki líka

göfuglyndi

Machine Translated by Google

festa og meðvitund til að staðfesta okkur sem menn
frammi fyrir volduga Guði?

Við lofum Guð og veraldlega sköpun hans trúfastari
Því stoltari og öruggari sem við virðumst í því. Hlátursaugan, lipur
skrefin, andinn sem er sannarlega fær um að njóta gleði og lyfta sér,
ósvikinn æskuþróttur, ósvikinn
karlmennska, staðfesta, kærleikur, félagsskapur, það eru
fánaberar Guðs. Og hér sameinuðumst við aftur anda höfundarins, sem
við nefndum í upphafi og lauk staðfestingu á ljóðrænni trú sinni með
þessum orðum, sem tákna skyldu okkar allra: „Guð er borinn inn í
heiminn af manni.“

Machine Translated by Google

Hinn alvaldi verður réttlátur dómari.

Verkefni okkar er hins vegar að gera skyldu okkar,

Svo að við getum staðið frammi fyrir honum

sem skapari allra heima

samkvæmt lögum sem hann gaf,

lögmálið um baráttu fyrir tilvistinni.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Lífstré og Heimstré

Umbreyting á aríska tákni

Það eru enn svæði í Þýskalandi þar sem maður sér enn legsteinar frá 17. þ öld, þar sem dauðinn Persónunni er lýst á mjög sérstakan en upplýsandi hátt.

Maður sér til dæmis í relief á legsteininum blómvönd, runn sem vex með þykkum og Fallegar rósir. Dauðinn í formi beinagrindar situr við hliðina á við það og með kaldhæðnislegum svip slítur hann af Fallegasta blómið. Enginn getur annað en skilið Merking þessarar myndar: rétt eins og blómið er brotið með fyrirlitningu og fjarlægt úr lífsstraumnum sem stjórnar bæði því og runnanum, á einmitt slíkan hátt dó einnig þessi manneskja, sem þessi legsteinn stendur fyrir.

Stundum er það blíð depurð, fínleg og næstum því sáttarráðstöfun, sem er táknuð í þessu mynd. Á öðrum legsteinum er það villt, næstum óheiðarlegt upprifjun. Maður sér Dauðann alltaf sýndan sem ljótan beinagrind sem höggvar niður tré. Djúpur klumpur hefur þegar verið högginn úr trénu. Eyðileggjandi afleiðingin er skýrt.

Aðrar myndir sýna að tréð er þegar fallið. Elding brotnar niður úr skýjunum. Í hverju tilviki,

Machine Translated by Google

maður heyrir skýr skilaboð: „Eins og tréð féll, svo munt þú falla,
barn sem af holdi fæðist!“ Það er enginn vafi á því að tréð á hér að
tákna lífstré hins látna og að líf þessa tákns táknar líf viðkomandi
og að tortíming þess þýðir dauða þeirrar manneskju sem það
tilheyrir.

Maður og tré eru sýnd hér í djúpu
samspil, með djúpum innri böndum. Tréð er engin mynd
af veruleikanum, engin lýsing á náttúrunni eða
menningarlegt verk til fagurfræðilegrar íhugunar. Það
hefur merkingu, sem kannski er meira og minna meðvitað skilin í huga
af 17 þ aldar skógarhöggvari - fer reyndar aftur til
frumdýpt trúar okkar. Víðtæk útbreiðsla
Þessa hugmynd um þetta „lífstré“ er aðeins hægt að giska á hér.
Goðafræðin nær aftur til upphafs
Indó-arískar heiðir, aftur til heimsasktrésins Yggdrasil. Tréð lifir
áfram í sögum hústrésins, verndartrésins og trésins sem er
gróðursett fyrir nýfædda. Maður grunar það jafnvel í ævintýrunum,
eins og þeirri ánægjulegu um einiberinn eða um lífsins epli.

Það er að finna í söngvum og siðum frá maítrénu til
Jólatréð, sem er neglt á húsþakið og geymt
yfir árið. Í hverju tilviki er líf einstaklings í fjölskyldu dularfullt tengt
blómgun slíks trés. Það er því í raun „lífstré“.

Machine Translated by Google

Það gæti virst sem hin dapurlega, aumkunarverða 17.[þ] öld, sem svo oft og svo sársaukafullt upplifði óhlýðnina dauðaverk, gætu hugsanlega verið uppruni þess sögur af slíkum föllnum trjám. En það er ekki svo. Hugmyndin um dauðann að höggva niður lífsins tré nær langt aftur í tímann fyrr. Tréskurður í lögum Sebastians Brant, framleitt skömmu eftir 1500, sýndi þegar slíkt mynd. Það er áhugavert að þetta tré táknar ekki einn mann, heldur marga sem sitja í trénu og hverjir detta úr því ofan í skurð áður en tréð, sem þegar hefur verið höggvið, fellur.

Síðasta myndin af dauðadansi Niklaus Manuels er enn skýrari. Margir sitja í umsátruðu trénu. Þeir eru skotnir niður af Dauðanum með örvum. Hér, eins og sem þegar hefur verið nefnt, tákna þrír ekki lífið tré eins manns, heldur heillar ættar. Þetta er jafnvel skýrara í prenti af meistaranum úr bókrollunum frá um 1470. Hér er lífsins tré sannarlega heimstré, Í því situr fólk vandlega raðað í þriggja stiga röð, sem sjálft er tákn um vel skipulögð heim.

Efst sjáum við prestdæmið, síðan fyrir neðan það veraldlegir herrar, keisarar og konungar, lávarðar og greifar. Undir þeim eru borgararnir og bændurnir. Í síðmiðöld sjáum við aldagömlu skiptinguna í mannheimurinn í þrjá flokka sem vitað er að nota frá ljóð og heimspeki indó-germanskra þjóða.

Machine Translated by Google

Tréð er þó ekki höggvið niður. Tvö dýr naga það, dag og nótt, og það stendur í skipi sem siglir yfir öldurnar, tákn um eilífa flæði.

tíma. Dauðinn lyftir boga sínum og skýtur mönnum niður úr tréð með örvum.

Þetta tré er miklu meira en lífsins tré, og það er líka miklu meira en „bekkjartré“, eins og það hefur verið rangt kallað. Það er í raun og veru heimstré sem skynjar allt fólk í skýrri röð. Ekki langt frá þessu er hugsunin um norræna heimsaskinn, í greinum hans búa guðir og menn, og önnur indó-germönsk heimstré. Þau veittu ekki aðeins búsetu heldur veittu einnig hamingju og blessun. Í dag, auðvitað, við

get aðeins óljóst skynjað hina stórkostlegu goðsögn, sem fer aftur til frumstæðra djúpa kynþáttar okkar, langt aftur í fjarlægri fortíð. Umbreytingar hennar má greinilega sjá fylgdi eftir þeim fáu minjum sem við höfum hér.

Á síðmiðöldum lifði enn snefil af norrænni mikilmennsku, maður fann enn fyrir goðsagnakenndri heimsmynd í myndinni af hinu helga tré. Einfaldara,
ytri, grófari ... en samt full af merkingu eru síðari lýsingar í bók Sebastians Brant og í Berner Dauðadansinn. Þá breytist merkingin mjög. Lífskrafturinn hverfur. Einstaklingurinn, sem sjaldan sést í lífstrésmyndum miðalda, kemur í forgrunninn, og með þessu

Machine Translated by Google

Einstaklingshyggja kemur í ljós í einfaldari og auðskiljanlegri myndum: þær verða tilfinningaþrungnar eða jafnvel tilfinningaþrungnar; þær vekja samúð, sorg og samúð.

Að lokum hverfur merkingin alveg. Áhorfandinn metur slíkar myndir einfaldlega sem allegóríur, en fegurð þeirra og fagurfræðileg áhrif sem hann dáist að. Með því umbreyting þessa gamla tákns um heimstré og lífstréð tekur enda. Allt sem eftir er fyrir okkur er að finna fyrir því leið okkar aftur til fjarlægrar fortíðar með því að nota núverandi gripi og upplifa mikilleika þeirra.

Machine Translated by Google

Við sem einstaklingar erum ekkert annað en laufin á tré. Í dag eru þau græn. Eitt laufblað er stærra, annar er minni. Svo visnar einn, og svo enn annar. En það skiptir ekki máli ef aðeins tréð helst heilbrigt!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Hugrekki fyrir lífsgleðina

Hver sem gengur um eyðilagðar götur
sprengdar borgir, hver sem horfir og hryllir sig við
rústir kastala og kirkna, þar sem lífstilfinningin
Mikil tímabil endurspeglast, hver sem horfir í hyldýpið
hjörtun sem dauðinn hefur rifið opin ... hann gæti
tel það hrokafullt að tala um lífsgleðina sem
einn af ósigrandi kröftum mannssálarinnar. Kannski hefur lóðmaðurinn
mestan rétt til að gera einmitt það: Ekki aðeins til þæginda, heldur af
lifandi tilfinningu fyrir veruleikanum sem gleði lífsins stendur í andstöðu
við
óútreiknanlegt og myrkrið, já, sem eitt og sér gerir
þau þolanleg. Í vikum nýársins gæti maður
heyra hljóðin af ys og þys karnivalsins
hátíðahöld um allar fallegu borgir okkar. Götur sem eitt sinn voru fullar
af gleðilegum mannfjölda eru nú
þakin ösku eyðilagðra húsa. Í stað skreytinga sér maður rústir reisa sig
yfir höfðum okkar.
Menn sem áður drukku úr lífsins bikar liggja nú undir
jörðin eða glíma við gráa og nú alvarlega
andlit í einmanaleika baráttunnar fyrir tilvist
Evrópsk menning. Konur hafa flúið langt í burtu til

Machine Translated by Google

Býli og þorp. Hvar er eftir ljós, hugsun, sem getur leitt okkur aftur til lífsins gleði?

Kannski ættum við að ræða hver gleði lífsins í raun og veru er. Sá sem leitar þess aðeins í ytri birtingarmynd mun varla finna það í stríði. Sá sem aðeins hefur áhuga á því sem er nokkuð hrár... efnisleg ánægja verður fyrir vonbrigðum með strjálar leifar ... og halda því fram að það sé varla neitt þess virði að lifa lengur, eða að lofa þetta líf fyrir eða að elska. Dýpri gleði lífsins er þó ekki háð tíma og örlögum, ekki þörfum og beiskju. Hún er eitt af þessum kyrrlátu undrum sem Guð gefur þeim sem eru meðvitaðir um tilvist hans. Henni er ekki hægt að kasta á

okkur utan frá. Það býr í kjarna okkar og tilveru; það býr innra með okkur. Sá sem á það er ríkur jafnvel þótt hann gengur um í tötrum og býr í jarðhellum. Sá sem lifir í höll og hefur alla dýrmæta fylgihluti lífsins er engu að síður fátækasti gesturinn á þessari jörð, ef hann hefur ekki þessa ósviknu lífsgleði.

Það byrjar með einfaldri meðvitund um tilveruna. Það eru karlar sem eftir góðan nætursvefn horfa á nýr dagur og kvarta vegna þess að þeir standa fyrir framan vinnuna og verkefni. Aðrir vakna eftir nokkurra klukkustunda órólegan svefn með varla skiljanlegri ánægjutilfinningu, glaðir yfir raunveruleika lífs síns, og kannski einfaldlega vegna þess að það gefur þeim andardrátt, sjón, tilfinningu, heyrn og hugsun. Stríðið hefur sýnt okkur á ótrúlegan hátt

Machine Translated by Google

að ánægja okkar af einföldu hlutunum í lífinu geti verið miklu dýpri og þýðingarmeiri en hinar einu sinni svo lofuðu „gleði“. Og þetta sýnir fram á ósvikna hógværð og getu til að sýna sterkar tilfinningar. Hver hefði getað útskýrt fyrir hermanni að ekkert meira en

hreint rúm, þunnt þakið borð, já stutt blund, glas
af víni, fallegri mynd eða aðlaðandi stúlku sem gengur fram hjá gæti fyllt hann slíkri gleði? Og þegar við vorum heima, nokkuð leið og stóðum fyrir framan fulla bókahillu, að leita að einni bók fyrir kyrrláta stund ... hver hefði getað sagt okkur að við myndum einn daginn geta gleymt heiminum og okkur sjálfum, stríðinu, óhreinindunum, þjáningunum
og jafnvel dauði… vegna þess að ánægjuleg tilviljun í
Yfirgefið hús í austri veitti okkur illa
Rifinn eintak af Elchendorff-bók? Hver hefði getað
fékk okkur til að trúa því að einn daginn, í dimmu byrgi, í rökum kulda og hrjáðum af skordýrum, gætum við hlustað á laglínuna úr „Töfraflautunni“ eftir Mozart í daufu ljósi og að við myndum falla í draum um eilífa fegurð heimsins.
og gleyma öllum hryllingnum í kringum okkur?

Á slíkum stundum kviknar lífsgleðin í kringum sig eins og elding ... eða eins og mjúkt ljós sumarsólarlags.
Þar sem við gengum áður um upplýstar götur borgarinnar í leit að ánægju, missum við nú næstum andann þegar við horfum á geislandi fegurð stjörnubjartrar nætur, sem endurspeglast undarlega á móti tunglinu, og þetta gefur...

Machine Translated by Google

okkur innri tilfinningu um að tilheyra alheiminum. Enginn getur verið ástríðufyllri lærisveinn lífsgleðinnar en einfaldur hermaður, sem er rekinn í gegnum eilífan eld bardagans, sem hefur gengið í gegnum vegg dauðans og hryllingsins og er skyndilega orðlaus þegar hann stendur frammi fyrir kyrrð kvöldsins og sér uppskeruna.

blíðlega strjúkt af mjúkum vindi. Á slíkum stundum finnur hann í hjartsláttinum sjálfum, hið dýrlega og dásamlega líf sem honum hefur verið gefið. Gleði streymir þá um hann, sem ekki er hægt að bera saman við neina aðra ánægju þessarar jarðar. Og þannig virðumst við frekar hógvær, en aðeins í útliti, því slík hógværð er jafnframt hæsta krafa sem við getum krafist af

lífið.Á þessa stund, þegar örlög stríðsins ráða mestu máli reynir hjörtu okkar, bæði heima og á vígstöðvum, það virðist vonlaus tilraun til að tala um gleði lífsins. En hugrekki tilheyrir gleðinni ekki síður en baráttu og dauða. Að sigrast á dauðanum þýðir að öðlast gleði.

Án þess hefðu sálir okkar löngu hrunið undir mikla byrði erfiðleika sinna. Án þess, konur heima hefðu lengi verið reknar inn í dimmasta, óumflýjanlega þunglyndi. Þessi lífsgleði stendur sem skínandi „þrátt fyrir“ yfir okkar þjáðu fólki, gegn því að sprengjur og fosfór eru gagnslaus. Í henni lifir hluti af bernsku. Sjálfsánægður mont og blindni

Machine Translated by Google

Metnaður er honum framandi. Ástin á náttúrunni og fólki, á dýrum og blómum, á tónlist og
vers, því myndir og list úr steini og málmi eru allt hluti af því. Það kennir okkur að þegar við týnum einhverju ættum við að líta á það sem eftir er. Það kennir okkur að
þekkja merkingu hverrar prófraunar.

Hver myndi neita þeirri gleði sem hjón finna
á frídögum sínum saman. Hver getur fullyrt að hann – á ríkulegum friðardögum með hversdagslegum ánægjum – hafi getað fundið svo djúpt fyrir ást konu sinnar, gleðinni af því að eignast börn og smá öryggi? Og jafnvel þótt örlögin taki frá okkur það sem er

kærastir, viljinn til að hjálpa aftur leiðir okkur aftur
í faðm lífsins.

Machine Translated by Google

Undarleg kynni Ólafs konungs

eftir Will Vesper

Dag einn sigldu Ólafur konungur Tryggvason og menn hans suður meðfram strönd Noregs á skipinu „Long“ „Drekinn“. Þegar þeir komu að Niðarósfjörðinum, menn urðu að taka til áranna, því vindurinn var of mikill veikburða til að fylla seglin. En konungurinn hafði engan áhuga. Hann var í góðu skapi og gerði alls kyns brellur fyrir sig menn. Hann háði gervieinvígi við fánabera sinn, Úlf Rauðu. Fyrst börðust þeir á venjulegan hátt við sverðið í hægri hendi. Síðan með sverðið í vinstri hönd. Og að lokum með sverð í hvorri hendi. Í hvert skipti gekk konungurinn alla leið að bakborðinu. Þetta voru merkilegir leikir. Eftir það klifraði Ólafur konungur upp á rekkju skipsins og gekk eftir henni á meðan hann jonglaði.
þrír slíðraðir rýtingar. Enginn sá konunginn nokkurn tímann missa af eða rýtingur dettur í sjóinn. Mennirnir róðu með meiri ákafa og hló.

Ólafur konungur sat meðal manna sinna á afturdekkinu og talaði um hitt og þetta. Þar sat Kolbjörn Marshal og Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze frá Jæmtland og Bersl hinn sterki: menn frá öllum Noregi, frá Íslandi og frá eyjunum í vestri, valinn hópur teymi, myndarlegir menn fullir af styrk og dirfsku. Einn

Machine Translated by Google

sá það. Enginn var eldri en sextugur, nema Sigurður biskup, og enginn yngri en tvítugur, nema Einer Bogenschuettler, sem var rétt átján ára, en sá besti.
í öllu landinu.

„Nú hef ég allan Noreg í hendi mér,“ sagði konungurinn,
og hann rétti hægri hönd sína upp í himininn, eins og
að grípa eitthvað sem hinir gátu ekki séð. „Vegna þess að
„Þú hefur þegið það úr hendi Guðs,“ sagði hann.
Sigurður biskup í alvöru.

„Já,“ samþykkti konungurinn, „úr hendi Guðs en ekki úr þinni, biskup.
Ég neyði alla til að lúta Kristi, fólk allra héraða: Stravangur og Harðanger,
Víkur og Sogni,
Woere og Ramsdalen, héruðin við sjóinn og í
fjöllin, og nú líka Helgeland og Uppland.
Það var erfiðast að brjóta þær.“

„En þú hefur líka beittustu tennurnar til þess,“ sagði Sklade Hallfreð,
Íslendingurinn. „Margir hafa
fann fyrir þeim.“

„Það kann að vera satt,“ svaraði Ólafur, „en nú er Noregur eitt ríki og
(kirkju)klukkur hringja yfir allt landið“
Ríkið.

„Ég viðurkenni það,“ samþykkti Hallfreður. Hann hló lítillega.
og bætti við: „Ég viðurkenni líka að það er erfitt fyrir mig að venjast
þessum bjöllum. Og margir aðrir eru sammála, jafnvel þótt þeir segi það
ekki.“

Machine Translated by Google

„Þú hefur viðkvæm eyru, þar sem þú ert skjald,“ svaraði konungur.
Ólafur.

En Hallfreður benti á hjarta sitt og sagði: „Hér inni, Ólafur konungur,
situr sá sem vill ekki heyra það. Kristur
tók allt of langan tíma áður en það kom til okkar. Við öll
lærði eitthvað annað af mæðrum okkar.“

Ólafur konungur horfði lengi á hann. Síðan sagði hann:
„Þar sem bjöllurnar hringja… þar sem ríkið og konungurinn
yfirráð.“

„Sem þú fékkst frá Guði,“ sagði biskupinn.
aftur. „Einn er meistari. Sá sem er á himnum.“

„Og einn er konungur í Noregi, biskup,“ svaraði Ólafur.
„Maður verður að vera meistari og maður verður að vera konungur, nema
Landið á að verða herfang erlendra konunga. Alltaf
mundu það.“

„Það ætti aðeins að vera einn konungur í Noregi og
„eyjar,“ sagði Hallfreður. „Og aðeins einn ætti að vera meistari í
himnaríki. En mér þykir samt vænt um alla þá sem þurftu að gera það.
„yfirgefðu allt,“ og hann benti hægt með hendinni
til fjalla, síðan yfir himininn og að lokum
niður að sjónum. Allir vissu hvað hann átti við.

Sigurður biskup horfði reiðilega á hann. „Þessar tennur munu
„Verður samt að bíta oft og bíta marga,“ sagði hann,
„áður en þessir skurðgoð og galdramenn hafa verið neyddir til að fara“
allri Noregi.“

Machine Translated by Google

djörf orð. En hjarta hans var létt og góðlynt.
í dag, sú stemning sem heillar alla.
Hann hló, sýndi tennurnar og hrópaði: „Noregur, heimaland! Heill sé
honum, sem hefur gefið okkur það til stjórnunar.“
Við munum halda því fast með tönnunum. Enginn mun rífa það í burtu.
frá okkur svo lengi sem við lifum.“

„Heill sé Ólafur konungur!“ hrópuðu mennirnir. Og Hallfreður byrjaði
ljóð um þessa klukkustund:

„Konungurinn skynjaði
orrustuveður og ferðaðist suður á bóginn…“

Skipið rann nærri ströndinni inn í fjörðinn og
kom að klettabrún sem stóð langt út í
vatn. Fuglarnir á ströndinni tóku flugið. Silfurlitaður
Ský af vængjaslá reis eins og ryk upp í himininn.
Þúsund fuglar kölluðu.

Furutrén, sem standa hvert á fætur öðru,
meðfram fjallshlíðinni, endurspeglaði sólarljósið þegar þau
sveiflaðist. Ljós endurkastaðist af öllum greinunum. Einn heyrði
lækirnir sem buldra háværlega niður gljúfrið, og
létt andardráttur sjávarins.

Skyndilega heyrðu þau öll óp, skýra og hvassa rödd.
Maður stóð á klettabrúninni nálægt skipinu.
Allir horfðu á hann. Það var greinilegt að hann vildi ganga til liðs við
þeim og bað um leyfi til þess.

Machine Translated by Google

Ólafur konungur gaf stýrimanni merki um að svífa nær brúninni. Mennirnir lyftu árum sínum og færðu þær til landsins megin. En áður en skipið var jafnvel komið alla leið þangað sáu þau ókunnuga manninn standa á stafninum, nálægt höfði gulldrekans. Hann kinkaði kolli til konungsins, sem sat hátt á afturdekkinu. Það leit út eins og hann væri að vagga sér örlítið eftir stökkið, og enn að reyna að ná jafnvægi. Þá gekk hann að mannunum fremst í skipinu: bónda úr héraðinu, sem líklega vildi bara ferðast með þeim um stund, svo lengi sem þeir þoldu félagsskap hans á skipinu. Hann var ekki kaupmaður eins og þeir héldu fyrst.

Hann var mjög sterkur maður í gamaldags klæðnaði. grænt bóndafóð (gróft ullarefni). Líklega maður djúpt úr fjöllunum. Um mjöðm hans var breitt leðurbelti með fallegri koparspennu. Í einni beltislykkjunni bar hann tvíhliða hamar, gamla bóndavopnið: fallega mótað handverk. En það sem mest var áberandi við manninn var rautt skegg hans, sem var svo þykkt og langt að hann skipti því í sundur og

stakk því undir beltið sitt hægri og vinstri.

Hann settist niður á reipisnúru og horfði á mennina, sem sátu eða stóðu í kringum hann, hver á fætur annarri ... alveg án feimni. Hver og einn varð dálítið taugaóstyrkur vegna bláa augnaráðs hans. Það var eins og hann væri að skoða þau og hefði fundið einhvern galla hjá hverjum og einum.

Machine Translated by Google

„Þetta var ekki slæmt stökk sem þú gerðir upp í skipið,“ viðurkenna Vakr frá Goetaelf.

„Það var ekki stærra,“ svaraði ókunnugi maðurinn, „en eitt sem þú, Vakr, bjóst til þegar þú gerðir kristinn úr vinur Þórs. Þið eruð öll góðir stökkvarar í því. tillitssemi.“

Það sem maðurinn sagði var ekki huggandi.

„Veistu ekki hverjum þú ert að ferðast með, bóndi? Vertu varkár! Og hvar kynntumst við þér, fyrst þú heldur að þú vitir eitthvað um okkur?“

„Gamall kunningi,“ svaraði hann, „kominn aftur frá þér feður. En gleymdu því. Nú langar mig að ferðast með þig í smá stund.“

„Hvert viltu fara?“

„Í útlöndum,“ svaraði maðurinn dapurlega.

„Þú virðist hæfur til herferðar.“

„Ég hef marga af þeim að baki mér, en nú vil ég hvíld.“

„Þú lítur ekki út fyrir það,“ sagði Bersl hinn sterki. Samkvæmt hans venju - eins og það væri ekki þess virði að tala við maður áður en hann reyndi styrk sinn - hann rétti út höndina hönd ókunnugra og reyndi að rífa hann af sætinu. Það var stutt og snörp barátta, en þá lá Bersl á jörðinni, og það var fullkomlega ljóst hver hér var sterkari. Bersl hafði ekki upplifað það síðan hann var yngri ásku. Það skall á alla eins og eldur og ölvun: hver

Machine Translated by Google

þurfti að prófa ókunnuga manninn í keppni. En enginn gat keppt við hann. Allt skipið starði á þennan djöfullega náunga.
Orð hans flugu líka, skörp og óhrædd, og fundu mark sitt jafn óskeikullega og hreyfingar hans. Hver fékk sitt!
Að lokum gekk hann eftir handriðinu yfir árunum, sem hætti aldrei að róa, og hann jongleraði ekki bara þremur rýtingar (eins og Ólafur konungur hafði gert), en fjórar rýtingar, með tveir í loftinu og einn í hvorri hendi allan tímann. Þetta var hraður leikur, eins og rýtingarnir dönsuðu yfir höfði hans eins og logar. Öll áhöfnin starði á þennan bónda, sem spilaði þannig. Hann kunni svo sannarlega betur við sig en bara uxar.

Loksins kallaði Ólafur konungur á hann og hann klifraði upp á afturdekk skipsins, tók af sér húfuna og stóð fyrir framan konungsins. Maður sá að hárið á höfði hans var líka rauður, og hvernig hann stóð eins og eldur fyrir ofan enni hans.

„Ef ókunnugur maður eins og þú og bóndi kemur fyrir Noregskonung, þá beygir hann sig,“ sagði Þorgrímur Þorsteinsson hástöfum. Bóndinn sneri sér að honum og sagði: „Þú ert líka kominn af mönnum, Þorgrímur, sem ekki voru vanir að beygja bakið fyrir öðrum mönnum - öðrum en kannski fyrir þann sem þeir elta - eins og þú - voru nefndar.“

„Þú ert vel máli farinn og hæfileikaríkur maður,“ sagði Ólafur konungur og gaf hinum merki um að þegja. „Eruð þið það?“ frá svæðinu?“

Machine Translated by Google

Rauðskeggurinn horfði lengi á Ólaf konung.
Hann hló lítillega, eins og sá sem ber áhyggjur í hjarta sínu.
„Já,“ svaraði hann, „þú gætir sagt að ég sé úr héraðinu.“
„Frá hvaða héraði?“ spurði konungurinn.
Þá gerði maðurinn sömu hreyfingu og Hallfreður
Skjald hafði gert, þegar hann hafði talað um hin fornu goði.
Hann benti með hendinni á fjallið, síðan
yfir himininn og að lokum niður í átt að sjónum. Í einu
Samstundis vissu allir hver hann var. Vindur hvæsti
niður af fjallinu og yfir sólina eins og slæða,
og vatnið fór að hækka. En enginn gat það.
hugsaðu um skipið, sem skyndilega byrjaði að dansa
nálægt klettabrúnunum. Þau störðu öll á Rauða skeggið,
sem nú stóðu frammi fyrir konungi sínum, miklum og voldugum, og
sá hinn heilaga hamar í hendi sér. Daufur þrumuhljóð
komu af himni og stóðu allir eins og skuggar í
brennisteinsljósið. Og þá heyrðu þau manninn
þung rödd.
„Já, Ólafur konungur,“ sagði hann, „ég er úr þessu héraði, frá
Helgelandi og frá Drontheimi, frá Hardanger.“
og Stafangur, frá öllum Noregi og frá eyjunum,
úr fjöllum og úr dölum, úr
ský og frá sjónum. Og það er mitt verk sem þar er
slíkt land sem veitir þér gleði og sem þú getur verið hluti af
konungur. Þegar ég kom fyrst hingað var þetta land af ís undir
fætur Ettina. En ég drap Ettina, sem sátu á

Machine Translated by Google

fjöll. Tré uxu og lækir runnu þar. Ég kyrkti ettina, sem eru óvinir bæði guða og manna. Blóm uxu á engjunum og geitur klifruðu upp fjallstígana. Og fólk kom og byggði kofa og plægði akrana. Ég blessaði uppskeru þeirra. Þau höfðu brauð. Ég blessaði hafið fyrir þau. Þau höfðu fisk. Ég blessaði þeirra

borð. Börnin uxu upp. Ég og mín kynslóð, Ólafur konungur, gerðum þetta land byggilegt fyrir mannanna börn. Þess vegna heiðruðu þeir mig, karlar og konur. Og þetta var þjóð mín, um langa hríð."

Þá tók Sigurður biskup hugrekki og sýndi hugrekki. Hann lyfti krossinum af brjósti sér og hélt honum að Rauðskegg. „Víkið undan, þú skurðgoð!" krafðist hann.

Maðurinn hló aftur, mjúklega og biturlega. Það var eins og grátandi í vindinum.

„Já," sagði hann, „og nú kemur önnur. Mín stund er liðin samkvæmt vilja Alvaldsins. Hún er erfið fyrir vini mína. Og þú, Ólafur, ofsækir þá og drepur þá og uppfyllir örlögin. Að lokum gerist þetta fyrir okkur öll. En ég bjóst við að þetta yrði öðruvísi: úlfurinn sem étur okkur,

snákur sem kyrkir okkur. Þar með koma hinir *blíðu* og sigrar hina *voldugu.* En enginn sleppur örlögin, og Enginn veit það fyrirfram. Stundin mun koma fyrir maðurinn á krossinum líka."

„Víkið undan, skurðgoð!" skipaði biskupinn aftur um leið og hann hélt krossinum nálægt augum Rauða mannsins.

Machine Translated by Google

Þá lyfti hann hamarnum sínum og elding féll
lenti niður meðfram mastrinu eins og gullinn snákur. Það var eins og
ef hann greip það með hendinni áður en það gæti gert nokkurn skaða.
Í þriðja sinn heyrði maður beiskan hlátur. Þau
gleymdi því aldrei fyrr en í dauðadag.

Þau sáu hvernig maðurinn kastaði sér fyrir borð með
stórt stökk, og hélt hamarnum yfir höfði sér,
sökk í sjóinn og hvarf.

Á þeirri stundu breyttist allt. Létt suður
Vindurinn blés, fyllti seglin og ýtti skipinu inn
sólskinið meðfram mjúklega öldunum dýpra inn í
flói. Það virtist eins og þau hefðu öll vaknað af draumi.
eða dofi. Ólafur konungur nuddaði andlitið með báðum höndum.
Þegar Sigurður biskup hreinsaði hálsinn eins og hann ætlaði að tala,
Konungurinn gaf honum merki um að þegja.

Fyrir framan þá voru hús Niðaróss, skip á
ströndin, volduga þakið á konungshúsinu og
nýja dómkirkju með oddhvössum tindi og breiðum turni.
Kvöldið var komið. Sólin sökk í sjóinn. Bjöllurnar heyrðust
hljómaði mjúklega yfir vatnið. Allir stóðu eins og konungurinn og
berum höfuð sín.

„Við biðjum fyrir öllum sem vita hvernig á að deyja eins og menn,“ sagði
konungurinn.

Machine Translated by Google

Í okkur brennur eins og logi regla,

og það verður að vera guðlegt,

því það er eilíft og alheimslegt,

það er þetta:

Gerðu skyldu þína!

Þessi regla inniheldur kenningar allra trúarbragða.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TITILL BÆTT VIÐ AF RITSTJÓRA]

Fjallkastali

[Athugasemd ritstjóra: mynd af „Castel del Monte“ sleppt]

Fallegustu og öflugustu virkin í
Þýska keisaratímabilið var stofnað undir
Hohenstaufen-ættin, sérstaklega Friðriks II. Þau eru
sýnileg merki um þróun og myndun
Evrópskt stórveldi. Friðrik II var einn mesti virkibyggjandi miðalda. Hann hafði mikil áhrif á byggingarlistarlega hönnun virkja sinna. Snjallar byggingar hans, sem fólust í áttahliða byggingunni, voru fyrirmynd fyrir önnur virki og kastala jafnvel eftir baráttu aðalsmanna.

útrýmdi Þýska keisaradæminu sem valdaþátt í
Evrópa. „Castel del Monte“ í Apúlíu, líklega fegursta kastala hans, með reglulegu grunnskipulagi og frumstæðum krafti, er tjáning á Hohenstaufen-germanskum anda enn þann dag í dag. Friðrik II skapaði evrópskan stíl jafnvel þá, sem frjóvgaði allt

virkisbygging í suðri, vestri og austri, í
sem þýska formið réði ríkjum í.

Machine Translated by Google

[TITILL BÆTT VIÐ AF RITSTJÓRA]

Kahlenberg 1683

Orrustan við Kahlenberg nálægt Vín þann 12. september 1683 telst sem [1] einn af þessum stóru heimsatburðum, sem hefur breytt ásýnd jarðar um aldir. Þýskir hermenn, sameinaðir sjálfboðaliðum frá Austurlöndum, Frakklandi og nánast öllum Evrópulöndum, unnu glæsilegan varnarsigur gegn óteljandi herjum hins mikla soldáns, sem hafði hér beitt einbeittu valdi Vestur-Asíu/ Balkanveldis síns til að

þvinga upp hliðið að Mið-Evrópu. Ef Vín féll í Tyrkneskar hendur, þá yrðu Þýskaland og Ítalía berskjaldað fyrir árásum múslimska hálfmána. Í níu vikur stóð Vín gegn árásum yfirburða Tyrkneskir hermenn, þar til hjálparherinn nálgaðist varnarmennina í byrjun september og frelsaði þá. Eugen prins var fremstur í flokki drekana sinna og meðal þeirra fyrstu til að höggva niður víglínu þeirra. leið í gegnum tyrkneska fjöldann alla leið að borgarhliðunum. Djarft hugrekki þessa tvítugs manns frá Savoy var verðlaunaður með stjórn riddarasveitar, sem bar nafn þessa hetju allt fram að heimsstyrjöldinni.

1Mynd af málverkinu sleppt; texti breyttur til að endurspegla þetta. Upphaflega opnunin var: „Þessi samtímamálverk sýnir orrustuna við Kahlenberg nálægt Vín þann 12. september 1683. Þessi orrusta telst […]“

Machine Translated by Google

Blóð bræðranna

Verður áfram sigurvegarinn

Afmæli Dueppel, sem er á þessu ári, mun alltaf þjóna sem fagnar 80 ára aldri sínum[þ] viðvörunarmerki í sögu Slésvík-Holtsetalands. Ef Baráttan á árunum 1848 til 1851 hafði ekki fært frelsi, Tíminn var loksins kominn að fólk þessa hertogadæmis gæti aldrei framar verið tengt Danmörku.

En hátíðin nær langt út fyrir landamæri Slésvík-Holtsetaland, því þessi prófraun á prússneskum mætti var mikilvægt skref í átt að þjóðarsameiningu Þýskaland. Bismark vildi veita þýsku þjóðinni réttmæta stöðu og nauðsynlegt lífsrými. Prússneska valdið var notað. Sigurinn við Düppel gerði Prússlandi kleift að styrkur sem á að nota til að efla útbreiðslu Þýsku blóð og jarðvegur. Trúin á Prússland jókst. Nýtt Stjórnmálatímabil í þýskri sögu hófst með þessum degi.

Þegar við hugsum um lansarana í Dueppel, þá hugsum við líklega um minnast sigurdagsins sem að lokum leiddi til sameining Þýskalands. Fyrir okkur eru orðin sem þá voru kunngjörð af

Allsherjarþingið í Rendsburg 8. maí 1864: „Hið Blóð Dueppels aðskilur okkur meira frá Dönum en „Beltið og Königsau.“ Hins vegar minnumst við enn, jafnvel frá hlið Prússlands, hversu hugrökk og

Machine Translated by Google

heiðarlegir börðust dönsku varnarmennirnir. Moltke skrifaði á
23. apríl 1864 til bróður síns, Ludwigs:

„Áhugi þessa litla fólks fyrir því sem það gerir“
berjast fyrir, þolgæði og fórnfýsi sem þeirra
herinn tryggði sér sæti í Dueppel-stöðunni, eru vel
jafnvel óvinir þeirra þekktu þá. Hermennirnir stóðust
hið ólýsanlega miklu meira en okkar, sem höfðu
frumkvæði árásarinnar í stærri hópum, sem gerði kleift
þeim til að létta á þessum erfiðu verkefnum.“

Varðandi riddarskapinn sem birtist í þessari baráttu
milli tveggja skyldra þjóða, skrifaði Moltke:

„Það er líklega ekkert betra fólk en hermenn okkar.“
Um leið og síðasta skotið er hleypt af, báru bárarnir
báru bæði Danina og særða okkar inn í
sjúkrahús með allri blíðu lítilla stúlkna. Og allir eru
meðhöndlaðir á sama hátt á sjúkrahúsunum. Á þessum sjúkrahúsum, slíkir
sem ríkjandi og lúxus hótelið á Johanniter
Í sömu herbergjum lágu danskir yfirmenn og óbreyttir menn
eins og Prússar. Stríð hefur líklega aldrei verið háð
með meiri mannúð en þessi.“

Þessi dagur sýnilegrar styrkingar þýsku hliðarinnar
hafði annað andlit fyrir Dani. Þetta var dagur ósigurs.
Baráttan hafði verið háð gegn miklu yfirburðamanni
kraftur. Jafnvel þótt staðan, sem maður hafði sett of mikið á
mikil von, gat ekki ræst, og það gerðu Danirnir líka

Machine Translated by Google

engu að síður gera góða grein fyrir sjálfum sér, jafnvel í heiðarlegri hörfun, og sýna bæði hugrekki og hollusta danskra hermanna. Orrustan við herdeildina í Scharffenberg fyrir Dueppel-mylluna setti Prússana „í „erfiðleikar“. Þrátt fyrir sigurinn og sársaukafullu tapi gat herinn snúið aftur með höfuðið hátt.

Við höfum önnur samtímavitni um þetta riddarleg hegðun eftir bardagann: Hvernig Danirnir Hermenn voru annast af þýskum bændum ... og á hinum megin, hvernig var umönnun þýsku hermannanna Danskir þorpsbúar… í vikur og jafnvel mánuði. Þá tími tvær jafnstórar, menningarlega háttsettar, germanskar ættbálkar stóðu frammi fyrir hvor öðrum.

Það var því næstum augljóst að eftir heimsstyrjöldina, Danmörk fagnaði sameiningu Norðurlandanna Slésvík með Danmörku í Düppel, þar sem konungurinn var nútíð. Hátíðahöld þeirra þýddu jafnframt bitur aðskilnaður Norður-Slésvíkur frá Þýskalandi Ríkið. En þegar í dag er allt þetta yfirbugað af trú á sameiginlega germanska framtíð.

Hljómur nafnsins Dueppel vaknar í báðum Stoltar minningar fólks. Hatrandi tónar, sem eru meira áberandi á dönsku hliðinni, hafa ekki alveg fölnaði. Karl Larsen hefur án árangurs átt í erfiðleikum með að útrýma þeim meðal Dana. Meðal Þjóðverja,

Machine Translated by Google

Þessum tilfinningum var skipt út fyrir gleði sigursins. En beiskjan minnkaði með árunum. Hins vegar er hugsunin um hugrökk verk ógleymanleg á
báðum hliðum. Rétt eins og baráttan milli þjóðanna tveggja var háð af riddaralegum krafti, og það sama á við um baráttuna fyrir þjóðerni ákvörðun einnig framkvæmd á riddarlegan hátt.

Sá dagur mun koma að við, sem komum frá sama stað Germanskar rætur og sameiginlegt heimaland, snúa aftur til þessa síða, því hún talar um riddarlega baráttu, tryggð og staðfesta germanskra manna, sem á þeim tíma stóðu hvert gegn öðru, en fyrir hverja hefði verið miklu eðlilegra að standa hlið við hlið.
Í dag gera þeir það enn ekki, og það verður fyrst að lærast. Og Óvinir okkar gera allt til að einangra okkur frá einum annar.

Þótt það sé biturt hafa margir samt sem áður lært þetta nú þegar. Og við erum örugg í þeirri staðföstu trú okkar að út af Á þessu baráttutímabili mun Þýska ríkið þroskast sem seint ávöxtur - en þeim mun verðugri. Danskir sjálfboðaliðar okkar í Waffen SS eru fyrstu bardagamenn þessa.
Björt germönsk framtíð á dönsku hliðinni.

Það sem ræður úrslitum er, og er enn: hvort viðhorfið er gott eða slæmt, hvort maður vill vinna við byggingarframkvæmdir eða rífa niður og hvort maður vill
að sjá sameiginlegar þarfir og markmið.

Machine Translated by Google

Evrópubúar hafa aðeins einn kost ef þeir vilja bjarga tilvist sinni: að sjá hvað þeir hafa í boði algengt og að standa með því.

Machine Translated by Google

Eugen prins

Göfugi riddari

Þúsundir sjálfboðaliða frá mörgum löndum voru
meðal litríks úrvals bandamanna sem
streymdi niður að Donau-ánni í þessum heita ágústmánuði
daga árið 1683 til að stöðva hina ógnuðu
innrás í múslimska hálfmána.

Meðal fjölmargra sjálfboðaliða frönsku krúnunnar var
einnig Eugen prins af Savoy, sem fæddist í París,
en sem hafði snúið baki við fæðingarlandi sínu eftir
mörg vonbrigði. Keisarinn, sem hafði flúið til
Passau, hafði falið honum stjórn yfir drekafylkingu
sem hann sýndi fljótlega hernaðarhæfileika sína á stórkostlegan hátt.

Strax í upphafi lífs síns hafði prinsinn þá gæfu að upplifa
merkingarbæra reynslu: Í frelsisorrustunni við Kahlenberg nálægt
Vín þann 12. september 1683. Þessi óvænti og öflugi sigur, sem
unninn var með sameinuðum styrk allra þýsku landanna, frelsaði
vesturhluta landsins ekki aðeins frá ógn Tyrkjainnrásarinnar, heldur
gaf hann einnig möguleika á nýrri myndun allrar Suðaustur-Evrópu
eftir þýskum víglínum. Hlið hafði verið rifið upp þar sem vindur nýja
tímabilsins gat blásið burt hinu mögnuðu.

Machine Translated by Google

andrúmsloft gamla lífsins og vekja fólkið, sem
höfðu sofnað eftir Þrjátíu ára stríðið og fyllt þau nýrri von. Ókunnugi
Savóa-búinn, sem í fyrsta skipti steig á Þjóðverja,

jarðvegur, yrði berandi þessarar vonar og mjög
glæsilegur fulltrúi nýs tímabils hetjudáðar í
Þýsk saga. Í kjölfar hins mikla keisaraveldis
herforingjar, Ludwig von Baden og Karl von
Lothringen, prinsinn tók þátt í herferðinni í
Ungverjaland sem færði keisaraherinn allt að
Siebenbuergen og fyrir Belgrad. Þegar í fyrsta
bardaga, sannaði prins Eugen hugrekki sitt - í
í stuttu máli særðist hann illa tvisvar - og hann
sýndi óvenjulega hernaðargetu. Engu að síður tók það
langan tíma til að fá sjálfstæða stjórn. Aðeins
eftir að hann starfaði í nokkur ár í ítalska leikhúsinu í
undirgefandi stöðu gegn Frökkum, gerði hann það að lokum
fá þessa óskaða sjálfstæðu stjórn í Ungverjalandi í
1697.

Austurríkismenn höfðu orðið fyrir nokkrum áföllum í
á meðan og Tyrkir voru að jafna sig eftir fyrsta
mikið áfall. Eugen tók við illa birgðum,
niðurdreginn her og fékk beinar skipanir um að gera það ekki
að hefja fleiri herferðir á því ári.
Hins vegar, um leið og verstu vandamálin voru úr sögunni,
hann gerði nokkrar eldingarhreyfingar fram og til baka sem

Machine Translated by Google

ruglaði Tyrki í ríminu og vann sigur á her
soldáninn í Zenta árið 1697, jafnvel þótt það væri tvöfalt stærra
stærð hans eigin. Með þeim sigri steig prinsinn inn í
í fararbroddi mestu herforingja sinnar samtíma.
Nú er eyðilegging tyrknesku yfirráðanna yfir
Donau-héraðið var ýtt áfram. Óróinn fór langt.
inn á Balkanskagann þegar fyrstu eftirlitsmenn keisaraveldisins náðu
Bosnía og skerið sunnan við Belgrad.

Hins vegar, á hátindi sigra sinna, Savoyan
þurfti að draga sig í hlé frá kosningabaráttunni og venjast
friður. Stórt evrópskt stríð vegna spurningarinnar um
Spænska erfðaskráin, sem myndi leiða til nýrrar
valdadreifing á álfunni var yfirvofandi.
Vissulega hafði heimsveldið grætt mikið á friðinum sem Eugen hafði
gert við Tyrki í Carlowitz árið
1699: Ungverjaland án Banat, Siebenburgen og
stærri hluta Slóvakíu og Króatíu.

Árið eftir braust út stríð Evrópumanna um krúnuna og
stjórn á spænska heimsveldinu braust út. Á einum
við hliðina stóð volduga Frakkland, sem vildi sigra
Spánn til að fullkomna yfirráð sín yfir Evrópu; þann
hinum megin Austurríki, Holland og England,
sem vildi fylgja gömlu „hlutleysingarstefnunni“
gegn uppgangi nokkurs ráðandi valds á álfunni.

Eugen prins þurfti að yfirgefa sigurleikhúsið
og hugmyndir á Donau til að taka yfir

Machine Translated by Google

vörn heimsveldisins í vestri. Hann óx meira og meira upp í hlutverk herforingja keisaraveldisins, sem tók við bæði stefnumótun og stjórnmálaáætlun. Enginn innfæddra var betur fær en hann til að skilja flókin vandamál stjórnmálanna og sigrast á þúsundföldum þörfum hins mjög klofna stjórnmálasviðs. Einn mesti stjórnmálamaður sem þjóð okkar hefur átt gat skilið evrópska heiminn í heild sinni annars vegar og hins vegar

hins vegar til að skilja smæstu smáatriðin og þarfir

hinna ýmsu svæða, hvort sem er í Ölpunum eða í
útrás þýskra fljóta í norðri. Það er engin tilviljun

að þessi maður, sem var fæddur erlendis, varð einn þýski stórmenni sögunnar og lifir áfram í minningu fólksins bæði í söng og sögum.

Þótt hann hafi eytt mörgum árum á Ítalíu,
Flanders og Suður-Þýskaland berjast gegn
Sem franskur óvinur og varnarmaður ríksins gegn árásum Búrbónsku heimsvaldastefnunnar gleymdi prins Eugen aldrei eitt augnablik meginreglum stjórnmála sinna; það er að segja að keisarinn yrði alltaf í vörn í vestri,
því að framtíð ríkisins lá í Austurlöndum. Eins og
leiðtogi „þýska flokksins“ við hirðina, gerði hann það sem hann gæti komið í veg fyrir að Karl VI flæktist í
Spánverjar og Ítalir lenda í stað þess að klára verkið
í Suðausturhlutanum sem var þegar hafin. Milli hans

Machine Translated by Google

sigrar yfir hinum hataða Frökkum á árunum 1700 til 1709 í Hoechstaedt og Tórínó, í Oudenarde og Malplaquet, prinsinn, hljóp aftur og aftur til Vínarborgar til að vara við ofmetnaðarfullum landvinningaáætlunum, svo að hann gæti horft yfir loka friðun Suðausturlandsins og hið mikla verkefni á því sviði, sem átti eftir að uppfylla.

Eftir 12 ára blóðuga baráttu lauk fyrsta spænska erfðaveldinu. England, sem hafði veikst nægilega gegn Sun King, fór að óttast aukna þýska áhrif og kallaði á greifann af Marlburg, bandamann og vin Eugens, að hörfa frá Evrópuhernum. Það gekk svo langt að enski herinn skildi Savoyar-herinn eftir í óðaönn og sveik hann í návist óvinarins. Viðbjóður og reiði yfirbuguðu prinsinn, sem var jafnframt þekktur í góðu skapi sínu, og hann varaði enska hershöfðingjann spámannlega við því að hann myndi tapa sjálfum sér og allri Evrópu með slíkum brögðum.

Eftir friðarsamning við Frakkland árið 1714 Rastatt og Baden, prins Eugen, sem á meðan hafði verið kynntur til ríkishershöfðingja, var aftur frjáls til framkvæma stórfelldar áætlanir sínar í Suðausturhlutanum. Sayovan sigraði betur en alla fyrri sigra sína á þessu ári. stríð við Tyrki á árunum 1716 til 1718. Það var meistaraverk hernaðarlegrar og stjórnmálalegrar forystu og

Machine Translated by Google

telst meðal bjartustu kafla þýskrar og evrópskrar sögu. Í árásum voru innrásar Tyrkja náð og tortímd við Peterwardein. En meistaraverk hernaðarsnilldar hans sýndi sig í tvöfaldri orrustu við Belgrad árið 1717, þar sem hann, milli umsátraðs virki og yfirburða Tyrkjahers, réðst fyrst á og tortímdi hernum sem var að ryðjast fram, og síðan lagði hann undir sig Belgrad sem hafði lagt hann að baki.

Skömmu fyrir friðarráðstefnuna í Passarowitz árið 1718, sem stoltir ávextir voru afrakstur ógleymanlegrar herferðar hans, var samið hjartnæmt lag í herbúðunum fyrir framan Belgrad. Það lýsir betur en þúsund lofsöngsræðum þeirri tilfinningu fyrir tilheyrslu sem ríkti milli sigurvegara Tyrkja og eigin þjóðar.

Á sinn ódauðlega hátt er það tjáning á náinni samkennd Eining og einfaldleiki tilfinninga: þýska lagið um Prins Eugenius, hinn göfugi riddari. Það hefur heyrst síðan, og ekki er hægt að þagga niður í, bæði umhverfis borgina og virkið Belgrad og alls staðar undir víðáttumiklum himni suðaustursléttan þar sem Nibelungen-áin rennur leið sína.

Landvinningurinn á Donau-svæðinu - sem háður var með blóði allra þýskra ættbálka, hefur skapað forsenda fyrir aðalmarkmiði stjórnmálamannsins Prins Eugen: nýlenduvæðing og menningarleg samþætting

Machine Translated by Google

þetta landsvæði. Í friðarviðræðunum í Passarowitz, Banat,
Litla Valakía og Serbía voru innlimuð í Austurríki

og þannig var næstum allur vatnasvið Donau-árinnar unnið fyrir ríkið. Á ótrúlega skömmum tíma blómstruðu áður eyðiborgirnar á ný. Eitt sinn ónýtta landið bar ávöxt aftur. Árnar, sem áður voru stíflaðar, runnu aftur eftir vel skipulögðum árfarvegum og fjölmörg mýrlendi voru tæmd. Þeir sem bæru með sér

Vesturlensk siðmenning á þessu sviði, flutningsaðilar fyrir betri
Þýskir landnemar, sem komu að nýlendustefnu og sköpuðum nýrrar
velmegunar, voru þýskir landnemar sem prinsinn flutti til sín í
tugþúsundum til að stofna nýlendu á einu sinni eyðilögðu landi meðfram
Donau. Hins vegar, ef þessu nýlendustarfi var aftur og aftur stöðvað, og
í stað samfelldrar nýlendu meðfram Donau eins og prinsinn hafði
skipulagt, héldu nýlenduherrarnir áfram að vera sundraðir í litla,
einangraða hópa ... þá var það sök marklausrar metnaðar
Habsborgaraættarinnar, sem sundraði og sóaði orku sinni um alla horn
ríkis síns.

Og á síðustu dögum ævi Eugens prins, eftir
Miklir sigrar hans í Tyrklandsstríðunum, dökk merki gerðu
birtast. Lífslok þessa sérstaka manns, eins og
upphafi, var umkringdur harmleik. Hins vegar
Harmleikurinn fólst ekki í einkalífi hans, heldur í naga hans.
áhyggjur af örlögum verka hans. Það virtist verða
prinsinum ljóst á síðustu árum hans að aðalstarf hans

Machine Translated by Google

meginreglur og óbætanleg stjórnmál Habsborgara
yrði aldrei sætt og að verk hans myndi
falla að lokum vegna þessarar mótsagnar. Og margir
Hlutirnir bentu til þess að Savoyaninn hefði þegar grunað
upphafsskuggar hnignunar svo hraðrar
staðfesti stjórn Donau-konungsdæmis.

En þjáningin og örvæntingin, sem vissulega hlýtur að
hafa snert þennan snilling í baráttu hans fyrir sínu
sköpun og djúpa innsýn sem gerði honum kleift að
skynja örlög verka hans, voru ekki opinberuð öðrum.
Þannig var hann: Samræmismaður ómótstæðilegs
velvild og skýrleiki, en samt ráðgáta að
samtímamenn hans og komandi kynslóðir. Hann yfirgaf ekki
á bak við erfðaskrá eða jafnvel eitt persónulegt orð, sem
forvitnir ævisagnahöfundar gætu notað til að leysa
ráðgáta persónuleika hans.

Hann sýndi sig aðeins í verki. Og við gætum
fullnægja okkur lítillega með orðunum sem
jafn mikill andi samtíma síns, Friðrik mikli, greiddi
til heiðurs hinum virðulega prins:

„...Hann stjórnaði ekki aðeins austurrísku yfirráðasvæðum, heldur einnig
Ríkið. Reyndar var *hann* keisarinn…“

Machine Translated by Google

Dómur konungsins

Heinrich konungur sat, umkringdur keisaradómurum sínum, við gamla dómstólinn nálægt markaðsbænum Rottweil. Íbúarnir mynduðu hálfhring í kringum þá.

Nokkrir biskupar voru einnig þar, því það var í fyrsta skipti sem konungurinn stjórnaði hirðinni án hans lögfræðiráðgjafar.

Frjáls maður hafði ákært munk fyrir að nauðga barni sínu dóttir.

Tólf vitni stóðu við hlið hins frjálsa bóndans. Og tólf vitni - sammunkar - stóðu við hliðina sakborningsins.

Konungurinn hafði heyrt slæma hluti um atburðina á klaustrið. Konungurinn gat séð af dómarasætinu að almenningur tók afstöðu með bændunum, og að aðeins þeirra virðing fyrir honum kom í veg fyrir að þeir snéru móðgunum að honum munkarnir.

Bóndinn stóð og hélt í hönd dóttur sinnar og krafðist réttlætis.

Á móti honum stóðu munkarnir og hrópuðu að Stúlkan var vændiskona. Öskur heyrðist úr mannfjöldanum alþýðufólk. Ákærði kom úr þekktum samfélagi fjölskyldan. Ættingjar hans höfðu reynt allt til að þagga niður í

Machine Translated by Google

frjáls maður - þeir höfðu hótað honum með eldi og sverði ef
Hann dró ekki til baka ákall sitt. En hinn hugrökki maður
stóð staðfastur, horfði framan í konunginn og
krafðist réttlætis.

Munkurinn lækkaði þó augun í hvert skipti sem
konungur horfði í augu hans.

Ættinginn bað stúlkuna að koma fram. Þegar hún
sigrast á feimni sinni, horfði Heinrich konungur í augu hennar
og vissi að hún var að segja sannleikann:

Munkurinn hafði heyrt játningu hennar, sagði stúlkan, og
skipaði henni síðan að fara í kirkjugarðinn og segja tólf
bænir við gröf móður sinnar. Þaðan neyddi hann
hana inn í klefa og þröngvaði sér upp að henni. Hún hrópaði upp
og veittu mótspyrnu, en enginn í klaustrinu rétti upp hönd til að
hjálpa henni. Næsta morgun lét ábótinn flytja hana til
Hann lagði til að hún yrði áfram í klaustrinu sem vinnukona.

Faðirinn fór hins vegar í klaustrið með hópi af
vopnaðir menn og hún var látin laus.

Þá gekk ábótinn að og sór eið við allt sem er
Heilagt að stúlkan skyldi ljúga. Guð hjálpi sannleikanum að sigra,
og Guð ætti að fella dóminn. Ákærði bróðirinn
var tilbúinn að gangast undir eldpróf.

Ungi konungurinn sagði reiður: „Hversu lengi mun
trúa menn enn á slíka galdra?

Allir sem heyrðu þessi orð urðu skelfingu lostnir og
Biskupar hörfuðu óttaslegnir frá konungi.

Machine Translated by Google

Heinrich konungur sá að hann hafði gengið of langt og sagði því: „Ef þú trúir því að Guð muni gera kraftaverk, þá láttu mig sjá það.“

Munkarnir tólf komu með járnplötur, sem þeir höfðu tilbúinn, frammi fyrir hásætinu.

Þau komu saman tvö og tvö, hvert með einn disk, með augun til himins í bæn.

Munkur kom með tréeldgrind og lagði hana niður fyrir framan hásæti konungsins.

Þau báðu Guð um að hjálpa sannleikanum að sigra og frelsa hann. saklaus bróðir þeirra úr klóm djöfulsins.

Athyglisverða almenningurinn varð kvíðinn, því konungur Kæruleysisorð Heinrichs höfðu gert þá hræðilega illt. taugaóstyrkur.

Bræðurnir komu aftur og báru hver um sig stóran trjábol, biðjandi með augun til himins. Og þeir hrúguðust upp viðinn og kveikti stóran eld sem logaði hátt.

Hins vegar sat Heinrich konungur hreyfingarlaus á hásæti sínu og lét eins og hann heyrði ekki óþægilegu hvíslin biskupanna og æstum mögli fólksins.

Munkarnir settu járnplöturnar í eldinn og ábóti kallaði á almáttugan Guð sem vitni um að bróðirinn var saklaus *og* að allt sem maður sagði um klaustrið var ósatt.

Hann hugsaði sér að hann myndi slá tvo fugla í einu höggi og þannig að afstýra þeirri hættu sem hann óttaðist að ógnaði honum klaustur.

Machine Translated by Google

Augu Heinrichs konungs glitruðu, því hann sá í gegnum áætlun ábótans.

Presturinn bað hærra og hærra og vitnaði fyrir Guði vegna sakleysis klausturbróður síns. Hann bað almáttugan dómara að sanna fyrir öllum viðstöddum að ákærandinn og dóttir hans væru lygarar og að dóttir, sérstaklega, átti skilið að vera brennd á báli, því hún hafði ranglega ásakað hinn guðhrædda bróður.

Heinrich konungur kallaði: „Viltu teikna Dómur konungsins yfir þér, prestur? Guð skapaði konungur dómari, en ekki ábóti í Rottweil!“ Á meðan voru járnplöturnar rauðglóandi og tveir munkar sprengdu í kolunum með belg svo allir gætu séð það var raunverulegt.

Aðrir komu með stól. Þeir settu sakborninginn munkinn á það og setti fæturna í blikkpott - fullan upp að barma. Ábótinn sagði hárri röddu að það væri nauðsynlegt fyrir munkur að koma fram fyrir guðhræddan dómara sinn með hreina fætur.

Heinrich konungur tók þó eftir því að vökvinn í Pannan hafði bláleitan blæ.

Eftir að þeir þvoðu fætur munksins - án þess að hafa þurrkaði þau - hann stóð upp og lyfti báðum höndum í bæn.

Munkarnir notuðu langar töng til að grípa glóandi plöturnar og settu þau niður á trégrillið, sem var aðeins einu skrefi frá glóðunum. Þau voru svo heit að Grillið brann og reykti.

Machine Translated by Google

Ábótinn tók bróðurinn í hönd og leiddi hann til glóandi plöturnar.

„Nú vitna þú, eilífi Guð,“ hrópaði hann, „að vort bróðir er ekki sekur!

Og hinn ákærði gekk yfir glóandi plöturnar eins og Þetta voru kaldir steinar.

Almenningurinn hrópaði! Og stúlkan öskraði háværast. Frímaðurinn dró upp dóttur sína, sem hafði féll til jarðar og öskraði að hún væri vændiskona!

Munkarnir öskruðu og fnæstu að hún verðskuldaði dauðann. Og alþýðan þagnaði og vissi ekki hvað hún ætti að gera trúa.

Heinrich konungur yppti öxlum án þess að hrista hárið og horfði bara þögull á stúlkuna, sem hafði kastað sér við fætur hans.

Þá kallaði hann hárri röddu: „Sjáum hvort Guð stendur við dóm sinn!“

„Þú helgispjöll, Heinrich konungur!“ hrópuðu biskuparnir og Almenningurinn var skelfdur yfir konunginum og sumir af þeim Konurnar hrópuðu. Konungurinn skipaði:

„Gerið járnplöturnar heitar aftur!“

Enginn hreyfði sig.

Síðan nokkrir af ungu riddurum, sem alltaf umkringdu konunginn, steig fram og greip plöturnar með tönginni, kastaði þeim aftur í glóðina, setti meira

Machine Translated by Google

við á eldinn og blés í eldinn með
belgur.

Munkarnir kvörtuðu hins vegar og kvörtuðu yfir því
Þetta var helgispjöll gegn eilífum Guði.

Aðeins ábótinn skildi hvað konungurinn vildi gera,
og hann fölnaði af hræðslu.

„Líður þér ekki vel, ábóti?“ spurði konungurinn hann.

Hann svaraði ekki.

Biskuparnir hvöttu Heinrich konung til að hætta helgispjöllum sínum.

„Lyftu upp pilsið þitt!“ sagði konungurinn við stúlkuna.

Ungu riddararnir notuðu töngina til að setja járnplöturnar,
sem voru enn heitari en áður, á tréð
eldgrill. Þeir voru svo heitir að viðurinn sprakk í bláan lit.
logi.

Tveir munkar flýttu sér að og vildu leiða stúlkuna, en
Konungurinn skipaði hárri röddu: „Hættu! Þetta er ekki
þitt verkefni!

Hann steig niður af hásætinu, tók stúlkuna í höndina
hönd og sagði: „Ef það væri nauðsynlegt fyrir munkinn að koma
frammi fyrir Guði sínum með hreinum fótum, þá er það ekki síður nauðsynlegt
að stelpan geri það líka!

Hann sagði stúlkunni að setjast niður á stólinn og hann
setti persónulega fæturna ofan í blikkpönnuna.

Hann sá að innihaldið var þykkur vökvi og
gegnsætt eins og tært kristal.

Machine Translated by Google

En hinir sem horfðu á skjálfuðu af ótta
og vissu ekki hvað þau ættu að segja.

Þá sagði konungurinn skjálfandi stúlkunni að standa upp, og hann sjálfur leiddi hana að glóandi járninu.

Og þar sem hún hikaði óttaslegið augnablik áður
Þegar hann steig upp á fyrsta sætið sagði hann vingjarnlega: „Ég veit það þú ert án sektarkenndar, svo ekki hafa áhyggjur!

Stúlkan tók hugrekki og gekk yfir
glóandi diskar eins og þeir væru kaldir steinar. Og eftir það Fætur hennar sýndu ekki einu sinni minnstu blöðru.

Almenningurinn hrópaði. Og munkarnir gerðu það líka.

En þau vissu af hverju!

Bóndinn dró dóttur sína að brjósti sér og
hélt henni svo fast að hún kafnaði næstum því.

Biskuparnir voru undrandi og gátu ekki gert höfuð eða halar úr því. Nokkrir munkanna reyndu að brjótast í gegn mannfjöldinn að fara. Konungurinn skipaði hástöfum rödd, „Takið þá!“

Nokkrir sterkir menn greipu munkana og komu með þá þá aftur fyrir hásæti konungsins, sem kallaði á a
fáir riddarar til að gæta þeirra. Þá skipaði hann: „Gerið járnin heit aftur!

Allir voru hreyfingarlausir af undrun, og enginn
vissi hvað konungurinn stefndi að.

Biskuparnir sögðu ekki orð lengur. Ungu riddararnir hitaði diskana í þriðja sinn. Og Heinrich hafði

Machine Translated by Google

nýr pottur með fersku vatni í. Þá sagði hann
með hárri röddu: „Nú ætti Guð að segja okkur hvort
Ábótinn hefur verið að segja okkur allan sannleikann. Og einn
Ábóti ætti að þvo fætur sína með vígðu vatni, svo að hann sé
hreinn þegar hann gengur fram fyrir hásæti Guðs.“

Ábótinn öskraði af skelfingu, neitaði og veitti mótspyrnu.
með höndum og fótum. En þeir þvinguðu hann upp á stólinn,
og einn af biskupunum þvoði fætur hans með ferskum heilögum
vatn.

Jafnvel þótt hann hafi slegið út með höndum og fótum, var hann það
leiddi með valdi að glóandi járnunum, og þegar fótur hans snerti
Fyrsta, steig upp illa lyktandi reykur og vindurinn
bar ólykt af brennandi holdi um mannfjöldann.
Ábótinn öskraði og sökk til jarðar. Þá
Munkar köstuðu sér fyrir fætur konungsins og játuðu
sekt þeirra. Og konungurinn lýsti stúlkuna saklausa.

Hann lét reka ábótann og munkana úr landi.
klaustur.

Hin undrandi almenningur kraup þó og baðst fyrir.

Og jafnvel þótt biskuparnir og síðar margir aðrir
bað hann um að skýra málið, en konungurinn sat kyrr.
þögull.

Fréttin af dómnum barst þó víða um land.
allt ríkið, sem vakti ótta og undrun.

Machine Translated by Google

Guð birtist ekki í yfirnáttúrulegum kraftaverkum, heldur

í heilögum skipulagi náttúrunnar.

Machine Translated by Google

Hinir eilífu hlutir
Eru þar, þar sem við þjónum þeim

Þessi stutti kafli úr skáldsögunni eftir Otto Gmelin, „Hinn „Andlit keisarans“ færir okkur aftur til ársins 1243 og blaðsíður í gegnum kafla heimssögunnar fullan af hörð átök milli þýsku keisaranna og Metnaður páfanna um veraldlegt vald. Friedrich II. von Hohenstaufen, mikilvægasti keisari landsins Vesturlönd, þýskur konungur og stjórnandi Sikileyjar og Jerúsalem stækkaði á sama tíma enn frekar vald Vesturlandanna til endanlegrar og mestrar dýrðar. Hann var alhliðasti andi samtíma síns og borinn sem boðberi hugmyndarinnar um Ríkisstjórnina, ímynd a öld. Páfarnir á valdatíma hans treystu honum ekki, en voru undarlega hrærðir af skínandi yfirráðum hans. Árið 1239 var hann bannfærður í annað sinn. Þá Það var árið 1243. Gregor páfi IX var látinn. Skömmu síðar áður en nýr páfi, kardináli Flesco, var kjörinn síðari Sakleysi IV, kom fram fyrir keisarann í Grosseto, og örlagaríka samtalið sem fylgdi í kjölfarið átti sér stað staður:

Machine Translated by Google

Kardinálinn Flesco var tekið á móti af háttsettum einstaklingum og leiddi inn í annað herbergi - breitt, teppalagt og litríkt málað - þar sem keisarinn sat á fallega hásætinu sínu.

Petrus von Vinea, dómsmálaráðherrann, stóð fremst vinstra megin við hann. Eftir inngangsorð og kveðjur,

Kaiser spurði hvers vegna kardinálinn væri kominn. Hann hafði heyrt það. var ekki opinber heimsókn af hálfu páfaráðsins.
Kardinálinn virtist hugsa sig um, fór að brosa og sagði að, eins og keisarinn vissi, stæði ráðið frammi fyrir kosning nýs páfa; áður en kosningarnar hefðust væri mikilvægt að kanna afstöðu keisarans til nokkurra spurninga. Þess vegna var hann kominn. Þá minnti kardínálinn keisarann á fyrri

samningaviðræður og lagði áherslu á að hann, sem varaforseti Gregor tók fúslega að sér þetta erfiða verkefni, því hann sá hjálpræði heimsins í einingu andlegs og veraldlegs valds. Hann var ánægður með að ályktа að hans hátign keisarinn stefndi að sama markmiði; þekktur sannfæringarkraftur hans hátignar hafði snert hann svo djúpt að páfagarður og heilagur faðir
leit nánast á hann sem talsmann keisarans. Það var vissi að staða hans hafði ekki verið auðveld, og að í Til að þjóna friðinum hafði hann oft tekið afstöðu með keisaranum og kannski varið tillögur keisarans of harkalega. En hann gerði þetta af þeirri sannfæringu að hans hátign vildi hið góða og vildi ekki skerða á því

Machine Translated by Google

lögmæt réttindi heilagrar kirkju. Kannski lá persónuleg virðing fyrir hátign hans einnig að baki þessu, sem hafði oft notið þess heiðurs að vera gestur hans og vinur.
minntist alls þessa nú sem kosningarinnar á

Fulltrúi Krists var viðstaddur. Hann vissi hvers konar áhrif hann hafði á kardinála háskólans.
Þess vegna hafði hann komið til sjálfs sín og spurt hans hátign, hvernig Hann sá fyrir sér myndun framtíðartengsla við

Páfahásæti. Hvað sem Hans Hátign lýsti nú yfir yrði haldið trúnaði milli þeirra; hann lofaði að enginn myndi heyra neitt frá honum um umræðurnar eða um yfirlýsingar Hans Hátignar. Því að hann

vonaðist til að þjóna friðinum.

Keisarinn þagði. Hann lét nokkrar stundir líða hjá.
áður en hann svaraði: Hann kunni að meta fyrirspurnina. Hann
mat kardinálann mikils sem sáttasemjara sem hafði alltaf sýnt skilning á afstöðu hans og þekkti skýran anda hans. Hann svaraði því fúslega og

án fyrirvara: Aflétting útilokunar er

fyrsta skilyrðið fyrir friði.

Kardinálinn brosti og kinkaði kolli: Það kom ekki niður.

við þessa hluti, við aðstæður. Maður myndi koma að
samkomulag um það. Kannski væri mögulegt að stýra vali kardinálans þannig - með Guðs hjálp! - að bæði hans hátign og heilögu kirkjunni yrði þjónað. Það
var grundvallaratriði. Maður gat ekki annað en séð að það var

Machine Translated by Google

stóð fyrir framan mikilvægan krossgötu. Margt myndi gerast
ráðast af ákvörðununum. Kirkjan sjálf var
í hættu og trúin mjög hrist.

Keisarinn virtist stinga upp augun. Augun hans
horfði beint á kardinálann. Hann lagði áherslu á að hann
hafði undirritað villutrúarlög páfagarðsins og hafði
oft hegðaði sér í samræmi við það. Hann hafði sjálfur fyrst gefið út villutrú
lög til Ríkisins.

Augu kardinálans ljómuðu: Þetta voru málefni ríkisins.
Djúp innsýn og það sem fullvaldamaður segir frammi fyrir
Fólk er tvennt ólíkt. Jafnvel Guð var dýpri
en virtist heimsku fólksins. Það var vitað
að rök keisarans næði lengra, að hann hefði rannsakað
rit fornaldarmanna. Jafnvel vantrúaðir stóðu
nálægt honum. Kirkjan, og ekki að ástæðulausu,
sakaði hátign hans um villutrúarviðhorf. Hann var ekki hér
fyrir hönd kirkjunnar. En það var vitað að hans
Aðgerðir hátignarinnar skortu ekki sannanir til að byggja á
ályktun að hann væri ekki bundinn af trúnni.

Keisarinn hlustaði með athygli á orð kardinálans.
allri alvöru.

Þegar hann stoppaði svaraði hann:

„Aðgerðir mínar stafa af keisaralegu embætti mínu. Þar sem þær
eru ófullkomnir, það er vegna þess að ég hef ekki verið alveg
með góðum árangri í að gegna þessu embætti. Hins vegar aðeins þetta embætti
er grunnurinn.“

Machine Translated by Google

Kardinálinn kinkaði kolli. Hann skildi auðvitað keisarastaðan. En einmitt þetta var málið: Tvö Kraftar geta ekki orðið að einingu. Skynsemin var stuðningur við a manneskju, en þessari sömu ástæðu fylgir efi. Ekkert var varið gegn efa. Guð sjálfur gaf það. með rökum. Það gæti jafnvel gengið á fullveldið embætti, sem annars gæti aðeins hrist hið heilaga Súlur kirkjunnar.

Keisarinn lyfti augum sínum: Skrifstofan er í hjartanu, rétt eins og aðrar vissur. Efi gæti vissulega komið upp, en það gat aðeins breytt formi hinna eilífu hluta, ekki eyðileggja þau.

Fiesco þagði og horfði í andlit keisarans.

Það var frjálst og næstum skínandi úr ljósi hugsunar. Varlega, hægt, sagði Fiesco: „Hver sem eitt sinn þekkti óvissan um mannleg málefni frá skynseminni myndi falla dyggilega við fætur miskunnar, sem kirkjan bauð honum, eða hann myndi steypa sér í hafið af ekkert…“

Það var kyrrt um stund. Petrus von Vinea horfði

Næstum skjálfandi á keisarann. Kardinálinn stóð upp varkár með litlum augum.

Skyndilega reis keisarinn upp. Með lítilli látbragði sínu hönd hans, sagði hann sigri hrósandi:

„Herra kardináli, enginn maður getur lifað án trúar.“ Eilífir hlutir eru þar, þar sem við þjónum þeim. Líttu á

Machine Translated by Google

Er ekki regla í öllu í þessum heimi? Við viljum
reyna að auka þessa skipun. Þess vegna hefur keisarinn sinn
embætti. Það er vilji Guðs.“

Hátíðleg þögn ríkti. Keisarinn gekk til baka og
fram yfir herbergið, stóð nokkur skref fyrir framan
Kardinálinn og sagði:

„Ég byggi mig á sjálfum mér og Guði í mér. Ég
get ekki verið neitt annað en það sem ég er. Ég verð að hlýða
almáttug skipun. Guð valdi mig til að ríkja
yfir Ríkinu. Andi minn verður að vaka og vernda, til
að skipuleggja og byggja. Persóna mín er skrifstofa mín og skrifstofa mín
er mín manneskja.“

Aftur varð þögn. Orð keisarans ómuðu í
hjörtu þeirra. Ósveigjanlegur styrkur og óþvingað náttúrulegt
göfugleiki ómaði úr tóni þeirra. Þeim *fannst* það vera vissulegt,
en þau *vissu* það ekki . Fiesco og Petrus stóðu með
lækkaði höfuð og þorði ekki að líta upp.

Höfuð kardinálans sökk niður á milli axla hans, sem
dreginn saman og bakið á honum bogið. Næstum án þess
sem þýddi að hann andvarpaði tvisvar, „En hvaðan? En hvaðan?
hvar?

Hans hátign stóð frjáls. Ljós, endurskin frá
Sólríkur dagur úti skein á rauðu hári hans. Augun hans
var skarpskyggn en skýr.

„Hvers vegna spyrðu aftur og aftur? Veistu það ekki, finnurðu það
ekki? Hvernig geturðu lifað og unnið vinnuna þína?“

Machine Translated by Google

Vei þeim sem týnir því, ef trúin kemur ekki frá
á bak við efann. Hann mun líða hjá og verða að engu, jafnvel
áður en hann deyr.“

Pétur kastaði feimnislegu augnaráði. Ruglingur ríkti.
örvæntingarfullt innra með honum. Fiesco náði ekki augum konungsins
Sjáðu. Hann féll, féll, fall hinna fordæmdu, endalausu, undir
hann eina hyldýpið. Petrus sá hann eins og sigraðan mann,
einhver dettur, andlit hans föl, munnurinn afmyndaður af
sársauki og háð. En hann virtist vera borinn
meðfram. Skyndilega leit Fiesco upp og mætti
augnaráð dómsmannsins. Það var eins og skilningur, bandalag
verunnar gegn hinu óskiljanlega. En þá það
öskraði yfir þau aftur að þau væru hræðilega ein.

„Svo að sá tími verði fylltur, Guð hefur gefið mér mitt
skrifstofu.“

Þögnin lagðist yfir mennina þrjá. Tíminn flýtti sér.
yfir þá eins og þruma. Örlögin stóðu fyrir þeim.

Kardinálinn setti sig fyrst saman. Eins og ekkert af þessu væri.
meinti hvað sem er, hann talaði um stjórnmál, byrjaði með
Friðarskilyrði keisarans. Samtalið
hélt áfram, kom að efninu og skilaði engu
nýtt. Keisarinn og Petrus settu aftur niður það sem þeir
kröfðust, hvernig þeir skynjuðu frið, hvað þeir buðu upp á.
Fiesco var oft ruglaður og spurði oft
sama tvisvar. Klukkutíma síðar var hann aftur á ferðinni

Machine Translated by Google

hestur. Heilinn á honum virtist sjóða, hjartað hans hitnaði,

Heimurinn í kringum hann var ruglaður draumur.

Keisarinn horfði á Petrus:

„Hvað vildi hann?“

Petrus reyndi að endurgjalda bros keisarans:

„Til að reyna hátignina. Ég er hræddur um að hann verði

óvinur yðar hátignar.“

Keisarinn kinkaði kolli:

„Smámenn þola ekki ljósið, þeir rotna í því.“

Eins og hann vildi afsaka kardinálann sagði Petrus:

„Hann var að reyna…“

En keisarinn truflaði:

„Hvers vegna með mér? Hvers vegna með öðrum? Ég verð að vera viðbúinn.“

Keisarinn fór.

Petrus stóð einn, settist niður á stól, lagði

höfuðið í höndunum og muldraði aftur og aftur, „Lítið

karlar…“

Machine Translated by Google

Það dýrmætasta í lífi karla er kyrrðin,
helgar stundir. Þær eru uppspretta allra heilbrigðra,
Sterkar, kristaltærar hugsanir, orð og verk. Frá
þessi miklu dýpi spretta fram hið skapandi, hið góða,
aðalsmaðurinn.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pommern

Landið á hafinu

Orðið „Pomerania“ kemur frá orðasambandinu „po“ „marju“, sem þýðir „á sjónum“. Hundruð þúsunda Þjóðverja frá öllum héruðum ríkisins hafa eytt friðsælum sumarstundum á ljósgylltum ströndum Pommern, horft á öldurnar í Eystrasalti og sótt styrk, heilsu og líkamlega fegurð í þær. Pommern er orðið landið á sjónum, jafnvel þótt þeir viti ekki uppruna nafnsins. Gestir Pommerns frá innlöndum

eru undrandi yfir eina risavaxna, hvíta krítinu í Þýskalandi kletta. Þau horfa niður úr herbergjum sínum út í endalausa víðáttu hafsins, hulið briminu, en þau sjá líka brimið brotnar upp í trén meðfram dýrðlegu hinni birkiskógurinn í Stubnitz, sem kviknar á vorin milljónir smáblóma. Þau reika líka djúpt inn í einveran meðfram bröttum klettunum eða meðfram breiðri ströndinni beygja sig frá Usedom og Wollin með þykkum runnum: þeir blunda umkringdur mávum, á milli fiskibáta og á sandöldunum, og þær eru alltaf umkringdar af dýrð, friður og ánægja. Pomeranian Sumarlandslagið er gleðilegt og hlæjandi fallegt, áberandi á sjónum með geislandi litum Pommerns,

Machine Translated by Google

hvítt og blátt: Hvítt eins og björtu krítarbjörgin og sandöldurnar, djúpblátt eins og hafið og himninn með þungum lit.
hvít ský við sjóndeildarhringinn.

Pommern er einnig fallegt meðfram lónunum með fjölmargir fiskar þeirra og með blómaþöktum landslagi. Austur-Pommern er einnig falleg handan við
risavaxnar sandöldur á svæðinu við innlandið í Eystrasalti. Þar eru brött, grýtt fjöll með ámótum við djúp fjöll
gil, grænir blettir, dökkar mýrar og mikið gróðurfar
og skógur. Glerglær sjávarvötn eru dreifð um allt,
Sannkölluð fuglaparadís fyrir norræna fuglaheiminn villta anda
og villtur svanur, hegri og vatnahænur. Perlumóðir
Fiðrildi og gullfinka svífa yfir vatnablómum og
mýrarþyrnir. Á nóttunni, óp stóru mávsins
ómar í dýrðlega skóginum, óp sem svo sjaldan heyrist
heyrt. Og skógur Pommerns, þar sem eitt sinn fyrir löngu síðan
Birnir og fornir evrópskir vísundar, gaupur og villikettir ráfuðu um, þeir aftur í dag á Darss-skaganum.
Zignst, skammt frá sveitasetri Hermans Görings, eru
bandarískir bísóninn.

Síðasta ísöld skapaði landslag Pommerns. Hún skapaði hina miklu Eystrasaltsjökulgarðinn, Eystrasaltsbaklandið.
og í Austur-Pommern, hringlaga jökulgarðinn. Þetta
Landslagið gaf Pommern þá dýrð og ánægju sem við finnum í dag fyrir sem lífsbjörg landamærafólksins og í landamærahéraðinu við sjóinn.

Fjölbreytileiki Pommernlands snýr alltaf aftur með

Machine Translated by Google

áhersla á endalausa, stækkandi sléttuna. Í dreifðum blönduðum eikarskógi bjuggu eitt sinn Norðurlandabúar sem unnu jarðveginn með steinöxum og plógi. Risavaxnu haugarnir eru frá síðari hluta steinaldar, grafir ættingja þessara bænda. Í lok bronsaldar er allt Pommern dramatískt land. Við hvert kennileiti finnum við enn þann dag í dag leifar byggða. Frá

Að þessu sinni kemur elsta hakakrossinn sem fundist hefur í Pommern. Frá heiðunum við Sophlenhof náðist einn glæsilega bronsvasinn með fjórum hvirflum á Logandi sóldiskur. Forsaga mikilvægra germanskra ættbálkarnir fara aftur til Pommern. Slavar síuðust inn, en í

12. maí öld sneru þýskir landnemar aftur í stórum hópum. Þau byggðu húsið í Neðra-Saxlandi, fjórhliða innri garði, Warkish-loftinu og í Pyritzer Welzacker, sannkallaða gullnámu landslagsins, byggðu þau „Vorlauben-húsið“. Og í hverri byggingarlist virtist gamla Pommerska bændahúsið listfengt og huggandi. Pommern er bændaland og þar af leiðandi óaðskiljanlegur hluti af landslagi ríkisins. Frjósöm akrar þess liggja eins og dimm höf undir víðáttumiklum himni, rofin af línum akrana. Engin furða að hugleiðandi, einmana,

sterk og þrjósk sköpunargáfa sem þróaðist hér, þrautseigur í öllu sem hann reynir, þögull og lokaður saman gegn ókunnugum.

Það á við um hina grófu Pomeranian-hunda, sem maður fjallar um segir svo margar sögur í ríkinu? Það hlýtur að vera einhverjar

Machine Translated by Google

sannleikurinn í því, jafnvel fyrir sagnfræðinga miðalda,
Thomas Kontzow, skýrði frá fólkinu í
Pommern:

„Þeir eru miklu kurteisari og guðhræddari ef þeir eyða
um tíma af Slavunum, en engu að síður hafa þeir enn
- bæði frá Slavunum og frá ströngum himnum undir
sem þau búa við - mikil ójöfnuður í þeim.“

Einnig eru vel þekkt orð Friðriks mikla,
sem sagði að ef heimurinn myndi líða undir lok, þá
myndi fara til Pommern því það myndi taka 20 ár
síðar þar… En við getum ekki neitað því að stjórnmálamenn frá
Friðrik Vilhjálmur I til Friðriks Vilhjálms III tók
samvinnu Pomeranians mjög alvarlega í málum
ríkisins, þar sem þeir buðu upp á svo margt verðmætt pólitískt
herlið. Friðrik mikli, en faðir hans, Friðrik Vilhjálmur I, var þegar mjög
hrifinn af Pomeranian-hundum vegna einstakrar áreiðanleika þeirra,
fann þetta lof segja um þá:

„Pomeranian-hundar eru hreinskilnir og barnalegir;
Pommern er eitt sinn hérað alls sem fæðir
herlið bæði fyrir stríð og fyrir hina ríkisstjórnina
greinar; aðeins í diplómatískum tilgangi kýs ég að nota þær ekki,
því oft þarf að nota svik gegn svikum.“

Og það hljómaði hreint út sagt blíðlega þegar hann árið 1780
sagði sendinefnd Pommerns þar sem hún bað um aðstoð:

„Ég er mjög ánægður að geta hjálpað ykkur Pomeranian-hundum, því ég
Elska Pomeranian-hunda eins og bræður mína. Maður getur ekki elskað

Machine Translated by Google

þær meira en ég elska þær, því þær eru góðar
fólk sem hefur alltaf staðið með mér til að verja
föðurlandið, bæði á vígvellinum og á vígvellinum
heimavígstöðvunum. Þau hafa staðið með mér með sínum
eigur og blóð þeirra. Ég get ekki verið manneskja
eða hafa mannlegt hjarta ef ég sýndi þeim ekki mitt
þakklæti núna.“

Pomeranian-ættbálkurinn varð fyrir miklu mannfalli í
Stríðin í Slesíu. Sextíu hershöfðingjar Pommerns
börðust og blæddu fyrir konung sinn, og einfaldur hermaður gerði það
undur. Hugrökki Pomeranianinn, og umfram allt
Pomeranian grenadier var orðtakið. Hinn forni
Hershöfðinginn von Schwerin stóð með fánann
í hendi sér fyrir framan Prag með hersveit sinni, sem leiddi hana
með elju unglings þar til hann féll. Þegar hershöfðinginn
von Winterfelt féll, Friðrik mikli missti „mest
stórkostleg persóna í prússneska hernum.“

Hernaðar- og stefnumótunarhæfileikar, já, snillingarnir
frá Pommern eru fjölmargir: hershöfðingi marskálkur
frá Wrangel, Albrecht Graf von Roon, Georg hershöfðingi
von der Warwitz og Baseler hershöfðingi voru Pomeranians.
Kristian von Kleist, sem fann hetjulegan dauða í Kunersdorf, var hermaður
og skáld. Margir miklir stjórnendur og skipuleggjendur komu frá Pommern;
þar á meðal Stephan póstmeistari, sem er þekktur enn í dag. Sérstök og
óvenjuleg persóna var Ernst Woritz Arndt, einn af miklum leiðtogum

Machine Translated by Google

Alþýðuuppreisn í frelsistríðunum: skáld, rannsakandi, stjórnmálamaður. Maður heiðrar forvera nútímaflugsins í Anklamer Lillenthaler. Hinir miklu læknar Virchow, Billroth og Schleich sköpuðu hornsteinana nútíma læknisfræði. Andlit Pomeranian-hundsins landslagið, sem finnst með norðurþýskri hörku, endurspeglast í hlýju hugleiðandi fólksins, og endurspeglast í list þessara miklu málara Þýska rómantíska tímabilið, Phillip Otto Runge og Caspar David Friedrich, sem báðir voru Pomeranian-hundar.

Landamærasvæðið við hafið var frá upphafi upphaf margra bardaga. Á miðöldum Aldarfjórðunga lagði Þrjátíu ára stríðið það í rúst svo mikið að það vanviðurkenningu og reif í sundur pólitíska einingu þess. Hins vegar endurbyggðu Pomeranian-hundarnir sig alveg. Miðaldir voru líka frábær tími fyrir Pomeranian hunda byggingarlist, sem við eigum að þakka hinar risavaxnu, gotnesku dómkirkjur í Stettin, Stargard, Stralsund, Greifswald og Kolberg. Jafnvel margir alveg óþekktir smábæir eiga leifar af fornum hliðum og múrum. Þessar fjórhliða þungu steinbyggingar eru samansettar úr kringlóttum skafti sem rís upp úr lægri byggingu og endurspeglar hugrökku Pomeranian-ættina.

Það var ekki fyrr en á öldum sem Pommern sameinaðist á ný, eftir að hafa verið sundurliðað með Vestfalíusamningnum. Hluti af Pommern ásamt Rügen var ekki sameinaður fyrr en á Vínarþinginu árið 1813.

Margar síðari atburðir skýrast af þessu tímabili.

Machine Translated by Google

Heimsstyrjöldin, sem gerði það að vígstöðvasvæði gegnt Póllandi,
takmarkaði eða tafði aftur framfarir þess. En einmitt á erfiðum árum
upplausnar og
vonleysi, Pomeranian þrjóskt og
gerði skyldu sína óhikað. Nýja tímabilið með sínum öflugu hvötum
fann Pomeranian-fólkið, þetta þrjóska, óþolinmóða fólk með
þolgóðan styrk,
undirbúin í anda þeirra. Óbeit þeirra á fölskum glitri
og styrkur þeirra og trú festi auðveldlega rætur í þessu
frábærir tímar: þau voru ánægð að fá að vinna og
ná. Og á öllum vígvöllum allra tíma,
Pomeranian-hermaður hefur verið heiður hermanns
fólk.

Machine Translated by Google

Eitt skiptir máli í dag:

Föðurlandið.

Og fórnarloginn

kastar hverjum manni til sín.

- Hölderlín